

25th March 1954]

[*Note.*—An asterisk (\*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

### III.—STATEMENT OF THE HON. THE CHIEF MINISTER *RE* HIS PROPOSED RESIGNATION.

\* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Mr. Speaker, I had not intended to put my strength to trial this morning, but seeing what has appeared in the newspapers I thought it my duty to appear here so that the facts may be made clear where they have been clouded. The items that have appeared in the newspapers vary. But on the whole, I have to regretfully say that they are half-truths and half-fictions which it is very difficult to explain without giving rise to more difficulties. They are somewhat like this; it was reported that Mr. John, a fictitious person had died, while he was still talking to his doctors. As a matter of fact he might die in the afternoon and any contradiction in between would look absurd of the end of it. The position is somewhat like that now. I may say for the information of the hon. Members that ever since I fell ill this time, I have been thinking of relieving myself. It is not like a rabbit I can produce out of the hat or a cat that I can produce out of the bag. The matter must be decided upon and then only it becomes an event. Unfortunately, the newspapers whose profession it is to gather news, have so to say, shown an undue and an almost indecent desire for an interesting event to happen. It is only when an event happens that they can get news about it. I can categorically inform you, so that hon. Members may have no doubt in the matter, that I have not yet written to Shri Jawaharlal Nehru, whether in his capacity as President of the Indian National Congress or in his capacity as the Prime Minister of India, to relieve me. I have not yet written to him, because Sir, I have not yet prepared the ground for writing to him. But it has been said that I have written to him and that he has replied to such and such effect and so on. All that is incorrect. It is stated that I have offered to be relieved. I have not yet had a chance to meet the party whose leader I am and I can offer it to nobody else. I am going to meet the party and I am going to discuss matters with them. Till then no one can take it that I have done anything already. I have not decided as to how I should be relieved. But one thing is clear. Now that I have begun to say about it, I may mention that I really wish to be relieved on account of my physical condition. It is not easy for a man at my age to overcome illnesses quickly or expect to overcome them repeatedly. I do wish to be relieved and I must make the best arrangement possible. In the interval, I hope no credence will be given to the details that have been published in the newspapers. Partly they are true, because they express my wish; partly they are not true as they go beyond the facts. That is the position. Hon. Members will in course of time hear exactly what is going to happen. I have to consult the party. I have to consult the leader of the Congress at headquarters. I have to consult the Prime Minister. All that has to be done before I can hope to be relieved. That is the position, to-day, Sir.”

[25th March 1954]

IV.—ADJOURNMENT MOTION *RE* SITUATION IN PONDICHERRY  
BORDER AREAS.

MR. SPEAKER :—“ Hon. Member Sri Ramalingam has given notice of an adjournment motion which reads as follows :—

“ This House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz.,

“ the failure of the Government to safeguard the security of our citizens residing in Kattuppalayam, a village in the Indian Union near Pondicherry from the hands of French-Indian Police equipped with arms. ” ”

Does the Hon. the Leader of the House want to say anything in the matter? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not have any information now with regard to all these incidents. Whenever full information in the matter is available, I shall make a statement about it if necessary. Perhaps from that point of view, this motion need not be taken up now, but may be considered later, Sir.”

11-10  
a.m.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ இந்தப்பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமானதாக இருப்பதால், இது விஷயமாக துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமாயின், இதைப்பற்றி விவாதத்திற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ The Leader of the House will make a statement in due course. The next item is Demand No. XXI—Industries and Cinchona . . . ”

V.—GOVERNMENT MOTION—MOTION UNDER RULE 22 (3) OF  
THE ASSEMBLY RULES *RE* CHANGE IN THE ORDER ON  
VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, in the order in which the Demands have to be taken, I would like to have a change made. This is being suggested after consulting the Leaders of other parties. The two Demands, that is, Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses and Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading may be taken up last, after consideration of Demand XV—Education.”

MR. SPEAKER :—“ We will take up ‘ Electricity,’ ‘ Community Development Project ’ and ‘ Road Transport Schemes ’ each one one hour. Is it so? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We can take up ‘ Loans and Advances by the State Government ’ also. Only Demands XXXIII and XLI will not be taken up and they may be taken up along with other Demands which would come under guillotine, in the order in which they are found in the Notice Paper. Now I move—

‘ That under rule 22 (3) of the Legislative Assembly Rules, the two Demands, XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses and XLI—Capital Outlay on Schemes



25th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

*of State Trading may be taken up in the order in which they appeared in the Notice Paper, dated 26th February 1954.*”

The motion was put and carried.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR  
1954-55—cont.

(1) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

MR. SPEAKER :—“ Now we shall take up Demand XXI—Industries and Cinchona.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

*‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,69,46,600 under Demand XXI—Industries and Cinchona.’*

“ Sir, since the time is very short, I do not propose to make an introductory speech and I shall only answer the suggestions of hon. Members.”

MR. SPEAKER :—“ One hour is allotted for this Demand. Only one member from each party will be allowed to speak. The Hon. Minister will take 10 minutes for reply.”

\* SRI S. T. ADITYAN :—“ Sir, considering the time allotted, I shall be very brief. I move—

*‘ That the allotment of Rs. 1,69,46,600 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Rs. 100.’*

“ Sir, if there is anything which unites all the Members of the Opposition, it is that we want rapid industrialization of the State and also increased employment to the employable people. The question arises whether we stand for nationalization. Some of us do, but most of us do not. And most of us are agreed that the present stage is not the stage for nationalization of the ordinary industries, whatever may be the case with bigger industries. On that my hon. Friend, Mr. Ramamurthi has made a categorical statement in one of his speeches in an earlier session that whatever happens to the major industries, as far as minor industries are concerned, this is not the proper time or place for nationalization.

“ Now, take the case of the Madras Bus Transport Industry. We find that it has a profit of Rs. 88 thousands. What is the actual capital that is invested in it? The Rs. 40 lakhs profit shown in the budget as profit of the industry includes the workshop and it makes a good profit. But the Bus Transport as such makes Rs. 88 thousands and what is the actual sum invested in this industry? If it were to be left to private management and if

[Sri S. T. Adityan]

[25th March 1954]

Government were to tax it, what a huge benefit it would be to this State! As it is, it is very difficult to manage this Transport business. Therefore, if the Government has extra money to invest, it would be better that the industry is left to private management. That is the proposition that I want to advance to Government.

“Then, as to private industries, there lies a deep distinction between what is called ordinary cottage industries and small-scale industries. Small-scale industry is actually that industry which in other countries is called the cottage industry. In this country what is usually called cottage industry is an industry which does not require even a cottage to hold it in. The small-scale industry, I would submit, Sir, is the one which is going to be the most important industry in our system of economy. Take for instance, the Match Industry in which I see the hon. Member Sri Ramasami Naidu sitting opposite to me is interested very much and also my hon. Friend Sri Jayaram Reddiar. It is an industry, a typical small-scale industry, which deserves every encouragement. But what do we find? What is the step that this Government—leave alone the Central Government, who are meting out a step-motherly treatment to this industry—have taken so far to encourage the match industry? Can they mention any sum contributed for research in that industry? Can they mention even a single pie spent for the betterment of that industry? Not a single pie! It is a step-motherly treatment that we are receiving for that industry. I may mention other typical cottage industries, but owing to the shortage of time at my disposal, I shall pass on to the other item.”

MR. SPEAKER :—“There is too much noise in the House. Order, order.”

\* SRI S. T. ADITYAN :—“As for spinning and weaving, I would like to bring to the notice of the Hon. Minister that in Calcutta and more recently in Bombay, efforts are being made to reduce the spinning and weaving to the level of a cottage industry. It was once stated that 10,000 spindles would be the minimum for a unit; it has now been reduced to about 1,000. That is what the businessman would say. But in our State, Mr. Karantha, the Chief Electrical Engineer took a different view and throughout the country, people are now having different estimation of the whole subject. It is now supposed that a bare minimum of 30 spindles would be enough for running a spinning mill with the help of an electric motor. I submit that Government should examine this very carefully.

“Regarding teaching and training inside the industry itself, that is a very important subject. It is very often said that we do not have enough of engineers to carry on industrialization and keep the pace of industrialization in this country. Still what do we find? It is very difficult, if not impossible, for the average student to get admission in the Engineering Colleges. If the Hon. Minister would be pleased to examine this carefully, he will find



25th March 1954] [Sri S. T. Adityan]

that the Engineering College could accommodate twice or even thrice the number of students that are getting admission now. Most of the subjects could be easily taught without extra laboratory facilities, etc. If the Hon. Minister is prepared to examine this aspect of the matter with me, I can convince him that it is possible to admit not only twice the present number of students, but thrice or even four times that number. That is one side of the question. The other side is that not only engineering study is necessary for management of industries but a study of business administration also is necessary. I may mention that in the more advanced countries, especially in America, the subjects prescribed for degree courses are Industrial Management, Business Administration, etc., B.I.M. (Bachelor of Industrial Management) and B.B.A. (Bachelor of Business Administration), etc., are the degrees that we can ordinarily find in American Universities like Harvard. In other non-university institutions such as Massachusetts Institute of Technology there are diploma courses in Business Administration. A beginning has been made in this respect by the British Association of Managements in London. But they have not been able to convince their universities of the necessity to start the courses in the universities themselves, but the Association has instituted courses of study in that respect. In India, we are still far behind."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

\* SRI S. T. ADITYAN:—"Sir, it is possible that our universities may take up this subject and institute courses. It is not at all difficult. I am convinced on an examination of the subject that either a Degree course or a Diploma course could be instituted. Sir, the research institutes should also co-operate with the industrialists and finally, I submit that the pace of industrialization is not at all sufficient and at this rate we cannot have any industrialization in the country for years to come."

\* SRI S. JAYARAMA REDDIYAR:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக இந்த மான்யத்தைப் பற்றி பேசும்போது மிகவும் நல்ல அறிவு படைத்தும் அதில் சொற்ப ஆர்வம் படைத்தவர்கள் பேசினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் கொஞ்சம் தொழில் அதிபர்களுடனும் தொழில் செய்கிறவர்களுடனும் பழக்கம் கொண்டவன் என்ற முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் நம்முடைய மாகாணத்தில் பொதுவாக பெரிய தொழில்கள் ஏதாவது இருக்கிறது என்றால் அநேகமாக நூல் மில்கள் தான் இருக்கின்றன. அதற்கு அடுத்தாற்போல் பெரிய தொழில் ஏதாவது இருக்கிறது என்றால் அது சர்க்கரை ஆலை தான். அது ஆரம்பித்து இன்றைய நிலையில் அது எப்படி இருக்கிறது என்பது மந்திரிக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது சர்க்கரை ஆலை ஒன்றும் சரிவர நடைபெறவில்லை. நெல்லிக்குப்பத்திலுள்ள சர்க்கரை ஆலை நன்றாக வேலை செய்யவில்லை என்பதும் தெரியும். நமது மாகாணத்தில் ஏதாவது இப்போர் மில் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்களா என்று சில தினங்களுக்கு முன் ஒரு கேள்வி கேட்டதற்கு பாபநாசத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பதில் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படி லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு

11-20  
a.m.



[Sri S. Jayarama Reddiyar] [25th March 1954]

இவ்வளவு நாட்களாகியும் அது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்றால் அது அந்த அளவிலேயே தான் இருந்து கொண்டு வருகிறது. அதைப் பற்றி விசாரணை செய்து பார்த்ததில் அந்த பேப்பர் மில் நடக்கப்போவதாகவே இல்லை என்று மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆணைப் படுகிறேன். அதே மாதிரி சர்க்கரை மில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று மூன்று லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. காரணம் அவைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய பணக்காரர்கள் இல்லை. அப்படி பணம் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறவர்கள் கூட இவைகளில் பணம் போடுவதற்கு இஷ்டப்படாமல் நூல் ஆலைகளில் பணம் போடுவதாக எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கொஞ்சம் பணக்காரர்கள் கூட மற்ற தொழில்களில் தங்களுடைய பணத்தைப் போடுவதற்கு தயங்குகிறார்கள். மற்ற தொழில்கள் விருத்தி அடைய வேண்டும் என்றால் கவர்ன்மென்ட் உதவி இல்லாமல் அவைகளை நடத்த முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலைமை இன்னும் கொஞ்சம் நாட்களுக்கு நீடித்து இருந்தால் இங்குள்ள அநேகம் ஆலைகள் வட இந்தியர்கள் வந்து ஏற்றுக்கொள்ளும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விடலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதனால் நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்கு எல்லா விதமான முறைகளிலும் உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக சேலம் ஜில்லாவில் இரும்புக் கனி சுரங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதை வெட்டி எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்றைய தினம் இந்தியா சர்க்காராதிருந்து ஏதாவது உதவி பங்கெடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ப்ரைவேட் இண்டஸ்ட்ரியிடம் பங்கெடுத்துக் கொள்வதற்கு இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தியா கவர்ன்மென்ட் வர்த்தக மந்திரி பம்பாயில் பேசும்போது இனிமேல் நீங்களே பெரிய தொழில் ஆரம்பித்து அது நல்ல நிலைமைக்கு வந்த பிற்பாடு அது ப்ரைவேட் மானேஜ்மெண்டாக இருந்தாலும் தனிப்பட்ட நபர்களாக இருந்தாலும் நாங்கள் உதவி கொடுக்கிறோம் என்றும், அவ்விதம் உதவி கொடுக்கும்போது 51 சத விதிகம் எடுத்துக்கொள்வதாக அவர்களுடைய கொள்கை இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி கொள்கையை விட்டு நம்முடைய மாகாண சர்க்கார் ஏதாவது உதவி செய்தால் இந்த மாகாணத்தில் இருப்பவர்கள் ஏதாவது தொழில் நடத்துவதற்கு மூலதனம் போட்டு உதவி செய்வார்கள். பெரும் அளவில் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும் ஆள்கள் அநேகமாக யுத்த காலத்தில் சம்பாதித்து அந்த சொத்தை இப்பொழுது இழந்து விட்டார்கள். பெரும்பாலும் அவர்கள் வருமான வரி கூட கட்டமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ சில்லரையாகத் தான் சம்பாதித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் நல்ல நிலைமையில் இல்லை. இப்பொழுது எல்லா ஆலைகளும் மூடப்பட்டு கைமாறிக்கொண்டு வருகின்றன. மானேஜ்மெண்டும் மாறிக்கொண்டு வருகின்றன. ஆலைத் தொழிலை நன்றாக நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. மற்ற மானேஜ்மெண்டிற்குக் கொடுத்துக்கொண்டும் வருகிறார்கள். ஆனால் சிலர் நன்றாக நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். பொதுவாக நம்முடைய தென் நாட்டில் ஆலைகள் ஜாஸ்தியாக இல்லை. அதனால் தான் பணக்காரர்கள் அவைகளில் முதல் போடுவதற்கு முன் வருவது இல்லை.

“ அடுத்தபடியாக பெரும் தொழில் ஒருபுறம் இருக்க கிராமங்களில் சிறிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இப்பொழுது கிராமங்களில் இருக்கும் சாதாரண மக்கள் தங்களுடைய நேரத்தை வீணாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தை உபயோகப்படுத்தி அவர்களுக்கு அந்த நேரங்களில் வருவாய் வரும்படியாக வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்களில் எவ்வளவோ விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷத்தில் நல்ல மழை பெய்தாலும் அவர்களுக்கு வருஷம் பூராவும் வேலை இருக்கும். மற்றும் இரண்டு போக நிலம் உள்ளவர்களுக்கும் வருஷம் பூராவும் வேலை இருக்கும். நல்ல பாசனம் உள்ளவர்களுக்கு இரண்டு போக விவசாயம் இருக்கும். ஆனால் மற்ற மானாவாரி பிரதேசங்களில் 200 ஏக்கர் நஞ்சை இருந்தாலும் 1,500 ஏக்கர் புஞ்சை இருந்தாலும் இரண்டு



25th March 1954] [Sri S. Jayarama Reddiyar]

போக விவசாயம் இருந்தால் தான் அவர்களுக்கு வருஷம் பூராவும் வேலை இருக்கும். மானுவாரி பிரதேசத்தில் விவசாயம் செய்யும்போது ஜனங்களுக்கு வருஷத்தில் ஆறு மாதங்களுக்குத் தான் வேலை இருக்கும். பாக்கி ஆறு மாதங்களுக்கும் வேலை கிடையாது. சும்மா பொழுது போக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேறு பணக்காரர்களால் வேலை கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் சும்மா இருந்துகொண்டு காலத்தை கழிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்தக் காலங்களில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவி அளிப்பது பெரிய காரியமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு சௌகரியம் நாம் செய்து கொடுக்கலாம். ரொம்பக் காலமாக நம்முடைய நாட்டில் ஒரு பழக்கம் இருந்து வந்திருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கும் ஒரு பெரிய பிரச்சனை. கிராமவாசிகளுக்கு தொழில் கொடுக்கும் பிரச்சனை அது. அவர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அவர்களுக்கு ஒரு தொழில் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக இப்பொழுது தீப்பெட்டி தொழில் இருக்கிறது, அது பெரும்பாலும் குடிசைத் தொழிலாகவே இருக்கிறது. கனம் ராமசாமி நாயடுகூட அந்த குடிசைத் தொழிலை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறார். சமீபத்தில் கூட வங்காளத்திலிருந்து வந்த ஒரு பெரியார் அவர்கள் இதைப்பற்றி விசாரணை செய்து கொண்டு வந்தார். இந்த மாதிரியான குடிசைத் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றால் அரசாங்கத்தின் உதவி தேவை என்றும் சொன்னார். அதனால் இந்த மாதிரியான குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றால் மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவி இல்லாமலும் மாகாண அரசாங்கத்தின் உதவி இல்லாமலும் இவைகளை ஆரம்பிக்க முடியாது. சமீபத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவி அளிக்கும் பொருட்டு மில் துணிகளுக்கு செல் போட்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி மெஷின்களினால் செய்யப்படும் தொழில்களுக்கு ஏராளமான செல் போட்டு இந்த மாதிரியான குடிசைத் தொழில்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். அவ்விதம் பாதுகாப்பு கொடுத்த இந்த மாதிரியான குடிசைத் தொழில்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக தொழில் விஷயத்தில் மாத்திரம் சர்க்கார் உதவி செய்தால் கிராம மக்களுக்கு விசேஷமான நன்மை உண்டாகும் என்று நினைக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்று சொல்லுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லோரும் கைக்குத்தல் அரிசி தான் சாப்பிடவேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஒரு சிறிய காரியத்தை அரசாங்கம் செய்தால் அதனால் ஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ சௌகரியங்கள் ஏற்படும். கைக்குத்தல் அரிசி சாப்பிட வேண்டும் என்று சொன்னால் அதனால் கிராமவாசிகளுக்கு கூலி கிடைப்பதோடு அல்லாமல் ஜனங்களுக்கும் அதிலுள்ள சத்து கிடைக்கிறது. இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் மிஷினில் அரிசியைக் குத்தி சாப்பிடுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. கையால் குத்துவதால் 100 படிக்கு 55 படி அரிசி கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் மிஷினில் குத்துவதாக இருந்தால் அதில் 100-க்கு 48 அல்லது 50 படிதான் கிடைக்கிறது என்றும் பாக்கி எல்லாம் வேஸ்டாகி விடுகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல. அந்த அரிசியில் தவிடு இல்லாமலும் போய் விடுகிறது என்றும் அதனால் குடலில் வைப்பமின் பி, சி, டி முதலிய வைகள் குறைந்து விடுகிறது என்றும் அதனால் பெண்களுக்கு இரப்பெல்லாம் சக்தி இல்லாமல் பிள்ளைகள் பெறுவதற்குக் கூட பெண்களுக்கு சக்தி இல்லாமல் போகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு பிரசவ கேஸ்களில் தவிடு இன்ஜெக்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி இன்ஜெக்ஷன் கொடுக்கும்படியாக சக்தி இல்லாமல் ஏழைகள் கஷ்டப்படும் போது இவர்களுக்கு சர்க்கார் ஒரு உதவி செய்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். அதாவது இப்பொழுது இருக்கும் ரைஸ் மில்களை மூடி விட்டு கைக்குத்தல் அரிசியைத் தான் உபயோகிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டால் இதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். கிராமங்களில் ஏதாவது நல்ல குடிசைத் தொழில் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றால் இதன் மூலமாக ஏற்படுத்தலாம். இது பல பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்து உதவுவதாக இருக்கும். இந்த அடிப்படையில் இன்னும்

[Sri S. Jayarama Reddiyar] [25th March 1954]

நிபுணர்களை வைத்து தீவிரமாக ஆலோசனை செய்து இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

11-30  
a.m.

\* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, the large field for industry which can be influenced is, of course, with the Centre. However, if there is no close co-operation between the Centre and the States, and the agricultural and industrial sectors, we cannot expect any improvement in our standard of living or any increase in our national income. Sir, it is a sad commentary that while we are engaged, according to the Five-Year Plan, to increase our national income and the prosperity of the State, we are faced with great unemployment and of late, the authors of the Plan themselves have recognized their mistake. It has been now found that to suit the Indian genius, our industrial plan must be ‘labour-intensive’ and not ‘capital-intensive’. I hope at least this late revelation will guide our Government in their future policy. Of course, a great advance is not easy in our industrial sector, as our country is a very backward country economically. However, it must be understood that our industrial policy should not increase the unemployment of our people and exploit the villagers more. Of course, in our State, there are very few industrial institutions managed by our Government and even those that are managed by the Government are not properly run.

“ Sir, in Malabar there is the Kerala Soap Institute run by the Government. A look at the Administration Report of that institute would show that the profits have been decreasing continuously. While the Government have been faced with competition from private firms, one cannot understand, why they advance money for such competing firms. Then, another thing is that Gandhiji had taught us the spirit of swadeshi which means dependance on the nearest neighbour. It is interesting to observe that the Government themselves are not depending on their own products. I once asked a question with reference to the Kerala Soap Institute, as to the soap requirements of the Government and whether that institute, their own institution, was meeting all their requirements. Government were unable to give any reply. Obviously, they did not care to use their own soap, but gave tenders to private persons.

“ Sir, in Malabar the tile industry is facing a crisis because now asbestos has come into the field, and for very many big buildings, tiles are being replaced by asbestos. It is for the Government to consider in this light, what encouragement they can give to the manufacturers of tiles so that this competition may be avoided.

“ Similarly, the timber trade is affected. Saw mills engage a large number of workers in Malabar. There is considerable depression in the timber trade also. In one respect, there is competition from steel because all houses which were originally constructed with wood and tiles are now being constructed with



25th March 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

steel and asbestos. These are the things which we have to consider and do whatever we can to protect this industry which employs a large section of the people. I have nothing more to add."

\* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Mr. Speaker, Sir, I support the cut motion moved by Sri S. T. Adityan. While speaking on the Demand for Industries, I want to make certain observations regarding the conditions of the industry in our State.

" Sir, certain industries are being run by the Government. I find even the industries run by them are facing a crisis. My hon. Friend, Mr. Narayana Kurup, referred to the Kerala Soap Institute at Kozhikode. The production there is being reduced from year to year and the Administration Report of the Industries Department itself shows that production has to be restricted owing to severe competition in the market. Sir, severe competition comes mainly from Lever Brothers. I want to point out to this Government that as long as the Government continue the policy of giving a free hand to foreign capital and also to foreign firms exploiting our resources, the indigenous industries in our country will not flourish—let alone the Government industries. Regarding the soap industry, I want to point out that in order to please the Lever Brothers and such other big firms, the Government have reduced the import duty on coconut oil imported from Ceylon.

" Similarly with respect to cloth, the Government require large quantities of cloth for their own departments. If they take care to purchase from the cottage industries and from their own institutions that will go a long way to help them. But, there is no co-ordination among their own departments and it is no wonder that we are moving in the wrong direction. I request the Government to see that, as far as possible, their own products are utilized to meet their requirements. Then, the next preference should be given to swadeshi goods and products of the cottage industry.

" Sir, Malabar is in the days of a great depression. Our only industry is the clay industry, that is, the tile industry. Some of them are closed and in almost all of them, only two or three days' work is available for people.

" Then, the coir industry also is in a very sad plight. A Coir Board has been formed in the Travancore-Cochin State and the Central Government are giving them aid. I understand that this Government have not thought it fit to avail of the aid given by the Centre to improve the conditions of the coir industry. In Malabar, this industry gives employment to a large section of the people. There is ample scope for the improvement of the Government Coir Factory at Beypore. The Government have been saying that they intend to improve the factory, but no substantial improvement has been made so far.

" It is obvious, as Gandhiji said, without a cottage industry, the Indian peasant is doomed. He cannot maintain himself with the produce of the land. He needs a supplementary industry. He

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [25th March 1954]

goes to say : We make little headway because we have an unclassified catalogue of industries for the people to choose when we should know that there is only one industry that is possible to put before all—spinning. Therefore, spinning and handloom weaving must be given encouragement. Sir, this can be done only if we are able to demarcate different sectors for cottage industries and for other big industries. As it is, we are not able to consume the products manufactured by cottage industries. The Government must try to shut out competition from outside and also from other big industries.

11-40  
a.m.

“ It does not in any way help the soap industry nor it helps the coconut growers. It only helps a few firms which amass huge profits with regard to the Government Oil Factory at Kozhikode. The administration report shows that only lesser quantities of shark liver oil are being obtained at the factory. In this connexion I wish to impress on the Madras Government the necessity of starting a Fish Technological Institute in Malabar so that improved methods of fishing and fish-curing and extraction of oil from fish might be devised. The Government Coir Factory at Beypore is very small when compared to the coir industry in Malabar wherein nearly four lakhs of people are working. What does the Five-Year Plan say about our cottage industries? What does it say about the coir industry? It says : ‘ The coir industry is in a depressed state and requires to be reorganized on a co-operative basis. A programme has been drawn up by the Travancore-Cochin Government for this purpose’. The Travancore-Cochin Government have drawn up a programme; why should this Government keep quiet when four lakhs of people are engaged in coir industry in Malabar and when coir industry is a major industry so far as Malabar is concerned? When this Government have not taken any steps to help the coir industry, how are they going to reorganize that industry on a co-operative basis as directed by the Planning Commission? I want to know whether the Government have taken any steps to bring the coir industry workers into the co-operative fold? I want to know what steps have been taken and are being taken by this Government to help the coir industry which is facing a crisis? Unless Government step into the picture and render adequate aid to this industry, nearly three to four lakhs of our people would be faced with the prospect of unemployment. That will worsen the situation which is already grave.

“ Coming to the Hydrogenation Factory at Kozhikode, the Hon. Minister had stated that all the three vanaspathi factories in the State were not working at all in spite of the fact that the Government have granted them large sums. Of these three factories, one is run by Government, the factory at Kozhikode, and it has not yet started production. Further the Hon. Minister has stated that they were thinking of handing over the concern to a private agency if any such agency came forward.

“ With regard to the other industries, most of the industries are facing a crisis. The tile industry is facing a crisis. The timber industry is facing a crisis. The Nirrnala Glass Works at



25th March 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

Shoranur is closed down. The metal industry at Shoranur is closed down. Even the textile industry, the most advanced industry in our land, is facing a crisis. The Aaron Spinning and Weaving Mills, the only textile mill in Malabar, has been closed. Government must immediately rush with aid to these industries and save them from ruin. I regret that the Government have relegated the responsibility of saving these industries from ruin, to the background.

“ Regarding the cottage industries, the Government are vociferous about the protection to be given to the cottage industries. But they are all on the verge of ruin. The problem of jaggery producers has been relegated to the background by this Government. The jaggery manufacture could be developed on the basis of co-operatives. The other day the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar has pointed out the possibilities of developing the varnish industry in Malabar. There is the possibility of developing the kuskus industry also. Very excellent perfumes can be prepared from kuskus and kuskus is grown in large quantities in parts of Malabar. Malabar is rich in plantation industry also. But this industry is dominated by foreign concerns. Their profits run into very big figures. But the prices of these products fluctuate as the export and import of many of these items are in the hands of foreigners. The coir industry as I have mentioned before is the largest single industry in Malabar. But it may be noted that the export of yarn and coir products is being handled by four big British firms doing their business in Kozhikode, Alleppey and Cochin. They are Volkart Brothers, Harrison and Crossfields, Aspinwall and Madura Company. They are not concerned with the development of cottage industry in our country. They are concerned only with amassing huge profits, say, super-profits’.

“ With regard to the cashewnut industry, we want to point out that the State Government have not undertaken any step to develop it. Most of the cashewnut factories in the whole country are concentrated in Travancore-Cochin State. Malabar grows as much cashewnut as Travancore-Cochin State. But still Malabar is lagging behind in this industry because the Government give little consideration for its growth. This also is a dollar-earning industry. Despite this fact, Government is doing little in the matter of developing such industries.

“ It is to be regretted that even the Government of India are not moving in the direction of industrialization of the country. In the Five-Year Plan only 1/10th of the total expenditure is to be spent in the industrial sector while the remaining 9/10ths will be spread over the agricultural and other sectors. Our country is mainly an agricultural country and over-pressure on land is one of the main reasons for the unemployment in the country. Unemployment is perhaps the biggest problem facing the Government and the people of India and its solution lies only in the industrialization of the country. But the step is not contemplated in the Five-Year Plan.



[Sri P. K. Gopalakrishnan] [25th March 1954]

"Let me conclude by pointing out the suffering of the people engaged in a typical cottage industry, namely, the Screwpine mat manufacturing industry. A mat that cost Re. 1 in 1952 is now being sold at Re. 0-3-6. For getting that Re. 0-3-6 a woman worker has to work for eight hours a day. From this the cost of the raw material has to be deducted. So, the wages for one day's labour is next to nothing. The industry should be organized on a co-operative basis and marketing societies also should be organized. Without marketing society fair prices for the products of cottage industries can never be obtained. I hope Government will come forward with the necessary help.

1-47 "With these words I resume my seat."

am.

\* SRI AR. A. RM. CHOKKALINGAM CHETTIAR:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கைத்தொழில் இலாக்கா மானியத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏராளமான ஜனத்தொகையுள்ள இந்தியாவில் கைத்தொழில் நிறையப் பெருக வேண்டுமென்றே நமது மகாத்மா காந்தி அடிக்கனவு கண்டார்கள். அப்பொழுதே இந்திய மக்கள் சுபிட்ச வாழ்வு பெற்று விளங்க முடியும் என்பது அவரது எண்ணம்.

"உலகில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை அனுசரித்து ஒரு சில பேர்கள் இயந்திரத் தொழிலுக்கு மிக அதிகமாக ஆதரவு அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட ஜப்பானைப் போல இந்த நாட்டிலே கைத்தொழிலை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தில் எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் இருக்க முடியாது. ஆகவே கிராமக் கைத்தொழிலை விரிவுபடுத்துவதற்கு பல காரியங்களைச் செய்ய அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும்.

"குறிப்பாக ஜப்பானை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கலாம் அங்கே நாற்பது ஜம்பது கிராமங்களில் ஒரு பெரிய சாமானின் பகுதிகள் செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கிராமங்களிலிருந்தும் சில சில பகுதிகள் செய்யப்பட்டு ஒரு பொது இடத்திற்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இப்படி பல பகுதிகளிலிருந்து செய்யப்பட்டு வரும் சாமான்கள் ஒரு தொழிற்சாலையில் ஒன்றாக இணைக்கப்படுகின்றன. இப்படி பல கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கும் வேலை கொடுத்து, தொழிற்சாலைக்கும் வேலை கொடுக்கிறார்கள் அந்நாட்டு முதலாளிகள். இவ்விஷயத்தை உலகமெல்லாம் அறியும். அந்த முறையில் நம் நாட்டில் கைத்தொழிலைத் திறமையாக வளர்க்கவும், பாதுகாக்கவும் இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அதைப் போலவே இந்தியாவில் செய்யப்படும் சுதேசி சாமான்களின் விலை சற்று அதிகமாக இருந்தாலும் கூட அதை ஆதரிக்கும் மனப்பான்மை நம் நாட்டு மக்களுக்கும் உண்டாக வேண்டும். இப்பொழுது கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று பேசுகின்றவர்கள் எல்லாம் கைத்தறித் துணியை தாங்களே உபயோகப்படுத்துவது என்ற வைராக்கியம் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் இன்றைக்கு அவர்களுடைய குறைகள் பல நீங்கிப் போயிருக்கும். அதைப்போலவே இன்றைக்கு நம் நாட்டுச் சாமான்களையே ஆதரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு வெளிநாட்டுச் சரக்குகளை வாங்குவதில் பயனில்லை. நம் நாட்டுச் சாமான்களின் விலை வெளிநாட்டுச்சாமான்களின் விலையை விட ஒரு அணு கூட இருந்தாலும் நம் நாட்டுச் சாமான்களையே வாங்குவது என நாம் எல்லோரும் உறுதி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் சாமான்களின் விலை நம் நாட்டுச் சாமான்களின் விலையை விட ஒரு அணு குறைவாக இருந்தாலும் அதை வாங்கக்கூடாது என்ற மனப்பான்மை நம்மிடையே ஏற்பட்டாக வேண்டும். டிசன்களில் அடைக்கப்படும் உணவு சாமான்கள் எல்லாம் நம் நாட்டில் ஏராளமாக வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. நம் நாட்டில் சாதாரணமாக அலட்சியம் செய்யப்படும் தவிட்டிலிருந்து அவர்கள் பிஸ்கெட் தயார் செய்து இந்நாட்டிற்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அதை மிக அதிக விலை கொடுத்து நம் நாட்டு மக்கள் வாங்கி மகிழ்ச்சியோடு உண்பதைப் பார்க்க நான் ரொம்பவும் வெட்கப்படுகிறேன். இந்தப் பணக்காரர்கள் எல்லோரும் நம் நாட்டுக் குடிசைத் தொழிலை ஆதரிக்கவேண்டு



25th March 1954] [Sri Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar]

மென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக நம் நாட்டுக் கரும்புத் தொழில் வெளிநாட்டாரின் ஆட்சி இங்கே இருந்தபோது அழியத் தொடங்கிற்று. ஆனால் நாடு விடுதலை அடைந்த பின்னர் அந்தத் தொழில் மறுபடியும் கொஞ்சம் தலை தூக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. இருந்தாலும் கரும்பு சாகுபடிக்காரர்களுக்குப் பணம் கொடுத்தும், அதை வாங்கி மறுபடியும் கரும்பட்டியாகச் செய்வதிலும் செலவாகும் பணத்திற்கு அவர்களிடம் வழியில்லாததால் அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தத் தொழிலை ஒரு லாபகரமான தொழிலாகச் செய்ய சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தத் தொழிலுக்கு கனம் ஜெயராம ரெட்டியார் சொன்னது போல ஏதாவது தொந்தரவுகள் மாறிமாறி வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. ஆகவே சர்க்கார் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளை நிறுவியோ, அல்லது வேறு விதமாகவோ அத்தொழிலுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ உதாரணமாக மதுரை டி.வி.எஸ். மோட்டார் தொழிற் ஸ்தாபனம் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் மிகவும் திறமையாக அந்தத் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். அப்பஸ்வின் ஊழியர்களும் பொதுமக்களிடம் மிகவும் கணியமாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ரயிலைவிடவும் இன்னும் சரியான நேரத்தில் பஸ்கள் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போய்ச் கொண்டிருக்கின்றன. அதையும் பார்க்குவிட்டு சென்னை நகரத்திலுள்ள சர்க்கார் பஸ்களையும் பார்க்கும்போது என்ன சொல்வது என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. இங்குள்ள பஸ் ஊழியர்கள் பொது மக்களிடம் கணியமாகவே நடந்து கொள்வதில்லை.”

**MR. SPEAKER:**—“ இந்த விஷயங்களை எல்லாம் நீங்கள் டிரான்ஸ் போர்ட் மானியம் விவாதத்திற்கு வரும்போது சொல்லுங்கள்.”

**SRI AR. A. RM. CHOKKALINGAM CHETTIAR:**—“ குறிப்பாக சர்க்கார் நடத்தும் தொழிற் ஸ்தாபனங்களை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்பதற்கே சொல்லுகிறேன். உதாரணமாக தீப்பெட்டித் தொழிலை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அது நாட்டு மக்களுக்கு ரொம்பவும் இன்றியமையாதது. அதில் நல்ல வருவாயும் கிடைக்கும். அதைச் சர்க்கார் மேற்கொள்ளலாம். அதைப் போலவே பீடித் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட ஏராளமான லாபம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலை நடத்துகின்றவர்களுக்கு லாபம் குவிந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலையெல்லாம் சர்க்கார் மேற்கொண்டு நல்ல முறையில் நடத்தினால் அதனால் நிச்சயம் நல்ல லாபம் கிடைக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவைகளை கூட்டுறவு முறையில் நடத்துவதற்காவது ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்குமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தற்போது கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் பலவற்றில் அதிகமான ஊழல் மலிந்து கிடக்கின்றன. அரசாங்கம் சரியான முறையில் அவைகளைக் கவனிக்கத் தவறியதன் காரணமாகத்தான் பல தவறுகள் அங்கே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக கிராமாந்திரங்களுக்கு மின்சார வசதிகள் செய்து கொடுப்பது ரொம்பவும் அவசியமாகும். கிராம மக்கள் விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளை யெல்லாம் சர்க்கார் செய்து கொடுத்தாக வேண்டும்.

“ கடைசியாக ஒரு விஷயம். நம் நாட்டில் செய்யப்படும் பொருள்கள் எல்லாம் நன்றாக இல்லையே என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜப்பான் தேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால் முன்பு அவர்கள் பண்ணிய பொம்மைகளுக்கு எல்லாம் மூக்கும், முகமும் கிடையாது. ஒரு உருவம் தான் இருக்கும். அப்படியிருந்தாலும்கூட அந்நாட்டு பொம்மைகளை நாம் அந்தக் காலத்தில் வாங்கிக் கொண்டேயிருந்ததின் காரணமாகத் தான்



[Sri Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar] [25th March 1954]

இன்றைக்கு அந்த நாட்டிலிருந்து செய்யப்பட்டு வரும் பொம்மைகள் எல்லாம் மூக்குமுழியோடு மிகவும் நன்றாக இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே நம் நாட்டுத் தொழில்கள் இப்பொழுது தான் ஆரம்ப நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இவைகளுக்கு நாம் அதிகமான ஆதரவு காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தியாவில் முன்பு டாக்டர் மல்லின் போன்ற மிக உயர்ந்ததாகத் துணிகள் எல்லாம் நெய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று நாம் பார்க்கிறோம். இடையில் ஏற்பட்ட அந்நிய நாட்டு ஆட்சியால் தான் நம் நாட்டுத் தொழில் நசித்துவிட்டது. அவைகளை மறுபடியும் விருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டும். இப்படியே நாம் நாட்டுத் தொழில்களுக்கு அதிக உதவியும், ஆதரவும் அளித்துக்கொண்டே இருந்தால் நம் நாடு வெகு சீக்கிரத்திலே உலகத்திலுள்ள மற்ற வல்லரசுகளோடு ஒரு வல்லரசாக சேர்ந்து திகழாவிட்டாலும் கூட நம் நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் சுபீட்சமாக வாழ்வதற்கு வகை ஏற்படுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-58  
a.m.

\*SRI V. MADANAGOPAL:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

சபை முன் வந்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில விஷயங்களைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் தோல் பதனிடும் தொழிலானது மிக முக்கியமானது. தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 30 ஆயிரம் ஹரிஜனத் தொழிலாளர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலானது 80 சத வீதம் வெளிநாட்டினுடைய ஏற்றுமதியை நம்பியிருக்கிறது. 20 சத வீதம் தான் இந்த நாட்டில் செலவாகின்றன. வெளிநாட்டு ஏற்றுமதியில் பிரதானமாக பிரிட்டிஷ், அமெரிக்கக் கம்பெனிகள் இந்த ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தில் பிரதான பொறுப்பு வகிக்கின்றன. இன்றிருக்கக்கூடிய இந்த ஏற்றுமதி வர்த்தக முறையானது இந்தத் தொழிலையே மிகப்பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கக்கூடியதாக சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளிகளையும் சம்பந்தப்பட்ட தொழில் நடத்தக்கூடியவர்களையும் கடுமையாகப் பாதிக்கிறது.

“முதன் முதலாக கடந்த பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் இந்த நாட்டிலிருந்து பதனிடப்படாத தோல்—முடியுடன்—கூடிய பச்சைத் தோல்—2 சத வீதம்கூட ஏற்றுமதி செய்யப்படவில்லை. இப்பொழுது பச்சைத்தோலானது இந்த நாட்டில் கிடைக்கக்கூடிய மொத்தக் கணக்கிலிருந்து 10 சத வீதம் வரையில் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. இதனால் இந்த நாட்டில் மிகப் பெரிய அளவுக்கு அந்தத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடையே வேலை வில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாகக் கம்பெனிகள் தான் இந்தப் பச்சைத்தோலை அதிகமான அளவுக்கு வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் மேலும் மேலும் இந்தத் தொழிலில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகத் தான் செய்யும்.

“இந்த ஏற்றுமதி வர்த்தக உறவு முறைகளில் மூன்று விஷயங்கள் இருக்கின்றன. (1) அட்வான்ஸ் முறையில் லண்டனுக்குத் தோலை அனுப்பி லண்டனிலேயே ஏல மார்க்கெட்டை வைப்பது ஒரு முறை. (2) இங்கிருக்கக்கூடிய அதே பிரிட்டிஷ் கம்பெனிகள் நேரடியாகக் கொள்முதல் பண்ணுகிறார்கள். (3) இந்தியாவிலேயே தோலை உற்பத்தி பண்ணக் கூடிய மிகப் பெரிய வர்த்தகர்களிடம் காண்டிராக்ட் பேசி முடிவு செய்வது. ஆகவே, இம்மாதிரி மூன்று வர்த்தக முறைகள் இருக்கின்றன. இந்த மூன்று வர்த்தக முறைகளின் காரணமாக இந்தத் தொழிலில் மூலதனம் போட்டு செய்யக்கூடியவர்கள், மிகப் பெரிய மூலதனம் போடக்கூடியவர்களாக இல்லை. குறைந்தபட்சம் மூலதனம் போட்டுச் செய்கிறார்கள். லண்டன் மார்க்கெட்டில் விற்பனை ஆவதற்கு குறைந்தபட்சமாக நான்கைந்து மாதங்கள் ஆகின்றன. இன்றைக்கு சிறிய அளவில் உற்பத்தி செய்தால் கூட அதற்கு அதிகமான மூலதனம் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. இதனால் வர்த்தகர்களிடத்திலும்சரி, சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும்சரி ஒரு பிரதானமான கோரிக்கையைக் கடந்த 15 வருஷ காமலாக கோரி வருகிறார்கள். லண்டனில் இருக்கக்கூடிய



25th March 1954] [Sri V. Madanagopal]

ஏல மார்க்கெட்டை சென்னையிலேயே நடத்தவேண்டுமென்றும் பதனிட்ட தோலின்மீது (ஒப்பன் லோன்) கடன் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும்கூட கோரி வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிக்கோரி வந்திருக்கிற காலத்தில் சென்னையில் மார்க்கெட்டு வைப்பதைப்பற்றி பத்திரிகையில் சமீபத்தில் ஒரு அறிக்கை வந்திருந்தது. சென்னையிலேயே ஏல மார்க்கெட் வைப்பதை தோல் வர்த்தகர்கள் விரும்பவில்லை என்ற ஒரு செய்தியும் வந்திருந்தது. அது உண்மை. சின்ன வியாபாரிகளும், மற்றும் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களும் இங்கேயே ஏல மார்க்கெட் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால் தோல் வர்த்தகத்தில் இருக்கக்கூடிய குறிப்பிடத்தகுந்த பகுதியார், பிரிட்டிஷ் கம்பெனிகளுக்கு கான்டிராக்கு மூலம் தோலை வாங்கி அனுப்புகிறார்களே அவர்களுக்கு இங்கேயே மார்க்கெட் வைத்தால் அவர்கள் நலன்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, பிரதானமாக இந்தத் தோல் வர்த்தகத்தில் கான்டிராக்கு முறையில் தோலைக் கொடுக்கக்கூடிய வர்த்தகர்கள்தான் சென்னையில் ஏல மார்க்கெட் வைப்பதற்கு ஆட்சேபனை செய்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே மார்க்கெட் ஏற்படுத்தினால் சின்னச் சின்ன வியாபாரிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

“பிரிட்டிஷ் அமெரிக்கக் கம்பெனிகள் தான் தோலை வாங்கி வருகின்றன. சைனா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகள் இங்கிருந்து தோலை வாங்குவதற்கு நடைமுறையில் தடை இல்லாவிட்டாலும்கூட அந்த நாடுகளுக்கெல்லாம் தோல் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதில்லை. ஆகவே, ஏல மார்க்கெட்டை சென்னையிலே ஏற்பாடு செய்வதன் மூலமாக இந்தத் தொழிலை பாதுகாக்க முடியும்.

“இரண்டாவதாக, இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் புகையிலையைக் கொண்டு பீடி, சுருட்டு போன்றவைகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. புகையிலைக்கு மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கக்கூடிய எக்ஸைஸ் டீட்டியானது ஆரம்பத்தில் ரூ. 500 பவுண்டு கொண்ட பாரம் 1-க்கு 37½ ஆக இருந்தது. இப்பொழுது 187½ ரூபாய் வரையில் டீட்டி போடப்படுகிறது. 1950-ம் வருஷத்தில் இருந்த விலையைவிட இப்பொழுது 66 சதவீதம் புகையிலை யின்விலை குறைந்துவிட்டது. இந்த நிலைமையில் புகையிலைச் சுருட்டுத் தொழிலானது வரியின் காரணமாக மிகக் கடுமையாக பாதிக்கப்படுகிறது.

“ஆந்திர பிரதிநிதிகள் சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரியிடம் 1952-53-வது வருஷத்திற்கு முன்பு இருக்கக்கூடிய புகையிலை ஸ்டாக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் வரியைக் குறைக்கவேண்டுமென்று கூறி இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலும் இதே நெருக்கடிதான். 1952-53-ம் வருஷத்தில் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு கொள்முதல் செய்த புகையிலை இன்று நாலாயிரம் ரூபாய்க்குக்கூட விற்க முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் டீட்டி கட்டுவதென்றால் புகையிலை வர்த்தகர்களும் ஷே தொழிலும் பூரண பாதிப்புக்குள்ளாகும். ஆகவே 1952-53-ம் வருஷத்திற்கு முன்கொள்முதல் செய்யப்பட்ட புகையிலைகளுக்கு எக்ஸைஸ் டீட்டி யிலிருந்து (வரியிலிருந்து) நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டும்.

“புகையிலைக்கு போட்டிருக்கக்கூடிய வரியானது பவுண்டுக்கு 6 முதல் 14 அண வரை இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் இதுபற்றி யோசனை செய்து இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய வரியை 50 சதவீதம் வரையில் குறைக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலும், தொழிலாளிகளும், வர்த்தகர்களும், மிகப் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள். இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“Sri S. Ramasamy Naidu wants to speak for a few minutes. Then I will call the Hon. Minister to reply.”

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனது நண்பர் ஸ்ரீமான் ஆதித்தன் அவர்களும், ஸ்ரீமான் ஜயராம ரெட்டியார் அவர்களும் தீப்பெட்டி தொழிலைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்



[Sri S. Ramasamy Naidu] [25th March 1954]

கள். தீப்பெட்டி அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் ஒரு தொகுதியிலிருந்து வருகிறவனுடையதில் அதைப்பற்றிச் சற்று விரிவாகச் சொல்லலாம் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

“நாட்டிலே இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் இதைக் கட்டுப்பாடு செய்து வருவதாலும், தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு வரி விதிப்பதாலும் சென்னை சர்க்கார் இத்தொழிலைப்பற்றி பாராமுகமாக இருந்துவருகிறது. நாட்டிலே இன்றைக்கு கையினால் உற்பத்தி செய்யும் தீப்பெட்டிகளில் பெரும்பாலானவை என்னுடைய பக்கத்தில் இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இந்தத் தொழில் சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சர்க்காருக்கு வரி செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. இருக்கும் தொழிற்சாலைகளைக்கொண்டு, கிராம மக்களுக்கு வேலை கொடுத்து இன்றைக்கு தீப்பெட்டிகள் மிகவும் செளகரியமாக உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது.

“மேல்நாட்டாருக்குச் சொந்தமான ‘விம்கோ’ தீப்பெட்டிச் தொழிற்சாலை சென்னையிலும் மற்ற இடங்களிலும் இருக்கிறது. அந்த தொழிற்சாலைகளில் தயாரிக்கப்படும் தீப்பெட்டிகளோ, எங்கள் பகுதியில் உற்பத்தியாகும் தீக்குச்சிகள் போட்டியிட முடிகிறது. பற்றவைக்கும் தரத்திலும், நின்று எரிகிற முறையிலும், வெயிலிலும் மழையிலும் தரம் குறையாமல் இருக்கக்கூடிய தன்மையில் நம்முடைய நாட்டில் கையினால் செய்யப்படும் தீக்குச்சிகள் மெஷினினால் செய்யப்படும் தீக்குச்சிகள் ஒத்து இருக்கின்றன. ஆகவே இவர்கள் விம்கோ என்றும் மேலேட்டு கம்பெனியுடன் போட்டியிடுவதற்கு நல்ல சூழ்நிலை இருந்தம்கூட இன்றைக்கு விம்கோ கம்பெனியார் விற்கும் தீப்பெட்டிகளைவிட மிகவும் குறைந்தபட்சமாகத்தான் கையினால் செய்யப்படும் தீப்பெட்டிகளை விற்க முடிகிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அதை வெளி இடங்களுக்குக் கொண்டு சென்று அங்கே விற்பதற்குப் போதுமான லிடுமுதல் கையிலே இல்லாததாதான். செய்யும் இடத்திலே யாராவது வாங்குகிறார்களா என்று பார்த்து அங்கேயே விற்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதினால் பல கைத்தொழிற்சாலைகளில் சுமார் 400 லக்ஷம் ரூரோஸ் உற்பத்தியாகவேண்டிய இடத்தில் தற்பொழுது 80 லக்ஷம் ரூரோஸ்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள்.

“ஆகவே, இன்றைக்கு நடக்கும் இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழில்களைச் சர்க்கார் ஆதரிக்கவேண்டுமானால் சிறிய சிறிய தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தி செய்யும் தீப்பெட்டிகளை வாங்கி, சர்க்கார் ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத்தை வைத்து விற்பதுகொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏழை ஹரிஜனங்கள், மற்றும் குடிசைகளில் வாழ்வோர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கிடைப்பதற்கும் உதவியாக இருக்கும். இந்த நாட்டிலுள்ள வேலை இல்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினையை ஓரளவு போகக் முடியும். விவசாயக் காலம் தவிர, மற்ற காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு வேலை கொடுக்கவும், வீட்டில் உள்ள பெண்கள், வயதானவர்கள், வீட்டைவிட்டு வெளியே வரமுடியாதவர்கள், ஊனமுள்ளவர்கள் எல்லாரும் இந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கு லாயக்காக இருக்கும். ஆகவே, கையினால் செய்யப்படும் தீப்பெட்டித் தொழிலை விம்கோ கம்பெனியாருடைய போட்டியினின்றும் காப்பாற்றவேண்டியது அவசியம்.

“1926-28-லே விம்கோ கம்பெனியார் நாட்டில் தேவைப்படும் தீப்பெட்டிகளில் 50 சத விகிதத்திற்கு மேலே தாங்கள் உற்பத்தி செய்வதில்லை என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு 75 சத விகிதம் அவர்கள் உற்பத்தி செய்து விற்பது வருகிறார்கள். அவர்களுடைய உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்தினாலொழிய, கையினால் செய்யப்படும் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் நசித்ததுபோய்விடும். மேலும், ஏழை மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படும்படியாக நேரிடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இன்னொரு சின்ன குடிசைத் தொழிலைப்பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் காலங்கரைப்பட்டி என்னும் கிராமத்தில் கிருஷ்ணதாஸ் காந்தி என்பவர் நூதனமாக சில இயந்திரங்களைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய முறையில் அவைகள் இருக்கின்றன. நூல் நூற்பதற்குச் சிற்சில இயந்திரங்களை



25th March 1954] [Sri S. Ramasamy Naidu]

யும் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். பருத்தியிலிருந்து கொட்டையை நீக்கி, பஞ்சாக்குவது முதற்கொண்டு பட்டைகள் போடுவது முதலிய காரியங்களுக்கெல்லாம் அந்த இயந்திரங்கள் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கின்றன. ஒரு ஆண் அல்லது ஒரு பெண் உட்கார்ந்துகொண்டு இயந்திரத்தை இயக்கி நாலு கதிர்கள் சுற்றுவது மூலமாக ஒரு நாளுக்கு 15 அல்லது 20 சிட்டம் வரைபோட முடிகிறது. இதே முறையில் இரண்டு மாதங்கள் அல்லது மூன்று மாதங்கள் தயார் செய்தால் எவ்வளவு தயார் செய்ய முடியும் என்று பார்க்கவேண்டும். சாதாரணமாக, கிராமங்களில் இம்மாதிரி இயந்திரங்களை நிறுவினால்  $\frac{1}{2}$  H.P. மின்சார இயந்திரத்தை வைத்துக் கொண்டு வேலை செய்தால், கிராம மக்களுக்கு வேலை கிடைப்பதுடன் நூலின் தரமும் குறையாது என்று நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். நூல் அதிகமாக உற்பத்தியாகும். இன்றைக்கு நெசவாளர்கள் கஷ்டப் பட்டவேண்டியதில்லை. சாதாரணமாக ஒரு நூற்பு இயந்திரத்தின் விலை ரூபாய் 10 ஆகிறது. கால் குதிரைவேகமுள்ள மோட்டார் விலை ரூ. 50. ஒவ்வொரு ஸீட்டிலும் ஒவ்வொரு நூற்புச்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கான ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அதிகாரிகள் அந்த கரலங்கரைப் பட்டிக்குச் சென்று அந்த இயந்திரங்களைப் பரிசீலனை செய்து அவைகளைப் பிரபலப்படுத்தும்படியாகச் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் குடிசைத்தொழிலின் மூலமாக உணவுப் பொருளாக மாற்றப்படுவதில்லை. சோளத்தை மாவாகச் செய்வது (Malt) போன்றவைகளையும் குடிசைக் கைத்தொழிலாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

\* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Mr. Speaker, Sir, I take this opportunity to thank the Members for the very useful suggestions they have given. The industrial policy of this Government is the same as that of the Union Government. Industries based on defence requirements and one or two others of national importance such as iron and steel, the capital requirements of which are obviously beyond the competence of private enterprise, have been reserved for State ownership and operation. All the rest are included in the private sector to be developed by private enterprise. Therefore, apart from the few State industrial concerns which are already operated by Government, they are not for taking over any private concerns or for establishing new industrial undertakings of their own, thus competing with private enterprise.

“Sri S. T. Adityan said that the pace of industrialisation was not rapid. I am not opposed to rapid industrialisation. The hon. Member from Karaikudi Sri Chockalingam Chettiar made one statement in support of the private sector and I agree with him. He said that perhaps private enterprise may work better and more efficiently and those who operate private enterprise may be more courteous and more helpful to the public. I do not deny that. That perhaps is the one factor that prevents extension of nationalisation. The Hon. Sri T. T. Krishnamachari while speaking at the Chamber of Commerce the other day, made a categorical statement that the future of nationalisation was fairly definite from the Government point of view. Government do not believe in nationalising existing industries and they do not propose to buy them up. But the Government will nationalise new industries which will benefit the country. Therefore he said that capital from this country or from outside for investment in industries

[Dr. U. Krishna Rao]

[25th March 1954]

need not feel shy, and that the Government welcomed it. That, I think, is a categorical statement about the policy of nationalisation of both the Central and the State Governments.

“ Another important observation was made that the Government were unable to provide finance for every private undertaking that deserved help. Government used to give ample help to private industries. But I must frankly say that our experience has been very disappointing. Many of the industries to which we have given financial aid have not done well with the result that many of them have not been able to pay back many instalments and some have not been able to pay back any instalments at all. Government are forced to take action against defaulting companies. Therefore we decided that industries which wanted a loan of Rupees 50,000 or less should apply to the Government. We refer the applications to the Board of Industries and on its recommendation we give the aid. But industries which want more than Rs. 50,000 should apply to the Industrial Investment Corporation in which this Government have taken a substantial share—I think it is nearly 51 per cent. On an examination of the demand and the urgency of the industry, the Corporation will advance a loan. I think that is a very good proposition so far as we are concerned. The Hon. Sri T. T. Krishnamachari has also made a categorical statement that the Government of India are thinking of sponsoring an Industrial Finance Corporation of their own.”

SRI S. T. ADITYAN :—“ I think at present there is only one Industrial Investment Corporation for Madras and Andhra States. At what stage are the arrangements for having a separate Corporation for the Madras State? ”

\* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The matter of allocation of funds and shares between the Andhra and the Madras States is under examination. The Corporation now belongs to Madras and we have the dominant voice so far as distribution of help is concerned.

“ The Hon. Sri T. T. Krishnamachari also said that the Government of India proposed to start a Corporation in which they would take a major share and that it would be controlled by private industrialists who would look into the help necessary for the industrial sector. He also envisaged the formation of a separate Government Corporation which would help industrialists whom the previously-mentioned Corporation would not help. I hope all this will definitely improve industries.

“ My friend, Sri S. T. Adityan, referred to the experiment of running small-scale industries on power, especially mills with one thousand spindles or more. The matter is under the active consideration of the Government. The hon. Member spoke to me about it. The Bombay Government are trying an experiment of that type and we are awaiting their experience. If they find it successful, we shall take it up and do what is possible.



25th March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

“ He also referred to the Engineering College. I am unable to defend the Engineering College. But I can tell him that we have in our State plenty of polytechnics and industrial schools where young men are taught industries. The first Five-Year Plan was devoted more to agriculture, and the second Five-Year Plan is going to be devoted more to industries. Therefore I think the outlook for industries is better and we are moving in the right direction. We have got in the polytechnics workshops with modern machinery and a wide variety of subjects so that people may take the subject in which they are interested. It may not be possible to have all the subjects in one school, but we have distributed the subjects and the result is beneficial.

“ My friend, Mr. Jayaram Reddiar, made an observation with regard to paper and sugar mills. I agree with him. The policy of the Government has been enunciated and I am afraid we are unable to move in the matter. But we will offer help other than finance to private industrialists. One Mr. S. Thyagarajan has applied for permission to start a paper mill in Tirunelveli district and Sri V. S. Thyagaraja Mudaliar, whom every one in this House may know, has applied for permission to start a sugar mill somewhere in the Tanjore district. Private sector in industry comes forward slowly on account of the very factors mentioned by Mr. Jayaram Reddiar. On account of the difficulties which the factories are undergoing, private sector is not very bold; it is a bit chabby. I may say why many of the industries are in difficulty. Some of them are in difficulties on account of power cut, some because the cost of raw materials has gone up, some on account of want of markets for their goods and some on account of labour troubles. But the fact remains that unless and until our economy improves and we have more money to circulate, we shall have to face this difficulty.

“ He referred also to village industries. I can only say that this Government have set apart Rs. 1,10,000 for the Rural Industrialisation Scheme of Sri M. Visweswarayya. This scheme has been introduced in the Musiri taluk of Tiruchirappalli district. It provides for the formation of village group units for every fifteen or twenty villages and the constitution of committees for these group units. The object is to develop industries in every part of the area and to inculcate discipline, habits of self-help and collective effort among the rural masses.

“ My friend, Mr. Jayaram Reddiar, referred also to hand-pounded rice. I cannot speak for the Government, because that subject belongs to a different Minister. But personally my sympathies are with him and I take only hand-pounded rice. Whether I will be able to convince my Colleagues is another matter. It is a matter which has to be addressed to my distinguished Colleague.

“ My friend, Mr. Narayana Kurup, referred to the Kerala Soap Institute. I can tell him that to-day soap and coir industries are in difficulties all over India. The Travancore-Cochin Government

[Dr. U. Krishna Rao]

[25th March 1954]

which perhaps are the big industrialists so far as coir is concerned, and the Madras Government so far as soap is concerned, are in great difficulty.

12-20  
p.m.

" I am sorry I cannot place before this House for obvious reasons, the action this Government is taking to protect the indigenous soap industry. But, I can assure my hon. Friend, Sri Kurup, that every effort will be made by the Government to see that foreign competition does not ruin and kill the soap industry. But, so far as the Kerala Soap Institute is concerned, I submit, Sir, that it is not a commercial institute. It is not intended to kill other institutions. It is a technical Institute where we want to teach people the way in which we can prepare soap efficiently. So, if we do not make more profits, I am sorry, it is not possible. He similarly mentioned about tile, coir, cement and timber. Most of these are seasonal occupations. They are in difficulty because the market for tiles is not in India but abroad. If the markets are dwindling, then the industry suffers. The hon. Member himself gave reasons why these industries are in difficulty. People have now switched on to use concrete, asbestos, etc. Therefore it is that the people who are engaged in tile manufacture are suffering. There is no use blaming the Government. The remedy does not lie with the Government, but by doing propaganda on the good effects of the Mangalore tiles. If that is done, I shall also join in that propaganda.

" Another hon. Member referred to the manufacture of Cod Liver Oil and Shark Liver Oil. I submit, Sir, that the Government are already encouraging their manufacture. We have put the best machine in the Government Oil Factory at Kozhikode. I have visited it myself. There, oil even to the last drop, is extracted from the shark liver by the improved process. So far as the Government are concerned, we have ordered that all hospitals, local board dispensaries, etc., should use shark liver oil only because we are able to prove that our oil stands equal to anything that is produced anywhere else—in India or abroad. My hon. Friend, Sri Gopalakrishnan, of course made a charge that we help the Lever Brothers. I deny that charge. I am unable to place on the Table, for obvious reasons, the action we are taking on this matter.

" Sir, we have one Coir Training School at Beypore. I have myself visited it. We have appointed a committee to look into it and I have to say regretfully that the committee did not recommend the expansion of the Coir Training School. I shall look into the suggestion once again and see what can be done.

" My friend spoke about the Hydrogenation Factory. If I were the Minister-in-charge of Industries when this proposal was mooted, I would have wholeheartedly opposed it. I cannot think of a Hydrogenation Factory being started at a place where there is no groundnut and groundnut has to come from hundreds and hundreds of miles before it can be used in this factory. Now, however, three of my Colleagues and myself visited the factory and gave an assurance that we will run this factory even though



25th March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

it may mean a loss to Government. But, unfortunately there was no power. We had to wait till we got power. When power become available, we had to decide whether we should run this factory or not. But, I can assure the hon. Members that we have just started a trial run in the matter of refining oil. I must also give this warning. We have no intention of selling it to any outsider. We would like to see how this factory works. Of course, hon. Members know that no Vanaspati Manufacturer, who has not got power and finances to come forward to purchase groundnut oil even at the cheapest rate in the fluctuating market, can prosper. No Government officer, not even the Minister for Industries, has got the power to sanction all the money at once. The Hon. the Finance Minister and I have to see that the Hydrogenation Factory is worked successfully. We know that if we have to work it to the full capacity, we will have no loss, we may make profit. If we work it at half capacity, we will have neither profit nor loss. Sir, we have decided to work on a 'no-loss, no profit' basis. Even for that, I think, we will have to wait.

" My hon. Friend, Sri Gopalakrishnan, referred to the Aaron Mills and its closure. There are a number of institutions in this country which, of course, are closed on account of very many causes—bad management, labour troubles in some cases, accumulated stocks, want of electricity, want of foreign market, etc., in other cases. As I mentioned earlier if the Government are going to render financial assistance, then the budget allotment must be something colossal. I feel that in our present financial state, we will not be able to help such concerns. There is nothing to prevent them from going into the private market and take loans. The Sarada Mills went into the private market and started working. What is there to prevent the proprietors of Aaron Mills from doing it? I am only putting a suggestion; I am not saying that it should be done.

" Another hon. Member, Sri Madanagopal, referred to two matters—the tanning and the beedi industries. I quite agree with the gravity of the situation regarding both. Some months ago, the tanning industry was in very great difficulty. People had lost everything because of the peculiar nature of this industry. The man who decides the price is the buyer in London and the man who sells them here has no right to ask for the price. It is a topsy-turvy arrangement, if I may call it so. I had called for a Committee, a Committee of representatives, shall I say, of tanners, exporters—both Indian and foreign. The Committee has reported that at the present moment it is not advisable to start a market in Madras. The reason may perhaps be just the same as my friend gave for it. But, I do not know. I have to take it at its face value. The Union Minister, the Hon. Sri T. T. Krishnamachari, was telling the Chamber of Commerce the other day that the position has improved. I can say that so far as the Madras Government is concerned, we are taking every effort to protect the tanning industry.

[Dr. U. Krishna Rao] [25th March 1954]

" Similarly, with regard to the beedi industry, the difficulty is that the proprietors want to escape the Factories Act. They stop manufacturing beedies in the factories and get it done as a cottage industry in the houses with the help of women and grown-up children. If my hon. friend, Sri Madanagopal, suggests that they should not live but only the men working in the factories must live, it is Hobson's choice. I need not say anything more. The question is under the active consideration of this Government and we are trying how best we can help.

" Sir, I have exceeded my time-limit. I should like to thank the hon. Members for the suggestions they made and I can assure them that both I concerned with the major industries, and my Colleague, the Minister for Agriculture in charge of cottage industries, will do our very best to satisfy the needs of the hon. Members. I would appeal to my hon. Friend, Sri Adityan, to withdraw the cut motion."

SRI S. T. ADITYAN :—" I am not withdrawing the cut motion, Sir."

MR. SPEAKER :—" Then, I shall put the motion to the vote of the House. The question is—

' That the allotment of Rs. 1,69,46,600 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Rs. 100 ' "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" Now, I will put the original motion to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,69,46,600 under Demand XXI—Industries and Cinchona.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

#### <sup>a</sup>(2) DEMAND xxvii—ELECTRICITY.

\* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,87,10,600 under Demand XXVII—Electricity.'

" Sir, you have asked us not to make any long statement <sup>a</sup>at the outset. I have come prepared with a very elaborate statement. But, with due deference to your wishes, I may be permitted to release it to the Press as it contains very valuable material for the information of the public."

MR. SPEAKER :—" If the hon. Minister reads a few lines, that will go not only into the Press but also into the official proceedings."



25th March 1954]

**SRI M. KALYANASUNDRAM** :—“கனம் மந்திரி அவர்களின் பிரசங்கத்தை cyclostyle செய்து எல்லா அங்கத்தினருக்கும் அனுப்பினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.”

**MR. SPEAKER** :—“If the Hon. Minister desires that it should go into the official proceedings, then we may take it as read. I do not stand in the way. I leave it to the Hon. Minister to decide.”

**SRI S. T. ADITYAN** :—“In courts, when judgments are delivered, the first sentence and the last sentence are read in the open court and the judgments are taken as delivered. Likewise, may I suggest to the Hon. Minister to read the first sentence and the last sentence of his speech?”

**SRI M. KALYANASUNDRAM** :—“Sir, copies of the note may be circulated to all the hon. Members.”

**\* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI** :—“Sir, I shall now read the first and the last portions of my speech :

“This Demand is for a grant from current revenues to meet working expenses of Electricity Schemes in operation. The working expenses include expenditure on smaller works financed from ordinary revenues, expenditure on operation and maintenance, provision for depreciation and the cost of Establishments. Against Rs. 3.87 crores required for these working expenses, the net expenditure on working alone being Rs. 3.19 crores, the gross revenue expected to be earned by the Electricity Department is Rs. 5.26 crores.

“There is another Demand under Electricity—Demand XXXVIII relating to the Capital Outlay on Electricity Schemes. The gross Demand for Capital Outlay on Electricity Schemes this year amounts to Rs. 6,24,70,200. To present a complete picture of what is being done in the field of Electricity, I may be permitted to deal with both the Demands together.”

**MR. SPEAKER** :—“How can that be permitted? We can take up only the Demand for Electricity.”

**THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI** :—“Sir, both the Demands relate to electricity.”

**MR. SPEAKER** :—“We are now in Demand XXVII.”

**\* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI** :—“Sir, the subjects dealt with in both the Demands are allied ones. Therefore, both the Demands may be treated as one Demand for the purpose of discussion.”

**SRI K. VINAYAKAM** :—“The other Demand is also a part of the Electricity Demand.”

**MR. SPEAKER** :—“Let the Hon. Minister make the position clear. Does he want both the Demands to be taken up together?”

12-30  
p.m

[25th March 1954]

\* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Yes, Sir. Both the Demands may be taken up together."

MR. SPEAKER:—"I have no objection. I shall put the Demands to vote separately. Then, let the Hon. Minister move Demand XXXVIII also formally."

\*(3) DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.

\* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

*'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,24,70,200 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.'*

I shall now read the last portion of my speech: 'I am sure hon. Members would agree with me that the Electricity Department as a whole deserves a tribute for its loyal efficiency and enthusiasm and the progress it has made in giving service to the people of the State.'

MR. SPEAKER:—"I think hon. Members will not raise a point of order afterwards on this matter. Now, two Demands have been moved. We will have a general discussion on both of them together. But I shall put them to vote separately. Motions moved—

'(1) That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,87,10,600 under Demand XXVII—Electricity.'

'(2) That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,24,70,200 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.'

\* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"Mr. Speaker, Sir, I move—

*'That the allotment of Rs. 3,87,10,600 under Demand XXVII—Electricity be reduced by Rs. 100.'*

I move this cut motion in order to urge on the Government the need to nationalise the supply of electricity and to supply electric power to the rural parts of South Arcot.

"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவும் மின்சாரம் மிக மிக தேவையாய் இருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்கு நன்றாகத் தெரியும். மேலும் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்க, நாட்டிலே உணவு நெருக்கடி தீரவேண்டுமானால் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் மிகக் குறைந்த சிலவிலே ஏற்பாடு செய்தால் உணவு நெருக்கடிக்குப் பரிகாரம் செய்யலாம் என்று சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர நினைக்கிறேன்.

"கடந்த 6 ஆண்டுகளாக மழையின்மையால் மேட்டூர் நீர் தேக்கத்தில் தண்ணீர் மட்டம் குறைந்திருக்கிறது. அதனால் மின்சார வெட்டின் காரணமாகத் தொழிலாளர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டது.



25th March 1954]

[Sri A. Govindaswamy Nayagar]

இந்த ஆண்டு ஓரளவு மழை பெய்த காரணத்தினால் விவசாயிகளுக்கு சிறு நன்மை ஏற்பட்டது புதிதாக மின்சாரம் தொழிலுக்குக் கொடுக்கப்படாத தினால் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மின்சாரம் தனிப்பட்ட கம்பெனியால் நடைபெறுவதைப் பார்த்தோமானால், ஒழுங்காக விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பது கிடையாது. குறிப்பாக நடேசன் கம்பெனி போன்ற பணக் காரர்களுக்கே அதிக சலுகை அளிக்கப்படுகின்றன. இருபது, முப்பது கெஜ தூரத்திலிருந்தாலும்கூட கொடுப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக அந்த கம்பெனி கிராமங்களுக்கு பயன் தருவதாயில்லை. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கடலூர் பக்கத்திலுள்ள கிராமப் பகுதிகளில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். மின்சாரத்தைக் கிராமப் பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கவேண்டும். Mett—லிருந்து கொண்டு வரப்படும் மின்சாரம் அதிகமான இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. அதைக் கொண்டு வந்தால் இங்கு இருக்கும் விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே அபிவிருத்தி அடையமுடியும். உணவு நெருக்கடியைக் குறைக்க முடியும். ஜனங்கள் ஓரளவுக்குச் சுகமாக வாழமுடியும் சர்க்கார் மின்சாரக் கம்பெனிகளை எடுத்து நடத்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் குறைந்த செலவில் அதிக மின்சாரம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கமுடியும். ஆனால் தனிப்பட்ட நபர்களால் நடத்தப்படுவது எல்லோருக்கும் முறையாகக் கொடுப்பது கிடையாது. பணக்காரர்களுக்குத் தான் சலுகை காட்டப்படுகிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக்குறிச்சி, செஞ்சி, திருக்கோயிலூர், விக்ரவாண்டி தொகுதியிலுள்ள கிராமங்களுக்கு இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை.

“தனிப்பட்ட கம்பெனிகளைத் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால்தான் தொழில்உற்பத்தி பெருகமுடியும். தனிப்பட்ட கம்பெனிகளால் நடத்தப்படுவதெல்லாம் லாபத்தைக் கணக்குப் பார்ப்பார்களே தவிர உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கம் அவர்களிடம் காணமுடியாது. சிதம்பரத்திற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். குறிப்பாக திருவாசீசம் பிள்ளையும் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லிஇருக்கிறார்கள்.

“இப்போது A.C. மின்சாரமெல்லாம் ஆடம்பரச் செயலிற்கெல்லாம் உபயோகப்படுகிறதே தவிர ஏழை விவசாயிகளுக்கு உபயோகப்படுவதில்லை. பெரிய பெரிய tubelight-கள் பகலிலேகூட எரிந்துகொண்டிருக்கின்றன. கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் எத்தனையோ தடவை எடுத்துரைத்தும் இன்னும் கிராமப் பகுதிகளில் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. ஆதலால் சீக்கிரம் கம்பெனிகளையெல்லாம் தேசிய மயமாக்கி கிராமங்களுக்குக் குறைந்த செலவில் அதிக மின்சாரம் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(At this stage Sri V. Balakrishnan occupied the Chair and there was an applause from the House.)

“தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் நெய்வேலிப் பகுதியில் ஒரு Thermal Station ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். விவசாயத்திற்கு மிக மிக நன்மை ஏற்படும் என்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். கனம் வாசீசம் பிள்ளைகூட இந்த Thermal Station வேண்டுமென்பதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். மத்திய சர்க்கார் தொழில் மந்திரி ஸ்ரீ டி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி வாக்குறுதி அளித்துத்தான் சென்றிருக்கிறார். இந்த வாக்குறுதியைச் செயலிலே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கண்டிப்பாக ஒரு Thermal Station வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நண்பர் ஸ்ரீ ஷண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் தொகுதிக்கும் விசேஷ உரிமை உண்டு. ஒரு பகுதி செங்கல்பட்டு ஜில்லாவுக்கும் மற்றொரு பகுதி தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கும் விஸ்தரிக்க முடியும். இந்த முறையிலே கள்ளக்குறிச்சி, விழுப்புரம் தாலுகா போன்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். இதற்காக முதல் மந்திரி அவர்களும் எங்கள் பகுதிக்குப் பணம் ஒதுக்கி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”



[25th March 1954]

**TEMPORARY CHAIRMAN (Sri V. Balakrishnan) :—**“ The time-limit is reduced to five minutes per speaker, hereafter.”

12-43  
p.m.

**\* SRI P. S. NALLA GOUNDER :—**“ கனம் சேர்மன் அவர்களே, கனம் மந்திரியார் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள மின்சார இலாகா மானியக் கோரிக்கை தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ எங்கள் ஜில்லாவில் கீழ் பவானி அணைக்கட்டுக் கட்ட தண்ணீரும் சில மைல்கள் தூரம் விடப்பட்டு விவசாயம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களையெல்லாம் செழிப்புள்ளதாக ஆக்க உத்சாகம் ஊட்டப்படுகிறது. அதற்கு எல்லாவித சகாயமும் செய்வது கவர்ன்மென்டின் நோக்கம். ஆதலால் தான் (கம்ப்யூனிடிப்ராஜெக்ட்) சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தையும் அந்த இடத்திலேயே ஆரம்பித்துள்ளார்கள். மேலும் அவ்விடத்தில் மின்சார சக்தியைக்கொண்டு விவசாயத்திற்கு ஆக்கம் அளிப்பதோடு கிராமங்களுக்கு வேண்டிய எல்லாவித சௌகரியங்களையும் ஏற்படுத்தி சீக்கிரம் கிராமங்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவது சர்க்காரின் கொள்கை. சமுதாய திட்டத்தின் மூலம் அவ்விடத்தில் மின்சார சக்தியை உபயோகப்படுத்த சர்க்கார் ரூ. 12,00,000 சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு நடப்பதென்ன ?

“ சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வேலை துவக்கின மின்சார திட்டங்களை யெல்லாம் நிறுத்தி வைத்துவிட்டார்கள். விவசாயிகள் தங்கள் தோட்டக் கிணறுகளுக்கொல்லாம் சீக்கிரம் மின்சார மோட்டார் அமைத்து தண்ணீர் இறைத்து விவசாயப் பொருள்களை எளிதில் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்ய ஆசைகொண்டிருந்தனர். அவர்களையும் ஆசை வீணையிற்று. கிராமங்களில் வீடுகளில் மின்சார விளக்குகள் போடவும் தொழில் அபிவிருத்தி செய்யவும் எண்ணிய எண்ணம் வீணாகி எமாற்றம் அடைந்தனர். லோயர் பவானி வாய்க்காலின் வலது கரையில் வாய்க்கால் தண்ணீர் பாயாததும் வாய்க்காலுக்கு சுமார் 2½ மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் உள்ள பூமிகளின் கிணறுகளுக்கு மின்சார மோட்டார் அமைத்துக்கொள்ள சர்க்கார் கொடுத்த உத்தரவையும் நிறுத்திவிட்டார்கள். லோயர் பவானி தண்ணீர் பாயாத பாக்கி இடங்களில் உள்ள கிணறுகளுக்கும் மின்சார விசை கொடுக்க மறுக்கப்படுகிறது. ஆகவே கோபிசெட்டிபாளையம், பவானி, ஈரோடு, தாராபுரம் ஆகிய தாலுகாக்களில் சுமார் இரண்டு லட்சத்து ஏரையிரம் ஏக்கர் விவசாய பூமிகளும் கிராமங்களும் மின்சார சக்தியால் ஏற்படும் நன்மைகளை அடைந்து விருத்தியடைய முடியாமல் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் தவறு.

“ லோயர் பவானி வாய்க்காலின் தண்ணீர் நிலத்தில் ஊறி கிணறுகளுக்குத் தண்ணீர் வருகிறது. அந்த தண்ணீரை மின்சார மோட்டார் மூலம் இறைத்து நிலத்தில் விவசாயம் செய்ய அனுமதித்தால் வாய்க்காலின் தண்ணீர் குறைந்து, வாய்க்காலின் கோடியிலுள்ள பூமிகளுக்கு தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கது அல்ல. அதே கிணற்றில் கபிலேயின் மூலமோ, யந்திரம் வைத்தோ, இறைத்தால் யாரும் தடுப்பதற்கில்லை. மின்சார மோட்டார்களின் மூலம் தண்ணீர் எடுத்தாலும் அதே விஸ்தீரணமுள்ள பூமிக்குத்தான் தண்ணீர் பாய்கிறது. தண்ணீர் அதிகமாகவும் செலவாகாது. தண்ணீரை மிதப்படுத்த விரும்பினால் இப்பொழுது பள்ளங்களில் தண்ணீர் ஓடி சேதம் ஆவதைத் தடுத்தால் மிகவும் நல்லது.

“ லோயர் பவானி வாய்க்காலில் வருஷத்தில் சுமார் ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் தண்ணீர் வரிகிறார்கள். பாக்கி ஆறு மாதங்களுக்கு குடியானவர்கள் கிணற்றில் தண்ணீர் இறைத்துத்தான் சாகுபடி செய்ய வேண்டும். அதற்கு மின்சார மோட்டார் இருப்பது சௌகரியம். வாய்க்கால் தண்ணீர் மட்டும் பாய்ச்சி, கம்பு, சோளம், ராகி போன்ற தானியப் பயிர்களை விளைவித்தால் பயிர் நன்றாக வளர்ந்து வராது. இடையிடையே கிணற்றுத் தண்ணீர் விட்டால்தான் பயிர் நன்றாக வளரும். ஆகையால்



25th March 1954] [Sri P. S. Nalla Gounder]

எவ்விதத்தில் பார்த்தாலும் மின்சார விசை கொடுப்பதை நிறுத்தியிருப்பது நல்ல செய்கையாகாது. உடனே மின்சார விசை கொடுத்து கிராமங்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர கோருகிறேன்.

“ சில இடங்களில் இரவில் தான் மின்சார மோட்டார்மூலம் தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்யவேண்டும் என உத்தரவுவிடப்பட்டிருக்கிறது. இரவு நேரங்களில் தண்ணீர் பாய்ச்சுவது மிகவும் கடினம். ஆகவே பகல் நேரங்களில் மின்சார மோட்டார் மூலம் தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்ய உத்தரவிடவேண்டும். எங்கள் தாலுகாவில் ஒலப்பாளையம், ஷண் பகப்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் சப்-ஸ்டேஷன்கள் கட்டப்பட்டு இன்னும் வேலை துவக்கப்படாமல் இருக்கிறது. சீக்கிரம் அவைகளை பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

\* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே (சேர்மன் அவர்களே), கனம் ஸ்ரீ அங்கத்தினர் எ. கோவிந்தசாமி கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்தின் வேலைகள் எல்லாம் நகரங்களை விட கிராமங்களில் தான் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி இந்த சபையில் இருக்கக்கூடிய பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அந்தத் தேவைகளை எப்படிப் பூர்த்திசெய்வது என்பதுதான் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். என்னுடைய தொகுதி அதிலும் குறிப்பாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லா, ஈரோடு தாலுகாவில் இருக்கக்கூடிய மேட்டுப் பாங்கான பிரதேசங்களுக்கு சமீபத்தில் லோயர் பவானி வாய்க்கால் மூலமாக தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தண்ணீர் பாயக்கூடிய பிரதேசம் சுமார் இரண்டு லட்சத்து ஏழாயிரம் ஏக்கர்கள். இந்த வருஷ வருஷ செலவு திட்டத்தில் மின்சாரத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் மூன்று கோடி ரூபாதிக்கு மேல் இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை சர்க்கார் நன்றாகப் பயன்படும் முறையில் செலவழிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். லோயர் பவானி வாய்க்காலில் அவர்கள் திட்டப்பிப்படி அந்த முழு ஏரியாவிற்கும் ஒரு போகத்திற்குத்தான் தண்ணீர் விடமுடியும். மற்ற காலங்களில் தண்ணீர் அந்த வாய்க்காலில் ஒடிக்கொண்டிருக்கும், பக்கங்களிலுள்ள கிணறுகளுக்கு அந்த தண்ணீர் கிடைக்கும். அந்த தண்ணீரை பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு ஏற்றம் வைத்து இறைத்துக் கொள்ளலாம். அதை விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவ்விதம் செய்வதற்கு அந்த பிரதேசங்களுக்கு மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுத்தால் அதை பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அதனால் அந்த லோயர் பவானி ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவிற்கு உடனடியாக மின்சார திட்டத்தை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். அதுனால் கிராம ஜனங்கள் விவசாயம் பண்ணுவதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். அதற்கு நாம் உடனடியாக திட்டமிடவேண்டும். அதுவும் குறுகிய காலத்தில் அது வெற்றிகரமாக இருக்கும்படியான திட்டமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு சர்க்கார் செய்யக்கூடிய மூலதன செலவானது நல்ல முறையில் சர்க்காருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பயன் அளிக்கும், நாட்டிற்கும் நல்லது, மக்களுக்கும் நல்லது.

“ இந்த விவசாயிகள் மின்சாரம் தேவை என்று கேட்டால் வருஷக் கணக்கில் அதை கவனிப்பது இல்லை. சாதாரணமாக கம்பெனிகளும் காப்பீரேஷனும் கூட மின்சாரத்தை எடுத்து நடத்திய காலங்களில் கிராமங்களுக்கு வசதி கிடைத்து வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது சர்க்கார் மின்சாரத்தை எடுத்து நடத்தக் கூடிய காலத்தில் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு கிராமவாசிகள் விண்ணப்பம் போட்டால் அதற்கு வருஷக் கணக்கில் பதில் கிடைப்பது கிடையாது. எனவே தான் இன்றையதினம் கிராமங்களில் ஒரு விவசாயம் செய்வதற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக விவசாய அபிவிருத்தி செய்வதற்காக லோயர் பவானி ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவில் இருக்கக்கூடிய வாய்க்காலின் இருபுறங்களிலுமுள்ள விவசாயிகள் விண்ணப்பம் போட்டால் அவைகளை உடனடியாக கவனித்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். நீங்கள் செய்ய

12-48  
p.m.



[Sri K. T. Raju]

[25th March 1954]

வேண்டியது புதிது அல்ல. அந்த வாய்க்காலிச் சுற்றி இரண்டு மூன்று மைல் ஓரங்களுக்கு மின்சார வசதி இருக்கிறது. இந்த திட்டத்தை நாம் இப்பொழுது அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் குறைந்த செலவில் அதிகமான ஒரு வருமானத்தை எதிர்பார்க்கலாம். அதிலிருந்து அதிகப்படியான நன்மையையும் செய்ய முடியும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சர்க்கார் இரண்டு ஜி.ஓ.க்கள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அவையாவன, 6—1—54 தேதியிட்ட ஜி.ஓ. நெ. 56, 11—2—54 தேதியிட்ட ஜி.ஓ. நெ. 536. அதாவது கோயம்புத்தூர் ஜில்லா எரியாவில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் தங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்றால் மூன்று மாத தொகையை முன் கூட்டியே அட்வான்சாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக கோவை ஜில்லாவில் பல கிராமவாசிகள் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விவசாய நெருக்கடி, பொருளாதார நெருக்கடி இவைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கும்போது மூன்று மாத அட்வான்ஸ் அதாவது 200 அல்லது 300 ரூபாய் அட்வான்ஸ் பணம் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களால் எப்படிக்கட்டமுடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் தற்காலிகமாக அந்த உத்தரவை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் மேட்டூர் தேக்கத்தில் ஏற்கனவே ஏற்பட்ட மின்சார வெட்டின் காரணமாக 300 தொழிலாளர்கள் வேலையை விட்டு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு அவர்களில் 150 பேர்களை மறுபடியும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மூன்று கோடி ரூபாய் மின்சார இலாகா செலவழிக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அந்த 150 தொழிலாளர்களையும் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து விண்ணப் பங்கள் வருகிற காலத்தில் உடனடியாக அவைகளை கவனிக்கவேண்டும், காலதாமதம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

13-25  
p.m.

\* SRI G. GOVINDAN :—“கனம் சேர்மென் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மின்சார மானியத்தை நான் ஆதரித்து சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சர்க்கார் நகர மக்களுக்குத்தான் அதிக வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறது. கிராம மக்களுக்கு அதிக வசதிகள் எதுவும் செய்து கொடுப்பதில்லை. அதைப் போலவே நகரத்தில் வசதிகள் பல செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று பேசும் அங்கத்தினர்களுக்கே  $\frac{1}{2}$  மணி நேரம் பேசுவதற்கு சபையிலும் அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. என்போன்றவர்கள் யாராவது கிராம மக்களுக்கு இன்னென்ன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல முன் வந்தாலும்கூட எங்களுக்கு 5 நிமிஷங்களுக்கு மேலே கொடுப்பது கிடையாது. இது ரொம்பவும் வருந்தவேண்டிய விஷயமாகும். ஆடம்பர மக்களாகிய நகர அங்கத்தினர்களுக்கு  $\frac{1}{2}$  மணி நேரம், கிராம மக்களாகிய எங்களுக்கு 5 நிமிஷம் என்று பேசக் கூட நேரம் ஒதுக்குவதைப் போலவே தான் மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் நகரங்களுக்கு அதிகம் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நகர மக்களும் ஆடம்பரமாக “பான், லேட், ரேடியோ,” போன்றவைகளை வைத்துக்கொண்டு சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு மின்சார வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் விவசாயத்திற்கு அதை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவார்களே தவிர வீணாக ஆடம்பர வாழ்க்கை எதற்கும் செலவு செய்யமாட்டார்கள். நகர மக்களுக்கு நீங்கள் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த வசதியும் கிடையாது, என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே கிராம மக்களின் நலனில் அக்கரை கொண்டு கிராமப்புரங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்,



25th March 1954]

[Sri G. Govindan]

“குறிப்பாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு மின்சார வசதிகளே அதிகம் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டாலும் கம்பெனியார் அதற்காக செலவிடப்படும் ரூபாய் எல்லாவற்றையும் அந்த டிவிஷன்காரர்களே கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதோடு மூன்று மடங்கு அதிகமாக தொகை கடனும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதோடு மாதாமாதம் அதிக பணம் கட்டவேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். பணம் கட்டத் தவறினாலும் அபராதம் போடுகிறார்கள். இந்தவிதமான எந்தத் தொந்தரவும் விவசாயிகளுக்கு இல்லாத முறையில் விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதியை சர்க்காரே செய்து கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ராமநாதபுரம் டிவிஷனுக்கு மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் கொஞ்சம்கூட அக்கரை காடவில்லை. எங்கள் ஜில்லா மக்கள் அரசியலை மாற்றி அமைப்பதற்கு சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முன்னணியில் நின்றார்களே தவிர சொந்தப் பிரதேசத்தை முற்போக்குள்ளாதாகச் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்ற சுயநல எண்ணம் கொஞ்சம்கூட இல்லாதவர்களாக இருந்துவிட்டார்கள். இனிமேலாவது எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த மராமத்து மந்திரி அவர்கள் அந்த ஜில்லா பூராவும், பிற பகுதி மக்களுக்கு எந்த வகையிலும் பாதகம் ஏற்படாத வகையில், மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ராமநாதபுரம் மகாராஜா சேதுபதி அவர்கள் அந்தப் பிரதேச மக்களின் நன்மைக்காகவும், தமிழ் வளர்ச்சிக்காகவும் செய்திருக்கும் தொண்டுகள் அளவிடக்கூடியது. தமிழ்ப் பண்டிதர்களை அவர்கள் ஆதரித்த ஒரு பண்பே மிகவும் பாராட்டிற்குரியது. இச்சமயத்தில் நான் ஓர் விஷயத்தைச் சொன்னால் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் கூட என்னிடம் கோரப்படக்கூடும். ஏனென்றால் உங்களுடைய புதுக்கோட்டை மகாராஜா தன்னுடைய சுயநலத்தை கருதி, தேசத்தியாகி வீர கட்பொம்மலை ஆங்கிலேயர்களிடம் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டார். அதனால்தான் அவருக்கு மகாராஜா பட்டம் கிடைத்தது போலும்! ஆனால் எங்கள் பிரதேச மன்னர் நாடா மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகவும், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்காகவும் சிறந்த முறையில் பல தொண்டுகள் புரிந்துங்கூட சேதுபதி என்னுடைய அழைக்கப்பட்டார். சேதுபதி என்றால் உலகம் பூராவுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். நீங்கள் சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தாலும் அவரைப் பற்றி மிக அதிகமான வரலாறுகளை அறிந்துகொள்ளலாம். சேதுபதி என்றால் சிலர் என்னவோ சாதாரண ஜமீன்தார்போலக் கருதுகிறார்கள். அவருடைய பெருமை உலகம் பூராவும் எட்டியிருக்கும் போது நான் மிக அதிகமாக அதைப்பற்றி சொல்லவிரும்பவில்லை. அந்தப் பெருமைமிக் சந்ததியிலே வந்திருக்கும் நமது ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்களும் உடனடியாக அவரது ராமநாதபுரம் டிவிஷன் பூராவும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க முன் வந்தாகவேண்டும். குறிப்பாக நாயனார் கோவில்வரை மின்சார திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு உள்ள பல கிராமங்கள் பெரும்பாலோர் மின்சார வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாலக்கிராமம், சூராணம் போன்ற இடங்களில் மிகுந்த பாதிரிமார்கள் அதிகமான பள்ளிகளை வைத்து நடத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே பள்ளிகள், பெண் பள்ளிகள் என்று தனித்தனியாக பல பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துகிறார்கள். அந்த இடங்களுக்கு எந்தவிதமான மின்சார வசதியும் கிடையாது. அதை உடனடியாக விஸ்தரிக்கவேண்டும். அதோடு தனிப்பட்ட நபர்களிடமிருக்கும் மின்சாரக் கம்பெனிகள் எந்த முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று நான் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். அவைகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால் தேவையென்றும் நினைக்கிறேன். தனிப்பட்ட கம்பெனிகளில் பணத்தை கொண்டுபோகிறார்கள் என்று உங்களுக்கு நான் பச்சையாகச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்றே எண்ணுகிறேன். அவைகளையெல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் எடுத்து நடத்த சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

\* SRI D. K. RAJU :—“ Mr. Chairman, Electricity is a very important subject. Therefore, I request that I may be given some more time than is ordinarily allowed, as a special case.



[Sri D. K. Raju]

[25th March 1954]

"Electricity is now being handled by the Government not as a public utility concern but as a revenue-earning concern. Electric power should be given to the public at large in the villages and especially, to agriculturists. Now, the Government say that they are for helping the agriculturists, but in practice, I can challenge, they are not giving as much help to the agriculturists as the electricity licensees were giving. The general trend now is that all electricity undertakings should be nationalised. Sir, take for instance, the Srivilliputhur Electricity Undertaking. I was the licensee there for a good number of years, but the licence has now been withdrawn. If we go there and ask the public now, they say that they are not able to get electricity as quickly or sufficiently as they were getting during the licensee's time. Last year also I spoke about this and on many other subjects. But none of my requests made then has been complied with. The Government demand a minimum guarantee to be given if electricity is to be extended to new areas for the benefit of agriculturists. If the Government are sincere in helping the agriculturists, why should they ask for the minimum guarantee? Not only that; whenever the public want electricity to be extended to an agricultural area, the Government also want some advances to be given long before the scheme is taken up. Such demands only chill the enthusiasm of the agriculturists. Instead of helping the agriculturists by the Government themselves advancing money for the extension of electricity, they are demanding money from the agriculturists. This is one of the suicidal policies of the Government. I request the Hon. the Minister for Public Works to make a note of it and do the needful in the matter.

1-p.m.

"Even in areas affected by drought and where there is no water in the wells, the usual charges are levied. Last time, I requested the then Minister for Public Works to look into the matter. I learn that nothing has been done. Let me give an example, Sir.

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

"Suppose there is no water in the well. The usual practice is that the ryot should approach the Tahsildar, and not the Electrical Engineer. The Revenue Department should certify that there is no water in the well. We all know how long it will take to get a good certificate from a Revenue Officer. The Tahsildar sends the paper to the Revenue Inspector who in turn sends it to the village officer. We know how the village officers will deal with such matters. I request the Government to look into this matter at least now. These powers must be transferred from the Revenue Department to the Electricity Department so that the Assistant Electrical Engineer who is in charge of the scheme may be able to certify whether a particular well is really dry or not. If the well is really dry, the ryots must get remissions.

"The general impression of the House seems to be that the Government are managing the Electricity Department economically. It is not a fact and I am prepared to challenge it. Previously, in spite of the fact that a licensee was paying income-tax



25th March 1954]

[Sri D. K. Raju]

at the rate of 5 to 6 annas in the rupee, electricity duty and surcharge and in spite of the fact that he was paying amply to the staff employed by him, he was able to pay dividends to the shareholders at the rate of not less than 6 per cent. After paying all these, the managing agents also used to get a good income. Now, the Government need not pay income tax and other taxes. But still, they are not able to show a good revenue, and it is not more than  $4\frac{1}{2}$  to 5 per cent. This will clearly show whether the Government have been managing this Department economically. Moreover, while charging the depreciation account, the licensees were asked to follow a certain method by which they were asked to pay more under this head, whereas the Government have a system of their own according to which they charge less under this head. With all these, they are not able to show an income of more than 4 to  $4\frac{1}{2}$  per cent."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member's time is up. A large number of Members want to take part in the discussion. So, let the hon. Member finish his speech soon."

\* SRI D. K. RAJU :—" I want a few more minutes, Sir. Coming to the service that the public get from the department, I wish to say a few words. During the licensee's period, the public were able to get temporary connexions within a day. But now, I am not exaggerating when I say that if a temporary connexion is asked in connexion with a marriage, a reply from the department will be received at the time of the *janma nakshathram* of the baby of the married couple. The department takes a very long time in attending to such urgent matters. I hope the Hon. Minister will make a particular note of this and see that whenever people apply for temporary connexions for marriages and on other similar occasions, their requests are immediately complied with without any undue delay. Their applications must at least be disposed of within a fortnight of their receipt by the Department. This must be the maximum time-limit.

" About extension of electricity for agricultural purposes  
... "

MR. SPEAKER :—" I have already explained to the hon. Member my difficulty. A large number of Members want to take part in the discussion. The hon. Member's time is already over."

SRI D. K. RAJU :—" Sir, I am sorry, when I am on the most important subject, my time is cut short."

MR. SPEAKER :—" It is not only the hon. Member's time that is cut short. Every hon. Member's time that is cut short."

SRI D. K. RAJU :—" Then, thank you, Sir."

\* SRI K. VINAYAKAM :—" Mr. Speaker, while generally agreeing with the argument advanced by the hon. Mover of the cut motion, I wish to draw the attention of the Hon. Minister to the purpose of the cut motion given notice of by me, viz., 'to bring to the notice of the Government the paucity of supply of

[Sri K. Vinayakam]

[25th March 1954]

electric energy in the district of Chingleput for the purpose of agriculture and street-lighting in important places.' Of all the districts in the State, Chingleput happens to be the most backward. It is neither an urban area nor a metropolis like the Madras City. Nor is it a rural area. As a result of this, a step-motherly treatment has been meted out to this district from time immemorial, in spite of the fact that a very influential Member of the Cabinet from that district was in charge of this portfolio in the last Ministry. Agriculture is the stable industry in that district, and the bulk of the population have taken to it. When such a large number of people depend upon agriculture to eke out their livelihood, it is most regrettable to note that there are no major or minor irrigation projects in that district. There are only a few well-fed tanks and some streams in the entire district. When the rains fail, the agriculturists in that district are put to great hardship and loss as they will not be able to raise any crop. That is the reason why I wish to urge upon the Cabinet the urgent need for extending electricity to the rural parts of the Chingleput district. On the eve of the last general elections, just a week before the polling took place, the Government of that day extended electricity to Tirukkalikundram as a bait to the electorate. Afterwards, when the Congress Party was routed in the elections, the extension programme was abandoned. In that place only 8 of the 12 streets have electric lights and the rest of them, viz., four streets are left to their fate.

"As far as extension of electricity for agricultural purposes is concerned, I have to repeat the same woeful story. Though the electric poles may be situated in the fields and though the line may run along the fields, the Government have not seen their way to extend electricity for agricultural purposes. It is most deplorable. Just before the separation of the Andhra State, it was said that it was not possible to extend electricity to any place as the Government were busy with the partition of the State. That was a lame excuse which they gave before the partition of the State. Afterwards, when I asked the Hon. Minister concerned, he pleaded inability to do anything in the matter. If this is to be the fate of the agriculturists of the Chingleput district and if they were compelled to go without electricity for a longer time, I am sorry that the party in power will not fare any better in future elections.

"Sir, in this connexion, I wish to bring to the notice of this House one important matter, which I feel, is pertinent to the Demand under discussion. I would like to know why, after the partition of the State on a linguistic basis, our State should supply electric energy to the State of Andhra. While many places in this State have to go without electricity, why should power from Mettur and Salem be diverted to districts outside our State? I know I am raising a very knotty problem which has to be solved by the Ministry. True, there is an agreement between our State and the Andhra State. But I have to point out that 'Charity begins at home!'



25th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

1-10  
p.m.

“ Let the Madras State first give a time-limit to the Andhra State within which they have got to make their own arrangements and see that the power which is now catered to them is diverted to places in our State.

“ Lastly, one more point and I am done. I submit that there should not be nepotism in the working of this department. I may cite an instance. It happened during the last Ministry. There is an electrical sub-station in Poonamallee and the transformer in Poonamallee could not stand the strain of further load or connexion. The Electrical Engineer made a pertinent objection that energy could not be taken from the Madras Thermal station to Poonamallee. But the then Cabinet contrived to take power from Kancheepuram sub-station thereby putting the Government to greater expense, and the public money was thus wasted in the interests of the people of Poonamallee. I am bringing this to the notice of the House so that such kind of nepotism, such kind of overriding of technical advice should not recur. The advice of the technical staff should not be overlooked by the Government at least in future.”

\* **SRI A. SENAPATHI GOUNDER** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சாரம் மற்ற காரியங்களுக்கு எவ்வளவு அத்தியாவசியம் என்று நினைக்கிறோமோ அதேபோல விவசாயத்திற்கும் அவசியம் என்பது எல்லா மெம்பர்களுடைய பேச்சுக்களிலிருந்தும் தெரிகிறது. அந்த அவசியத்தை உணர்ந்து, விவசாயத்திற்கு சகலவிதமான முக்கியத்துவத்தையும் கொடுத்து விவசாய மக்களுக்கு மின்சாரம் பரவும்படியான முறையில் நமது சர்க்கார் தகுந்த முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1-12  
p.m.

“ உதாரணமாக, எனது தொகுதியாகிய தாராபுரத்திற்கு மின்சார கனெக்ஷன் கிடைத்துப் பதினான்கு வருடங்கள் ஆகின்றன. ஆனால் அதில் வருந்தத்தக்க விஷயம் என்னவென்றால், இதற்கு அருகாமையில் ஒரு மைல், தூரத்திலுள்ள கிராமத்திற்குக்கூட அந்த மின்சாரம் பரவவில்லை. அந்த அளவுக்கு மின்சார இலாகாவின் வேலை இருக்கிறது. ஒரு மைல் இரண்டு மைல் சுற்றளவிலுள்ள விவசாயிகளுக்குக்கூட இந்த மின்சாரத்தின் பயன் கிடைக்கவில்லை என்றால், தாலுக்கா பூராவும் எந்தக்காலத்தில், எந்தச் சமயத்தில் வரும் என்பது விவசாயிகளுக்குத் தெரியாமல், விவசாயிகள் இந்த மின்சாரத்தைக் கேட்பதையும், விண்ணப்பம் செய்வதையுமே கைவிட்டு விட்டார்கள். அந்த முறையில் மின்சார அபிவிருத்தி இருந்துகொண்டு இருக்கிறது என்பதை நமது மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ மேலும் ஒரு சில விவசாயிகள் விண்ணப்பம் செய்கிற காலத்தில்கூட காலதாமதம் ஏற்படுத்துவதுடன், அதற்கு அதிகமான தொகைகளையும் பெப்பாசிட்டு செய்யவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி மின்சாரத்தை எப்பொழுது தேடுகிறான் என்றால் இரண்டு ஜோடி மாடுகள் வாங்கப் பணம் இல்லாத காலத்தில், சிறிய மோட்டாரை வைத்து அதனால் தண்ணீர் இறைக்கலாம் என்று மின்சாரத்திற்கு விண்ணப்பம் போடுகிறான். அந்த நிலையில் அவனுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கப்படாவிட்டால் அவனுடைய விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது.

“ கீழ்ப்பவானி பாசன பிரதேசத்திற்குக் கூடியசீக்கிரம் மின்சாரம் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்ற அவசியத்தைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய மெம்பர்கள் வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். அதேபோல நானும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கீழ்ப்பவானி ஏரியாவில் தாராபுரம் தாலுகா இருக்கிற படியால் அந்த ஏரியாவின் முக்கியத்துவத்தை முன்னிட்டாவது இந்தத் தாலுக்காவிற்கு மின்சார சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”



[25th March 1954]

1-15,  
p.m.

\* SRI T. K. RAMA :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதுரை பெரியார் திட்டத்தில் ஜல மின்சார உற்பத்தியை இவ்வருஷமே துவங்குவதற்காக தென் ஜில்லா வாசிகள் சர்க்காருக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் மின்சாரம் பெருகுவதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவு ஆதாரமாக இருக்கிறார்களோ அதேபோல் தனிப்பட்ட கம்பெனிகளும், நகரசபையார்களும் ஓரளவு உதவி செய்திருக்கின்றார்கள். ஆரம்பநிலையில் மதுரை நகரசபையார் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து விநியோகம் செய்து வந்தார்கள். மேட்டூர் திட்டம் நிறைவேறிய பிறகு மின்சாரம் ஏராளமாக விற்க முடியாததால், மதுரையினுடைய தேவை விஸ்தரித்ததினால் அங்கிருந்த உற்பத்தியை நிறுத்தச் சொல்லி, தாங்கள் மிகக் குறைந்த விலையில் மின்சாரம் கொடுப்பதாக லேஸென்ஸ் வழங்கிக் கொடுத்தார்கள். இந்தச் சர்க்கார் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு மின்சார உற்பத்தியையும் விநியோகத்தையும் தாங்களே முற்றிலும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கருதி தனிப்பட்டவர்களுடைய ஸ்தாபனங்களையும், நகரசபைகளுடைய ஸ்தாபனத்தையும் ஆர்ஜிதத்தின்மூலம் எடுத்துக் கொள்ள சட்டத்தை இயற்றினார்கள். சட்டசபையில் இந்த சட்டம் விவாதத்திலிருந்த காலத்திலே நகரசபைகளின் சார்பாக நகரசபைகள் சர்க்காரின் ஒரு அங்கமாக இருந்து வருவதால்—அவர்களுக்கு மின்சாரத்தின் மூலம் கிடைக்கும் சிறு லாபம், அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு உதவியாக இருப்பதால், அவைகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று வாதிக்கப்பட்டது. ஆனாலும், தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கும், நகரசபைகளுடைய ஸ்தாபனங்களுக்கும் ஆஸ்திப் பொறுப்பு மதிப்பிடுவதிலும், நஷ்டஈடு வழங்குவதிலும் பல வித்தியாசங்களை ஏற்படுத்தி சட்டத்தை இயற்றினார்கள். இச்சட்டம் செல்லத்தக்கதில்லை என்று அப்பொழுதும் ஆட்சேபிக்கப்பட்டது. பிறகு, நகரசபைகள் ஹைக் கோர்ட்டில் ஆட்சேபித்து, தங்களுக்கு அனுசூலமான தீர்ப்பைப் பெற்றார்கள். இந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து சப்ரீம் கோர்ட்டில் சர்க்கார் வழக்காடினார்கள். அங்கும் இந்த ஆர்ஜிதச் சட்டம் கேசல்லாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் முழுத் தீர்ப்பு இன்னும் பிரசுரிக்கப்படவில்லை. இந்த நிலைமையில் நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் : நகரசபைகளானது சர்க்காரின் கால், கைகள்போல சர்க்காருடைய வேலைகளையே செய்துவருகிறது. தனிப்பட்டவர்களுடைய மின்சார ஸ்தாபனங்கள், தனிப்பட்ட நபர்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்து லாபத்தையே கருத்தாகக்கொண்டு, உற்பத்தியையோ அல்லது விநியோகத்தையோ அல்லது இரண்டுமையோ செய்கின்றார்கள். நகரசபையார் அப்படியல்ல. கிடைக்கும் லாபத்தைக்கொண்டு அப்பிரதேச ஜனங்களுக்குச் சிலவசதிகளைச் செய்துகொடுக்க உபயோகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் மேற்கொண்டு, சப்ரீம் கோர்ட்டாரின் தீர்ப்பால் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையை சட்டபூர்வமாக ஆக்குவதற்கு வேறு ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதாக இருந்தால், நகரசபைகளின் மின்சார ஸ்தாபனங்களை விட்டு, நகரசபைகளே இந்த மின்சார விநியோகத்தை நடத்தும்படியாக அனுமதித்து சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ மதுரை நகரசபையார் மதுரையைச் சுற்றியுள்ள பத்து மைல் கிராமப் பிரதேசங்களுக்குக் கூட தங்களுடைய விஸ்தீரணத்தை அகலப் படுத்திக்கொடுத்தால் விநியோக வேலைகளை ஏற்று நடத்துவதாகத் தீர்மானம் செய்து, சுமார் 1½ வருஷங்களுக்குமுன், அந்தத் தீர்மானத்தை சர்க்காருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் சர்க்காருக்கு அக்கறை இருந்தால், இத்தீர்மானத்தை தனியாக பரிசீலனை செய்து, அவர்களுடைய விஸ்தீரணத்தை அதிகரித்துக் கொடுத்திருப்பார்கள். மதுரை நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள பத்து மைல் பிரதேசங்களுக்கு உதவி செய்திருக்க முடியும். ஆகையால் இந்த விஷயத்தைக் கவனித்தும், மதுரை நகரசபை போன்று மற்ற நகரசபைகளுக்கும் கேட்டுக்கொண்டால், அவர்களுக்கும் சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member's time is up. I will allow two more Members and the Hon. Minister will reply after lunch.”



25th March 1954]

1-20  
p.m.

\* **SRI P. KUNHIRAMA KIDAV** :—“ மெஸ்ரே ஸ்ரீகாந்த், ஸர், ஹு ஸம்ஸமா நத்திலை ப்யாவஸாயிகவிகஸநபும் காக்கிகாஷிவியும் ஹேரியத்ரூம் விஜ்யூக்ஷிவைய ஸ்ரோத்ரிவாஸ் நில்லகொஜ்ஜுநத்” എന്ന വന്യത ഓക്സേനാർ ഹു നാട്ടിൻറെ പുരോഹിതവയ വളരെയധികം സ്വർഷിക്കുന്ന ഒരു ധനാഭ്യർത്ഥനയാണ് ഇപ്പോൾ സഭയിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. പ്യാവസായികവും കാർഷികവുമായ അഭിവൃദ്ധിക്കൊണ്ടുമാത്രമേ ഹു നമ്മെ അഭിവൃദ്ധീകരിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക പ്രശ്നത്തിനും തൊഴിലില്ലായ്മ പ്രശ്നത്തിനും പരിഹാരം കാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നതു സിദ്ധ്യമാണ്. ഇത്രയും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഹു ധനാഭ്യർത്ഥനയെ ഒരു പരിശോധിച്ചുനോക്കുന്നപക്ഷം, ഹു സംസമാനത്തിൻറെ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടുവോളം ഉതകുന്ന പദ്ധതികളൊന്നുംതന്നെ കാണുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ എനിക്ക് അതിയായ പ്യസനമുണ്ട്. സാമ്പ്രദായികത്തിലെ ഹുന ജില്ലകളെ അപേക്ഷിച്ച്, ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ വിജ്യൂക്ഷിതരി ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടു വളരെ വിഷമത അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു ജില്ലയുടെ പ്രതിനിധിയാണ് ഞാൻ. മലബാറിലെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ വിജ്യൂക്ഷിതരി വേണ്ടുവോളം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നതോ പേക്ഷാദൂത, മേജർ പഞ്ചായത്തുകളിൽ പോലും വിജ്യൂക്ഷിതരി കിട്ടുന്നില്ലെന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. വിജ്യൂക്ഷിതരി ഉല്പാദിപ്പിക്കാനാകുന്ന പല വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളും മലബാറിലുണ്ട്. കട്ട് മേജറുകൾ മുഖാന്തിരം കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റ് ചുഴലിയെ അവസരത്തിലും ഞാൻ ഇക്കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. മലബാറിൽ മാത്രമല്ല ഇന്ത്യയിലുള്ള വിജ്യൂക്ഷിതരി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സാദ്ധ്യതകളെന്തെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. വിജ്യൂക്ഷിതരി ഉല്പാദനത്തിനുള്ള സാദ്ധ്യതകൾ എവിടെയെല്ലാം ഉണ്ടെന്നു അന്വേഷണം നടത്തി വേണ്ട നടപടികൾ എടുക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കറന്യനാടു താലൂക്കിൽ കായണ്ണ അംശത്തിൽ ഉൾക്കൂട്ടി വെള്ളച്ചാട്ടത്തിൽ നിന്നും വിജ്യൂക്ഷിതരി ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യതകളുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെന്റ് ഉടൻതന്നെ വേണ്ട അന്വേഷണം നടത്തി ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ മലബാറിലെ ഹേറവുമധികം പ്യാവസായികപ്രാധാന്യമുള്ള പ്രദേശങ്ങളാണ് കറന്യനാടു താലൂക്കിലെ ബാലശ്ശേരി, താമരശ്ശേരി, പേരാമ്പ്ര, കൊയിലാണ്ടി, വടകര മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ. ആ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് വിജ്യൂക്ഷിതരിയെ നീട്ടണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. വയനാട്ടിൽനിന്നു കോഴിക്കോട്ടേക്കുള്ള വിജ്യൂക്ഷിതരി യെ ബാലശ്ശേരിയിൽനിന്നു പേരാമ്പ്ര-പഴയോളി വഴി കൊയിലാണ്ടി വരെ നീട്ടുന്നപക്ഷം ഇടയ്ക്കുള്ള പ്യാവസായികപ്രാധാന്യമുള്ള പല സ്ഥലങ്ങൾക്കും വിജ്യൂക്ഷിതരി ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതിനും ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരമായ നടപടികൾ എടുക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

“ മറെറൊന്നും, മലബാറിൽ വിജ്യൂക്ഷിതരി ഉപയോഗിച്ചു കൃഷി വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും. പുഴയരങ്ങളിൽകൂടി വിജ്യൂക്ഷിതരി കൊണ്ടുപോവുകയാണെങ്കിൽ ഇറിഗേഷൻ അതു വളരെ പ്രയോജനപ്പെടും. അങ്ങിനെ വിജ്യൂക്ഷിതരി വികസനംമൂലം കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനും മലബാറിനെ ഭക്ഷ്യകായ്ക്കത്തിൽ സ്വയംപര്യാപ്തമാക്കാനും സാധിക്കുമെന്നുള്ളതിനും തക്കമില്ല. പ്രധാന പ്യാവസായശാലകൾക്കുപോലും വിജ്യൂക്ഷിതരി കിട്ടാതെ പുഴയിടുന്ന ഒരു നിലയാണ് ഹു മലബാറിലുള്ളത്. ആ നില മററി മലബാറിലെ മെമ്പ്രാധാന്യമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും ഗവണ്മെന്റിലേക്കും വിജ്യൂക്ഷിതരി നീട്ടാൻ അടിയന്തിരമായ നടപടി എടുക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനെ ഒരിക്കൽകൂടി കാൽപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലവും ഹു കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇനിയും ഗവണ്മെന്റ് . . . ” (ബെൽ.)

\* **SRI K. R. VISWANATHAN** :—“ കനമ് തലവർ അവർക്കേ ! വിവാതത്തിലിരുக்கும் വെட்டுப் പിറേറേയെ ആതരിத்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உடையார் பரிளயம் தாலுக்காவுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துக் கொடுப்பதுபற்றி அடிக்கடி பேசி வந்திருக்கின்றேன். நீர்ப்பாசன வசதிகளில் இரண்டு வகைகள் உண்டு. ஒன்று இயற்கையாகவே மழை பெய்யும் காரணத்தினாலும் ஊற்றுக்களினாலும் இயற்கை வசதி யேற்படுகிறது. குளங்கள் வெட்டுவதாலும் கிணறுகள் தோண்டுவதாலும் மின்சாரத்தாலும் செயற்கை வசதியேற்படுகிறது. இன்று உடையார்பாளையம் தாலுகாவைப் பொருத்த மட்டில் இந்த இரண்டு வகை நீர்ப்பாசன வசதிகளில் ஒன்றுமே

[Sri K. R. Viswanathan] [25th March 1954]

செய்யப்படவில்லை. மின்சார விஸ்தரிப்பும் செய்யவில்லை, அதனால் விவசாயிகளுக்கு ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படுவதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது.

“(2) உடையார்பாளையம் தாலுக்காவிற்கு வேறு எந்த வசதி செய்து தரவிடினும் மின்சார வசதியாவது செய்துதரவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மிகவும் பிற்போக்கான இந்த தாலுக்காவிற்கு இந்த வசதியாவது செய்யவேண்டியது அவசியமானது.

“(3) இந்த தாலுக்கா கும்பகோணம் எலக்ட்ரிக் சப்ளை கார்ப்பொரேஷன் கம்பெனியின் எல்லைக்குட்பட்டது. இந்த கம்பெனியாரை மின்சார விஸ்தரிப்பு வேண்டுமென்று ஜயங்கொண்டம் பஞ்சாயத்து போர்டார் கேட்டதற்கு இதற்காக இரண்டு லக்ஷ ரூபாய் ‘டொபாசிட்’ கட்ட வேண்டுமென்று கம்பெனியார் கேட்டுருந்தனர். அம்மாதிரி பஞ்சாயத்து போர்டார் அத்தொகையைக்கட்ட முடியவில்லை, சர்க்கார் மேற்கண்ட 2 லக்ஷம் ரூபாய் கொடுத்து விஸ்தரிப்பதற்கு உதவவேண்டுமென்று கேட்டதற்கு சென்ற ஆண்டில் சர்க்காரும் கைவிடுத்தனர். இப்போது சர்க்கார் 10 லக்ஷம் ரூபாய் கிராமப்புறங்களில் மின்சார வசதியை விஸ்தரிப்பதற்கு ஒதுக்கியுள்ளார்கள் என்பதை அறிவோம். இந்த தொகையிலிருந்து ஜெயங்கொண்டம் பஞ்சாயத்து போர்டார் கேட்டுக்கொண்டபடி ரூபாய் இரண்டு லட்சத்தையும் கும்பகோணம் எலக்ட்ரிக் சப்ளை கார்ப்பொரேஷனுக்கு கடன் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள விவசாயிகள் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தபோதிலும் மேற்கண்ட தொகையில் ரூபாய் ஐம்பதினாயிரம்வரை உதவ முன்வந்துள்ளார்கள். ஆதலால் இந்த தொகையை சர்க்கார் உடனடியாக உடையார்பாளையம் தாலுக்காவிற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதற்காக லைசென்சுதாராகிய மேற்கண்ட கம்பெனிக்கு கடனாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரம்பலூர் தாலுக்காவிற்கும் விஸ்தரிக்கப்படுவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நண்பர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்னதுபோல எங்கள் ஜில்லாவுக்கும் மந்திரி ஒருவர் இருந்து நேரடியான அனுபவம் உடையவராக இருந்தால் உண்மையில் என்ன செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணமானது பிறக்கும். ஆதலால் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரே வந்து பார்த்து நிறைவேற்ற வேண்டிய காரியங்களை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

1-28 \* SRI C. H. KANARAN :—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ കണ്ണിരാമക്കുട്ടിയുടെ പറഞ്ഞ സങ്കല്പ കാര്യങ്ങളേയും ഞാൻ പിന്തുടരുന്നു. മലബാറിലെ വിദ്യുച്ഛക്തിവിതരണത്തെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവിടെ വിദ്യുച്ഛക്തി പേരിന്മേലുള്ളതായ പരയാണെ നിവൃത്തിയില്ല. വളവൊട്ടു താലൂക്കിൽ കന്തിപ്പുഴയിൽനിന്നും വിദ്യുച്ഛക്തി ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള സാധ്യത വളരെയുണ്ട്. അതിനെ ഇതുവരെ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കിയിട്ടില്ല. ഒരു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി ഏതാണ്ട് കഴിയാറായിരിക്കുന്നു. അടുത്ത പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലെങ്കിലും ഇതിന് ഒരു സ്കീം ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് ഹരംവദമായിട്ട് ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. മലബാറിലെ പല പുഴകളിൽ നിന്നും വിദ്യുച്ഛക്തി ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. പുഴവക്കത്തു വിദ്യുച്ഛക്തി കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ അതു തൃക്കിട വെള്ളംകിട്ടുന്നതിനെ വളരെ പ്രയോജനപ്പെടും. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി അതിർത്തിക്കു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ തിരു-കൊച്ചിയിൽനിന്നും വിദ്യുച്ഛക്തി കിട്ടാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ എന്ന കാര്യവും തിരു-കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റുമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn for lunch and meet again at 2-20 pm.”

The House then adjourned for lunch.



25th March 1954]

(After lunch—2-30 p.m.)

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister will begin his reply.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ Is there quorum, Sir? ”

MR. SPEAKER :—“ I think there is quorum. Are there not 23 Members excluding the Hon. Sri Bhaktavatsalam? ”

The quorum bell was rung and some more hon. Members came into the House.

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Speaker also included in the number for quorum? ”

MR. SPEAKER :—“ Yes. The Hon. Minister will now reply.”

\* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Speaker, Sir, I must at the outset thank the hon. Members for the very constructive suggestions they have offered on the floor of the House. But, just when I am on my legs, it does not encourage me because the interest the hon. Members have taken is reflected by the empty benches that I am seeing here. However, those that have taken part in the discussion in the morning—most of them—are here and I would like to deal with some of the aspects they had mentioned in criticising the Government on this Demand.

“ Well, Sir, I may point out in the beginning to the hon. Members that this Government recognize that electricity is a vital necessity and that it has to be spread as speedily as possible throughout our State, consistent with our resources, financial and otherwise. The hon. Member, Sri Govindaswami, in moving the cut motion, mentioned about the need for considering the importance of electricity for agriculture and so on. Well, I may point out that even recently we have passed some orders drastically charging on luxury lighting like in marriage, etc. I do not know whether the hon. Member is aware of such an order. We have made the rich pay through their nose who indulge in all sorts of festivities, using mercury lamps so that funds derived from that will go to augment the finances of the Government and go towards rural extensions. Let that be understood by the hon. Member. It was mentioned that this Government have been encouraging air-conditioned rooms and things like that. Well, people will have to pay sufficiently very high for air-conditioned rooms and let those rich people who want to enjoy them and who can afford to pay, have them. It will all go to the credit of the rural population and the people at large. Let me assure that on the floor of this House, Sir.

“ Regarding scarcity of electricity in certain of the taluks, it is unfortunate that I could not read out my speech which I proposed to do at the beginning when I moved the Demand. That would have shown to hon. Members the efforts that this Government have made in the past. The commodity of electricity is a thing which everyone wants. Modern ideas of things have gone so far that it has been considered a vital necessity and most economical

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [25th March 1954]

for agriculturists and, if I may say so, there is a scramble for electricity from all over the State. But then, hon. Members should also realize the difficulty of the Government in catering to the needs of all at one and the same time. It is difficult to do that. It can only be done by stages. We are trying our level best to serve the interests of all. There might have been certain drawbacks in attending to certain needs of certain districts and certain districts might have gone forward with certain developments. But on that account a charge on the Government should not be laid. For the intention of the Government is to spread electricity as fast as possible to all parts of the State. If there had been lack of development, we will try to make it up. We will try to make good the lapse in the districts wherever they are backward in this respect.

“ Sir, there was free criticism about the deposits and things like that. I quite agree that at a time a thousand rupees or so will not be available with the villager. It is quite common knowledge. It is really very difficult for the village folk and agriculturists to remit these demands. Well, in that respect, I can only say that I have taken up this function only just now and I am just taking stock of the situation and am trying to get into the groove. I have been trying to understand the Government Electricity System and now only hereafter I can pay attention to the entire problem. It is my earnest desire that agriculturists must be shown all sorts of privileges. Government are not there to make profit. Government should serve agriculturists first more than anybody else. That is my ambition. If it is given to me to continue in this office for any length of time, I shall certainly see—I assure this Hon. House—that electricity is made as cheap as possible, the cheapest possible to the agriculturists. (Cheers.) That is my promise on the floor of this House. But let me be given time to analyse things, because there are so many things in Government machinery, we have to get into departmental ways; there is the doubt, there is the old habit of restricting things, if I may say so, a ‘rut’ and we have to get over that rut and employ some new ideas into the administration. For all that, we must have initiative and some time to think about problems. I am sure hon. Members will agree with me when I say I have not got that time to go into these problems. My only assurance is, given the time, I shall certainly keep it foremost in my mind that agriculturists must be served at any cost. That is the ambition one should have in administering this undertaking to-day. I may be there now, an X may be there to-morrow or a Y may be there, whosoever be there, it shall be his ambition and responsibility to see that this country flourishes in agriculture and to meet agricultural needs as the paramount thing. And the Government certainly take note of that thing. If it is not the ambition of others, it is mine at any rate.

2-40  
p.m.

“ Later on, there have been few stray cases. For instance, my hon. Friend, Mr. Nalla Goundar pointed out the case of Lower Bhavani, where even though sufficient water is there, electricity is not being given and pump-sets are not being supplied. Perhaps



25th March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

there might have been some reasons for it. He also said that the Irrigation Chief Engineer has been objecting to the installation of pump-sets. I have not gone minutely into the problem as it were. But I may inform the hon. Member that we will try to meet the Chief Engineer, when we will discuss this matter with him. Meanwhile, I cannot foresee things. Perhaps, the Chief Engineer thinks that by having pump-sets installed in wells, the water percolates from the canal and that the tail-end ayacutdars will be affected. But I can only promise him—I cannot vouchsafe for what I say now—that I will go the whole hog into the question and try to make some kind of settlement.

“ My hon. Friend, Mr. K. T. Raju, referred in a general way to the main problems of agriculture and its importance in our economy.

“ My hon. Friend, Mr. D. K. Raju, who is evidently absent here, spoke as if he came in here to represent the interests of the licensees. He was only speaking about the licensee's way of doing things. Well, I cannot subscribe to that feeling, that licensees can serve the public better than the Government. The licensee's interest is only profit-making. But the Government cannot have profit motive. It is the People's Government that we are having now. Of course, there may be drawbacks and shortcomings here and there in the Governmental way of doing things. That has been the accepted fact all along. Everyone knows about it. A private man is interested only in profit-making. He is interested in doing things quickly, but the Government will not move so quickly as the private man can do. That is an acknowledged fact. You need not condemn me as the Government Member responsible for this policy, if the Government are not moving fast. I do admit that the Government are not moving fast. The Government have got their own machinery. They have got their designs, formulæ and things like that. A private proprietor can order things and do jobs quickly. It is the profit motive which makes him do all these things. But the Government have to move in their own way.

“ The hon. Member, Mr. D. K. Raju, also complained that there was no economy in this department. Well, Sir, I may inform him that the Government are trying to save money. We are trying to minimize expenditure. After all, even if we make more economy by further probing into the problem, the money thus saved will only go back to the rate-payers and the consumers. It will only go towards them by way of further extension of electricity, so to say. But this will not be so in the case of private enterprise, for they will try to appropriate all their gains to themselves and not for the benefit of the common man. So, there is not much force in what Mr. D. K. Raju has stated on behalf of the licensees.

“ Then, my hon. Friend, Mr. Rama, has pleaded very much for the municipalities and said that they should be entrusted with the supply and distribution of electricity. I do admit that there should be some way by which the finances of the municipalities should be augmented and improved. But whether electrical undertakings should be handed over to the municipalities is a matter for

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [25th March 1954]

the consideration of the Government as a whole. You know, recently the Supreme Court has passed judgment about our taking over electrical undertakings. Although, as at present, the judgment was passed, the Government have not left the matter over there because there have been very many electrical undertakings and so many licensees who have not been carrying on good work all along. It is the intention of the Government to see that such of the electrical undertakings as are not serving the best interests of the people are taken over by the Government. Also, a comprehensive legislation is contemplated which will soon be placed before you, hon. Gentlemen. We may go slow. (Interruption from an hon. Member: 'What about companies which are doing good work?') It may be that later on, we may be thinking of taking over those companies that are doing good work.

"Sir, some hon. Members were pleading that some of the licensees do not have sufficient money and that the Government should provide them with loans, etc., for electricity extension schemes. We have been giving them loans in the past and it was only last year, on account of the financial stringency in which our State was placed at that time, we stopped giving them loans. Again, this year, we have provided a sum of Rs. 10 lakhs to be granted as loans to these licensees and this Rs. 10 lakhs is in addition to whatever they could get from the Industrial Finance Corporation. Sir, that will go a long way for these licensees to take up some more rural electrification schemes and give electricity extensions to useful areas.

"Then, Sir, my hon. Friend, Mr. Vinayakam, thundered forth as if from a political platform. He characterised the talk of electricity and electricity extensions as propaganda and election stunt. Fortunately, Sir, we are not in the midst of elections and we have got sober times to sit calmly and think over our things. I would request the hon. Member, Mr. Vinayakam, to come over to me and state his grievances in a calmer and much milder tone so that he can get things done much more quickly, instead of criticising us as he has done now on the floor of the House. If he states his grievances to me, I can do my best to repair the damages that have occurred whether fortunately or unfortunately.

"Then, the hon. Member Mr. Kunhirama Kidav spoke about extension of electricity to Malabar. It is our ambition to extend power to Malabar. We have already done not little, I should say, because here I have with me a statement which shows that seven schemes were sanctioned by the Government during the recent years for extension of supply of electricity in the rural areas of the Malabar district. Here are the details of the schemes:—

| <i>Serial number and<br/>name of the extension.</i> | <i>Initial cost.</i> | <i>Ultimate<br/>cost.</i> |
|-----------------------------------------------------|----------------------|---------------------------|
| (1)                                                 | (2)                  | (3)                       |
|                                                     | LAKHS.               | LAKHS.                    |
|                                                     | RS.                  | RS.                       |
| 1 Extension of supply to Parli Panchayat<br>area.   | ..                   | 1,81,670                  |
| 2 Extension of supply to Tirur and Ponnani.         | 7.9                  | 14.8                      |



25th March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

| <i>Serial number and<br/>name of the extension.</i>                                     | <i>Initial cost.</i> | <i>Ultimate cost.</i> |
|-----------------------------------------------------------------------------------------|----------------------|-----------------------|
| (1)                                                                                     | (2)                  | (3)                   |
|                                                                                         | LAKHS.<br>RS.        | LAKHS.<br>RS.         |
| 3 Extension of supply to Nilambur and surrounding villages.                             | 3,25,861             | 5,17,400              |
| 4 Extension of supply to Kollengode, Vadavanur and Koduvayur villages in Palghat taluk. | 5,30,820             | 6,50,360              |
| 5 Extension of supply to Alathur and other adjoining villages in Palghat taluk.         | 3,46,150             | 4,29,350              |
| 6 Extension of supply to Ottapalam, Lakkidi, Vaniankulam, etc., villages.               | 4,39,300             | 6,14,300              |
| 7 Extension of supply to Meppadi, Vythiri, Kalapetta, etc., villages in Wynad taluk.    | ..                   | 5,98,900              |

"So, there have been some works going on in the Malabar district. Then, there are also proposals to get power from the Travancore-Cochin State and some negotiations are going on and ere long we will be executing very many schemes in Malabar. Therefore, let not Malabar Members think that their district has been neglected. As it is, in the Wynad taluk, many schemes have been taken up for execution. In view of the fact that this Government are proposing to take up the Kundah Electricity Scheme which is a very big scheme and which can completely cater to the needs of that area, we have not provided for smaller schemes that have been suggested by various hon. Members coming from Malabar. I think, the same thing applies to Mr. Kanaran who also spoke about extension of electricity to rural areas of the Malabar district.

"Then, Sir, the hon. Member Mr. Adityan was narrating to me while the hon. Member Sri K. Vinayakam was expatiating eloquently that there had been insufficient expansion of electricity schemes and this and that, an analogy which is as follows: Suppose there are three calves. The first calf had drunk all the milk. The second had drunk only half the milk. The third was asking 'What is milk'. That is how he was characterising his district, I mean Tirunelveli district. If that is so, I feel sorry for the state of affairs there. But I do not know how the hon. Member could say so when we have the Papanasam Hydro-Electric Schemes in Tirunelveli district. However his grievances seem to be genuine. I shall promise the hon. Member a very kind consideration of all the problems he had referred to. I will now come to the observations of the hon. Members on my left. Especially I want to mention about the speech of the hon. Member Sri Govindan who hails from my part of the district. While Mr. Govindan was making representation on behalf of his district which is the same as mine, the hon. Member Mr. Viswanathan had to raise and echoed his feeling that only districts which are represented in the Ministry seem to receive much attention to the detriment of other backward areas. No such feeling could be entertained so far as the district referred to by Mr. Govindan is concerned because Ramanathapuram is known to be a very backward district. Mr. Viswanathan's argument could be easily disproved, by the observation of Mr. Vinayakam characterising Mr. Bhaktavatsalam, the Hon. Minister

2-50  
p.m.

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [25th March 1954]

for Public Works in the previous Ministry for not having done anything for Chingleput district. Viewed in that angle, Mr. Viswanathan need not expect me to do anything specially for Ramanathapuram. (Laughter.) Therefore Mr. Viswanathan's observation is absolutely a flap. It does not bear any evidence for being substantiated. Moreover, Sir, we feel delicate to do anything for our own place lest we should be characterised as having been very partial to our own district. Let me inform the House that I would do nothing in favour of my district, I mean Ramanathapuram, to the detriment of other backward districts. Let not Mr. Viswanathan think that because Mr. Govindan had made a representation on behalf of the district from which I hail, I will give undue credence to it, neglecting the claims of other backward areas. Let not Mr. Govindan feel that because I also represent Ramanathapuram, he will get more. Let him not delude himself with that kind of feeling. Let me give this assurance to the House that whatever is due legitimately to any area will be done. We will not show undue preference to any particular district, because of the representation of it in the Ministry.

"The hon. Member Mr. K. R. Viswanathan, spoke about Udayarpalayam and about the representations from the Jayankondan Panchayat Board of Perambalur taluk. We would look into all those things. Let me inform the hon. Member that unlike the previous year and the year before that, we have allotted a large sum under the head "Electricity" this year. It is our policy to make available electricity cheap and at the same time to make available to the rural folk in our backward areas. (Interruption by Sri K. R. Viswanathan: 'What about backward areas?') Sir, the hon. Member is interrupting me when I am saying what he just now wants to say, viz., that is our policy to extend electricity to the backward areas. I am saying the very thing he has just mentioned and while I am saying it, he has questioned me. (Laughter.) Let me inform the House that in regard to extension of electricity schemes, the backward areas will receive our vital consideration.

"Sir, in the limited time allotted to me, I do not think I can cover all the points. I cannot do more than what I have done. I would request the hon. Mover of the cut motion to withdraw his cut motion and thus if he wants to give me a chance he may try it out."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,24,70,200, under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—"I shall now put the cut motion and then the main motion under Demand XXVII—Electricity to the vote of the House, since the Hon. Minister has moved both the Demands, viz., Electricity and Capital outlay on electricity schemes simultaneously. Is the hon. Member Sri Govindaswami withdrawing his cut motion?"



25th March 1954]

\* **SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்கள் விவசாயிகள் நன்மைக்காக மின்சாரத்தை கண்டிப்பாக விஸ்தரிக்கிறேன் என்று உறுதி கூறினதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதே இடத்தில் அதாவது இப்பொழுது இருக்கும் இந்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபையிலே பிறகும் இதே Portfolio வகித்தால் அவர் கண்டிப்பாக வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. ஆனால் அவர் இருக்கும் மந்திரிசபை நிலைக்குமா என்ற சந்தேகம் இருப்பதால்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். அவர் தனிப்பட்ட முறையில், ராஜா என்ற ஓதாவில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யலாம். ஆனால் இந்த சர்க்கார் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கும் கொள்கையை திருத்திக்கொள்ளுமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிற காரணத்தினால் இந்த வெட்டுப்பிரேரணையை நான் வாபஸ் வாங்கவில்லை.”

**MR. SPEAKER** :—“ I will put the cut motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the allotment of Rs. 3,87,10,600 under Demand XXVII—Electricity—be reduced by Rs. 100.’ ”

The motion was put and lost.

**MR. SPEAKER** :—“ I shall now put the main motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,87,10,600 under Demand XXVII—Electricity.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS.

**THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM** :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,87,800, under Demand XXXII—Community Development Projects.’ ”

**MR. SPEAKER** :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,87,800 under Demand XXXII—Community Development Projects.’ ”

“ Mr. Vinayakam may now move his cut motion.”

\* **SRI K. VINAYAKAM** :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 66,87,800 under Demand XXXII—Community Development Projects be reduced by Rs. 100.’ ”

“ I have moved this cut motion to impress on the Government the necessity of proceeding with the scheme in right earnest lest the enthusiasm of the villagers should fade out due to the bad administering of this scheme. The enthusiasm of the villagers would grow if the Government were to concentrate their attention on the scheme and work it in right earnest. Sir, this Community Development Projects scheme is a novel one which is being tried by the Government of India and the State Governments. It is financed from the

[Sri K. Vinayakam]

[25th March 1954]

Indo American Technical Co-operation Fund. Certain areas are selected and formed into development block. Government hope to develop those areas by providing several amenities like laying of roads, better facilities for irrigation, sanitation, etc., Government have rightly chosen the areas in our State for community development. I am grateful to the Government of Madras for having chosen my constituency for development under this scheme. At present 112 villages have been chosen for community development. The Government have allotted Rs. 66.88 lakhs for this Demand XXXII—Community Development Projects. Out of this the administrative expenditure at the district level comes to Rs. 11.11 lakhs. That means it works out to more than 18 per cent of the entire allotment under this Demand. I would request the Hon. Minister to go into this question and see whether the establishment charges could not be minimised and the money saved by that could not be used for community development.

“ This scheme of community development is a very good scheme. Many schemes of development, like better provision of agriculture, improved means of communications, provision for hospitals, sanitation and other hygienic improvements, are worth mentioning under this scheme of community development. This scheme contemplated by this Government is a laudable one. I have in my possession now a brochure prepared by the Block Development Officer who is in charge of the block in my district. Sir, I may here pay a tribute to the ability and administrative capacity of the officer as well as to the officer who is placed at the head, I mean, Mr. Venkatachalapathy who has done really good service for rural development. I had an opportunity to visit the villages wherein this community development work is in progress in my constituency. The villagers are evincing great enthusiasm in this scheme. They have readily come forward to part with a portion of their land for the laying of good roads. I was amazed at the enthusiasm shown by the villagers and the officers alike. Within three months they have laid a road. The villagers have levelled their earth and have planted sesbania trees on the side of the roads so that their lands could be well enclosed.

3 p.m. “ But at the same time some villagers are beginning to suspect. I know the difficulties of the Government. They have got to go through the formality of passing the budget for the allotment of funds for the Community Development Projects. But the villagers are not posted with the latest information regarding the passing of the budget. Villagers have come forward in large numbers and by their voluntary effort have laid roads where there were no roads, sunk wells where there were no wells and deepened lakes where they got silted up. The Hon. Minister who is in charge of this portfolio was kind enough to convene a small conference of those who had taken interest in this public work and I had the opportunity of taking part in that conference. The system is a very good one; the project is a very good endeavour. But I only wish that there should be no political strings attached to the aid given for implementing this scheme. The Hon. Minister may be tempted to feel



25th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

that this is not his concern, that this is a concern of the Government of India because it is they who get the aid from the United States and that this suggestion should be made in Parliament. I strike a note of warning even here and now. We will accept the aid given by any country for improving the rural parts. But no political strings should be attached either by the United States of America or by any other country which comes to our aid. If that is assured, we, the Members sitting on the Opposition Benches, have no objection to accept aid from any country. Technical experts are of course necessary to work this system. But technical experts are not wanting in our country.

“ Technical experts should not be imported particularly from a country like America because Americans are financing this scheme. If American experts are imported, they will instil into the minds of the local people their own political convictions and twist the opinion in our country in favour of their country. That should be particularly guarded against and the neutral attitude of our country must be maintained.

“ Under this system, there is a scheme to recruit village guides and social education organisers. Recently an advertisement appeared in the newspapers calling for applications from candidates for being trained as village guides. I wish that for employment in a Community Development Project area, the people coming from that area alone should be trained as village guides, because they are posted with the local conditions and they know the people and the environment. If there is a Community Development Project area in Tirunelveli district, the village guides there must be people coming from the Tirunelveli district. A person taken from Chingleput to distant places like Tirunelveli, Madurai or Tanjore will be found unfit. If this factor is borne in mind by the recruiting agents, this system will work very well.

“ Apart from the discussion here, I have requested the Hon. Minister to include a few more villages which are nearby to the areas that have been selected. The reason for suggesting this inclusion is that the villages that have been selected enjoy some kind of communications like country tracks or village roads that have been developed by the District Board authorities. But there are some villages like Tirunalai in Chingleput district situated in a forest area. It is equidistant and lies between Manmad and Tirukalikundram, and no official of this Government would have visited that place. The village is cut off from civilization. I and the other candidates who contested the elections had physical trouble in reaching some villages. Such remote villages need roads very badly. I wish the Hon. Minister bear in mind the view point I am putting forward. After all such villages are not more than ten in number. When we are going to develop 111 villages, 10 more villages are not going to be a heavy drain on the resources of this Government.

“ The impression has been going round in the selected parts that the people there have got to be grateful to the Congress Government

[Sri K. Vinayakam] [25th March 1954]

who are now working this system. It is indirectly mobilising political support for the party in power. Even the Hon. Minister who is in charge of this portfolio will agree with me that such nefarious and subterranean methods of propaganda are absolutely not necessary. After all the benefits of this scheme must go to the villagers as a whole and not only to those sections of people who hold certain political views. Reliable reports about this have come to me. I know that the Block Development Officer or the Minister-in-charge of the subject or the men at the top are not responsible for this kind of base political propaganda. But other mischievous agents in the locality are saying that the selection for Community Development Projects will be only from among those areas where the Congress has got popularity. Such kind of bad propaganda must be weeded out in the interests of the Government themselves. I request the Hon. Minister to take further steps in this matter.

“By selecting certain villages in one district, the Government have created a sense of suspicion and competition in my district of Chingleput. People are beginning to ask why Ponneri was not selected, why Kancheepuram was not selected and so on. It is not possible to select all the villages at a time. Availability of water and certain other requirements are necessary for working this system. But the Minister should come forward to request the Central Government to allot more and more funds and diffuse the Community Development Project schemes to as many districts as possible and thus improve rural conditions to a larger extent. The object of my cut motion is only to urge that the Government should come forward immediately, before the enthusiasm of the villagers fade away. For instance, roads have been laid by the voluntary effort of the people. No gravel or stones were spread; only earthen roads were laid. Ten days back we had heavy rain from Chingleput right down to Tirunelveli. We had three or four inches of rain in Chingleput last week and the muddy roads have been washed away. If the Minister goes to those spots, he will find to his utter dismay that there are no roads and he will even suspect whether there were any roads at all. When that is the condition, if matters are left at this stage, the enthusiasm of the people will fade away. We should get the utmost possible aid from the Central Government as well as the United States of America and utilise it properly. In order to bring home this point to the Hon. Minister, I have moved the cut motion.”

3-10  
p.m.

**\*SRI O. VENKATASUBBA REDDI:**—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் சமுதாய அபிவிருத்தி இலாகா மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக சமூக நலதிட்டம் ஒரு புஷ்பவிமானம் போல எல்லா வேலைகளைச் செய்வதற்கும் இடமளித்தபோதிலும் என்னென்ன வேலைகள் எப்படி எப்படி செய்வது என்பதுதான் முக்கியமானது. ஜனங்களுக்கு பல வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக இந்த கம்யூனிடி ப்ராஜக்ட் திட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

“கம்யூனிடி ப்ராஜக்ட்டில் முதலில் செய்யவேண்டியது மனைகள் இல்லாதவர்களுக்கு மனைக்கட்டு வசதிகள் செய்யவேண்டும். சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு தற்போது குடியிருக்கும் ஜாகாவிற்கு ஒரு மைல் தூரத்



25th March 1954] [Sri O. Venkatasubba Reddi]

தில் குடியிருக்கிற ஜாகாவிருக்கிறதென சொல்லி அவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு அருகிலே மனைகள் வாங்கிக் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். **Backward Community-ஐ** சேர்ந்தவர்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கிடையாது. ஹரி ஜனங்கள் விவசாயத் தொழிலில் பெரும்பாலோர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். **Backward Community-ஐ** சேர்ந்தவர்களும் அப்படியே குடிதண்ணீர் வசதிக்காக கிராமங்களில் மூவாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து கிணறுகள் எடுக்கிறார்கள். 100-க்கு 90 கிணறுகளில் ஜலமே இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதற்கு காரணம் ஒரு கிராமமோ அல்லது சேரியோ இருந்ததால்தான் உபயோகம் இல்லாத இடமாக ஒதுக்கி 10 செண்டு நிலம் புறம்போக்கீ நலமாக யிருக்கும். அதில் கிணறு எடுத்தால் ஜலம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆதலால் அந்தந்த ஜாகாவில் கண்ட்ராக்ட் சிஸ்டமில்லாமல் அவர்களையே வேலை செய்ய விட்டுவிட்டால் நல்ல கிணறுகளும், கூடுமானவரை மனைக் கட்டுகளும் அபிவிருத்தி அடையும்.

“ மதுராந்தகம் தாலுக்காவில் **Electricity** கிடைப்பது. இயற்கையாக பெரிய ஆறுகள் கிடைப்பது. கிணறுகள் எடுத்தாலும் பெரிய பம்பு செட்ரூ களுக்கு ஜலம் கொடுக்கும்படியான வசதியும் கிடைப்பது. **Irrigation** வசதிகள் மிகவும் சொற்பம்.

“ சின்ன சின்ன ஆறுகள் இருக்கின்றன. அதில் சின்ன அணைக்கட்டுகள் பல கட்டவேண்டியிருந்தாலும் **Electricity** விஸ்தரிப்பு மிகவும் அவசியமா இருப்பதாலும் மதுராந்தகம் தாலுக்கா **Puravam National Extension Scheme**-ல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் இந்த தாலுக்கா மேல்பாகத்தில் இருந்துதான் ஜலவசதி செய்ய சௌகரியம் இருப்பதால் காஞ்சிபுரம் தாலுக்காவில் சாலவாக்கம் பிரிக்கா, உத்திரமேரூர் பிரிக்கா இந்த இரண்டு பிரிக்காக்களில் கிராமங்களையும் சமுதாய நல அபிவிருத்தி ஸ்கீமில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாய மந்திரியிடம் Harijan Welfare Department-ஐ சேர்க்க வேண்டுமென்றும் Animal Husbandry மந்திரியிடம் Forest and Fishery இலாகாவை சேர்க்கவேண்டுமென்றும் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

(At this stage, the Deputy Speaker took the Chair.)

\* **SRI R. KRISHNAN** :—“ മിസ്റ്റർ സെക്രട്ടറി സിറീസ് സർ, കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെന്റിന്റെ റിപ്പോർട്ടുകൾ മാധ്യമങ്ങൾ പ്രോജക്ടിലുൾപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങൾ വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാനിടയുണ്ടെന്നും തോന്നിപ്പോകും. ആൻ വരുന്നതു മലമ്പുഴ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ട് ഏരിയയിൽനിന്നാണ്. റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നപോലെള്ള മെച്ചമാണ് ആ പ്രദേശത്തുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു എനിക്ക് നേരിട്ട് അറിവുള്ള കാര്യമാണ്. കിറോട്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇല്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ആണ്ടുകൾ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ട് ആഫീസർ കര നല്ല ആളാണെന്നു അഭിപ്രായം എനിക്കും ഉണ്ട്. എന്നിട്ടും പ്രോജക്ട് പ്രവർത്തനം തുട്കരമായി മുന്നോട്ടു പോകുന്നില്ല. അതിനു കാരണമെന്തെന്നു നാം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകൾവേണ്ടി ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതിൽ മുന്നിലൊരു ഭാഗം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളമായും ഡിയിൽനസ് ആലോചനയായും മറ്റുമാണ് ചെലവാക്കുന്നത്. ബാക്കി മുന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗമാണ് ഗതാഗതം, വിദ്യാഭ്യാസം, ഹെൽത്ത്, ഗ്രാമപ്രചീനണം മുതലായ കൃത്യങ്ങൾക്കു ചെലവാക്കുന്നത്. മലമ്പുഴ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടിൽ ഇനിപ്പറയുന്നവ എലക്ട്രിസിറ്റിയും ആദ്യം നീക്കിവെക്കുന്ന തുക ഇപ്പോൾ വേണ്ടെന്നുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനു കാരണം പറയുന്നതു പകരം ജലസേചനത്തിനുള്ള മറ്റു പ്രോജക്ടുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. മലമ്പുഴയുടെ, മംഗലമുണ്ട്, വാളയാർ ഉണ്ടു്. പക്ഷെ ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം മിഴവൻ വില്ലേജും ജനസേചന സെക്ഷനുമുള്ളതാവുന്നില്ല. മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു എലക്ട്രിസിറ്റി നീട്ടുന്നുണ്ട്. അതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇതിനും എത്രയെ പൂരകമായിട്ടുണ്ടു് എലക്ട്രിസിറ്റി ആവശ്യമുണ്ടു്.

‘പോജക്ട്’ ഏരിയയിൽ നാട്ടുകാർ റേഡുകൾ വെട്ടുന്നുണ്ട്. അതിനാലുള്ള സ്പ്രയിങ്ങ് മറ്റും കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടിന്നിന്നു കെട്ടിക്കെട്ടാം. അപ്പർട്ട് എഡ്യൂക്കേഷൻ സെൻററുകളും, തൊഴിൽ പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങളും പൂസവാശുപതികളും മറ്റും

[Sri R. Krishnan]

[25th March 1954]

പ്രോജക്ട് ഏരിയകളിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം. എങ്കിലും റോഡുകൾ നിർമ്മിക്കുക, കിണറുകൾ കുഴിച്ചുകൊടുക്കുക മുതലായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും മലബാറിലെ ജനീ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു പൂർത്തീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കിടക്കുകയാണ്. ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. മലമ്പുഴ പ്രോജക്ട് ഏരിയയിൽ മഞ്ഞൂർ എന്നൊരു വില്ലേജുണ്ട്. ആ വില്ലേജിൽ കൂടി പോകുന്ന ഒരു റോഡു രണ്ടുഭാഗത്തുനിന്നും വെട്ടിവന്നിട്ട് നടുക്കു ഒരു എട്ടോ പത്തോ വാരന്റിൽ റോഡു തമ്മിൽ തൊടാതെ കിടക്കുകയാണ്. കാരണം ആ ഭാഗം ഒരു ജന്മിയുടെ വകയാണ്. അവിടെ റോഡുവെട്ടാൻ ജന്മി അനുവദിക്കുന്നില്ല. അത്രയും സ്ഥലം ജന്മിക്കു വേറെ എവിടെയെങ്കിലും പക്കം കൊടുക്കാമെന്നു നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ആ ജന്മി വഴങ്ങാൻ ഭാവമില്ല. വിലവാങ്ങാൻ തയ്യാറില്ല. ആ ഭൂമി ജന്മിയുടെ ഇഷ്ടംകൂടാതെത്തന്നെ പിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള അധികാരം കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ട് അധികാരികൾക്കില്ല. അതുകൊണ്ടു ആ റോഡു വെട്ടിയ ഭാഗം യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാതെ കിടക്കുകയാണ്. ഒരു കിണറു ആരംഭിച്ചാണെന്നു വയ്ക്കുക, കിണറു കുഴിക്കേണ്ടെന്നു സ്ഥലം ഏതെങ്കിലും ജന്മിയുടെ വകയായിരിക്കും. സ്ഥലത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ സ്ഥലം വിട്ടുകൊടുത്താലെ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടുകാർ കിണറു കുഴിച്ചുകൊടുക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു അധികവും, കിണറുകൾക്കു സാധിക്കാതെ പോവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കോഴിക്കോട്ട് നാമൂതിരി ജന്മിയായുള്ള ഒരു സ്ഥലം പാലക്കാട്ടു ഉണ്ടെന്നു വയ്ക്കുക. ഏതെങ്കിലും ക്ലിപ്തമായി പറയുന്ന കൈവശത്തിലായിരിക്കും ആ സ്ഥലം. അവിടെ ഒരു കിണറുണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ ജന്മിയുടെ അനുമതി വേണം. നാമൂതിരിയുടെ കട്ടാമ്പം ഒരു അവിഭാജ്യ ഭൂമിയായതുകൊണ്ടു ജന്മിയുടെ അനുമതി വേണം കിട്ടാൻ സാധ്യമല്ല. സ്ഥലം വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടിന്റേതെന്നു കിണർ വെട്ടിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യവസ്ഥകളും വ്യവസ്ഥിതികളും നിമത്തം പ്രോജക്ടിന്റെ പ്രവർത്തനം തുച്ഛീകരമായി പുരോഗമിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു വെറും പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. റോഡുകൾക്കും അണക്കെട്ടുകൾക്കും മറ്റും ഗവണ്മെണ്ടു സ്ഥലം ആവശ്യപ്പെട്ടു നോക്കാം വില കൊടുത്തു എടുക്കുന്നുണ്ട്. പ്രോജക്ട് ഏരിയയായും അതുപോലെ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം യാതൊരു പണിയും മുമ്പോട്ടു പോവുകയില്ല.

“മലമ്പുഴ പ്രോജക്ട് ഏരിയയിൽ ഒരു നല്ല ഹെൽത്ത് സെൻറർ തുറന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു സന്തോഷാർഹമാണ്. നാട്ടുകാർ പകുതി പണം പിരിച്ചെടുത്തു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടിന്റേതെന്നു പകുതി ചിലവുകൊണ്ടാണു ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവസ്ഥ. അതുകൊണ്ടു പണം പരിച്ചുകൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സാധ്യതകൾ താമസിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ യാതൊരു അഭിവൃദ്ധിയിലും മറ്റുമില്ലാത്തയാണിരിക്കുന്നത്. മലയോരങ്ങളിൽ മലേറിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ആളുകൾ ഓടിപ്പോയി പട്ടിണിയിലും കഴിയുകയാണ്. വണ്ടലിലും മറ്റും മലേറിയെക്കൊണ്ടു കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കുവേണ്ടി അവിടെ ഒരു ഹെൽത്ത് സെൻറർ തുറക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. പണക്കാരായ ആളുകൾക്കു ജന്മിയിൽ ഹെൽത്ത് സെൻററുകൾ അത്യാവശ്യമില്ല. പട്ടിണിക്കൊണ്ടും രോഗങ്ങൾക്കൊണ്ടും കഷ്ടപ്പെടുന്ന സാധ്യതകൾക്കാണ് ഈ സെൻററുകൾക്കൊണ്ടു പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു ഹെൽത്ത് സെൻറർ തുറക്കാൻ നാട്ടുകാർ പണം പിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് നിർബന്ധം പിടിക്കരുത്. പണം തരാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സാധ്യതകൾക്കാണ് അവയുടെ ആവശ്യം. അവർക്കു പണം തരാൻ സാധ്യമില്ലെങ്കിലും ഗവണ്മെണ്ടു ചെലവിൽ ഹെൽത്ത് സെൻററുകൾ തുറക്കേണ്ടതാണ്. നാട്ടുകാർ പണം പിരിച്ചെടുത്തുകൊടുക്കണമെന്ന് വച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ധനികരിക്കണമെന്നു പരിശ്രമിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണ്. പണമുള്ളവർക്കു റോഡുള്ള, കിണറുള്ള, വള്ളിത്തടങ്ങളുള്ള, അവർക്കു ഹെൽത്ത് സെൻററുള്ള, പണമില്ലാത്തവർക്കു ഇക്കാരണമില്ല എന്നുവരുന്നതു കഷ്ടമാണ്.

“കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടിനു ഒരു അഡ്വൈസറി കമ്മിറ്റി ഉണ്ട്. സ്ഥലത്തെ എം.എൽ.എ. ഉൾപ്പെടെ ആ കമ്മിറ്റിയിൽ (non-official) അംഗങ്ങളാണ്. മലമ്പുഴ പ്രോജക്ട് അഡ്വൈസറികമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചിട്ട് ഒരു കൊല്ലത്തിലധികമായി ഇന്നുവരെയാകട്ടെ ആ കമ്മിറ്റി ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും യോഗം ചേർന്നിട്ടില്ല എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഒരിക്കൽ കമ്മിറ്റി യോഗംകൂടാൻ പോകണമെന്നറിയിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കത്തുകിട്ടി. പിന്നീടൊരു കത്തുകിട്ടി ആ യോഗം മാറ്റി വച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്. ഈ കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു എന്തു ഉപദേശമാണു ഗവണ്മെണ്ടു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.



25th March 1954] [Sri R. Krishnan]

“வடவனூர் എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു റോഡുപണി ആരംഭിച്ചു. ആയിരം ഉറപ്പിക ആ റോഡിനുവേണ്ടി നാട്ടുകാർ പിരിച്ചെടുത്ത റോഡു കമ്മിറ്റിയെ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നെഹറു വരുന്ന തിരക്കിൽ റോഡു വെട്ടാനുള്ള ഭാഗമെല്ലാം കാണിച്ചു. കുറെയേലും വെട്ടുകയും ചെയ്തു. നെഹറു വന്നു, പോയി. അതോടെ റോഡുപണിയും നിവൃത്തിയായി. അതിനു മുമ്പെങ്കിലെടുത്ത പ്രവർത്തികളെയും പണം പിരിയുകയും മറ്റും ചെയ്തു ആളുകൾ ഇന്നു വിസ്മയമായിരിക്കുകയാണ്. ആ പണം എവിടെ പോയെന്നു അറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതരത്തിലുള്ള അനുകൂലങ്ങൾ കൊണ്ട് ആത്മാർത്ഥമായും ശുശ്രൂഷയോടെയും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ഉദ്ദേശവും ഉത്സാഹവും നഷ്ടപ്പെടാതെ അവർ പിന്നെ ഒരിക്കലും അത്തരം സംരംഭങ്ങൾക്കു മുഴുകുകയില്ലല്ലോ.

“നാട്ടുകാർ പകുതി പണം കൊടുത്താൽ ഗവണ്മെന്റും പകുതി പണം കൊടുക്കും എന്ന വ്യവസ്ഥവച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു രാജ്യംകൾ ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ട്. ഏതു പണിക്കാരാലും കൺട്രാക്ട് തുകയുടെ പകുതി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കിട്ടും. അതുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നു വെച്ചാൽ, ചെലവു ഇരട്ടിയായി കണക്കാക്കിട്ട് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യകളാത്രം പണിനകത്തും. ഇതാണ് ചിലപ്പോൾ വായ്പയെടുത്ത് നടക്കുന്നത്. ഈ വിധത്തിലാണ് നടക്കുന്നതെങ്കിൽ, എത്രകൊണ്ടു മുഴുവൻ ചെലവും ഗവണ്മെന്റുതന്നെ വഹിക്കുമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുക? ഗവണ്മെന്റിനു ചെലവാക്കുവാൻ കഴിയുന്ന തുകയുള്ള പണികൾമാത്രം ചെയ്യാൻ മതി എന്നു വയ്ക്കണം. നേരേറിച്ചു സാധ്യമായ നാട്ടുകാരിൽനിന്നു പണം പിരിച്ചു രാജ്യംകൾ കൊടുക്കാനുള്ള സൗകര്യമാണു ഇപ്പോൾ ചെയ്യുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. കാരോ വില്ലേജിലും ഒരു ക്ലിപ്തസംഖ്യയുടെ പണിമാത്രം നടത്താൻമതി. ഒരു അമ്പതിനായിരം ഉറപ്പിക വീതം കാരോ വില്ലേജിലും നീക്കിവയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ നാട്ടുകാർ ഭയപ്പെടാതെ ഉള്ളതിലും അത്രയും തുകയുടെ പണികൾ നടത്താൻ സാധിക്കും. പശ്ചാത്യതത്ത്വങ്ങൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാനുണ്ട്. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ട്ലെ സ്ഥിതി അതല്ല. ചിലപ്പോൾ ചിലർ ജനങ്ങളുടെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി റോഡുണ്ടാക്കിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും സ്ഥലമുടമസ്ഥന്മാരുടെ സമ്മതമില്ലാതെ വേലകളും മറ്റും കയ്യേറി വെട്ടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ തടസ്സങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതുകൊണ്ടും റോഡു പൂർണ്ണമായാകാതെ കിടക്കുന്നതായും ഞാൻ രസം കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

“സെസ്വാറിയ പ്രചരിപ്പിക്കാനും ജാപ്പാനീസ് കൂടി സമ്പ്രദായത്തിന്റെ മേരിലും മറ്റും ധാരാളം പണം അവിടെ ചിലവു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണം പാലക്കാട്ടെ കാലാവസ്ഥയ്ക്കു പറ്റിയതല്ല. മലബാറിനു പറ്റുന്ന ഒരു കൂടി സമ്പ്രദായമുണ്ട്. അതു മറ്റൊന്നുമല്ല മലബാർ കൂടി സമ്പ്രദായം തന്നെയാണ്. ഇന്നും മലബാറിൽ ഇഷ്ടവും മൃഗവും അല്ല നാളും അമ്പതും മേനിയും വിളയുന്ന സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. അതിനു ഈ ജപ്പാനീസ് സമ്പ്രദായമൊന്നും അവശ്യമില്ല. പക്ഷെ മലബാർ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചുതന്നെ ശരിയായി കൂടിയിരിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അവിടെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആവശ്യംപോലെ പച്ചിലവളം കിട്ടുന്നതിനുള്ള ഷേപ്പാട്ട്, നല്ല കന്നുകാലികൾ, അവയെ തീറ്റാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഇവയെക്കൊണ്ടു അവിടത്തെ കൂടിയെ അഭിപ്രദിച്ചെടുത്താവാംവരും. അതിന്നു കൂടി അല്പം തുകാവി കടങ്ങൾ കൊടുത്തു സഹായിക്കണം. യൂറിയ കൊടുക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ഹൈന്ദവ ഉറപ്പികയുടെ യൂറിയ കൊടുക്കുമ്പോൾ 30 ക. പണയായിട്ട് കൊടുക്കുമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. ഈ യൂറിയ പത്തിയുറപ്പികയിൽനിന്നും മറ്റൊരു വരുന്നതാണ്. ഈ യൂറിയകൊണ്ടു പറയത്തക്ക പ്രയോജനമില്ലെന്നു പറയാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. അതിനുപകരം വല്ല കടപ്പുറത്തുകേൾ മറ്റൊരു കൊടുക്കാൻ ഷേപ്പാട്ട് ചെയ്യാൻ നരക്കേടിലു. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ.”

\* SRI A. RATNAM:—“കണം ഉതവി സ്പാനായകർ അവർക്കു, ഗ്രാമതായ തിട്ടത്തിന് കീഴ് പോഴവേണ്മമാത്രം നമ് നാട്ടിന് വിവശായ മകകൾ നലം പെற்றിരുന്താലൊഴിയ, വിവശായം പക്വമമലന്താലൊഴിയ, വിവശായിന് നാണുക് നാണു മേംപാലാലൊഴിയ ഉത്തേ അവിരുത്തി അലയ മുഴയാത. ഉത്തേ അവിരുത്തി അലയ വേണ്മം എണ്ണൽ മകകൾ വയ്യാറ ഉണ്ണു കണ്ടിത്തു സകാതാറമാക വാഴ്ത്തു വരവേണ്മം. സകാതാറമാക വാഴ് വേണ്മമാത്രം അവർക്കുലയ വിവശായം പെരുകവേണ്മം. വിവശായം ശെയ്കിന്ത മകകൾ നല്ലേ മുത്തേയിൽ വാഴ് വേണ്മം. കൂറിപ് പാക ഇന്ത നാട്ടിൽ വിവശായ ശുലികനാക ഇരുപ് പവർകൾ മൂണ്തിൽ ഉറു

3-29  
p.m.

[Sri A. Ratnam]

[25th March 1954]

பங்குள்ள ஹரிஜன மக்களும் இன்னும் பிற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் தான். இவர்கள் நன்றாக வாழ்ந்தால் தான் விவசாயம் நன்றாக இருக்கும். அவர்கள் நன்றாக வாழ்வதற்கு அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைக்கவேண்டும். நம்முடைய தேசத்தில் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலம் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆங்காங்கே சமுதாய நல திட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டு திட்டங்கள் அதி கரித்துக் கொண்டு போகின்றன. இவ்விதம் கோடிக்கணக்கான பணம் செலவழிக்கப்படுகிறதே தவிர அந்தப் பணம் எல்லாம் பெரிய நிலச்சுவான் தார்களுக்குச் செருகிறதே தவிர விவசாயிகளுக்குப் போவதில்லை. அந்தப் பணம் பூராவும் விவசாய கூலிகளுக்கோ அல்லது விவசாய பண்ணையாட் களுக்கோ அல்லது இந்த நாட்டின் நலனுக்காக செலவு செய்யப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி செலவு செய்யப்படுவதாகவே நாங்கள் காண வில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எங்கு சுற்றிப் பார்த்தாலும் இந்த திட்டம் எங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் பெருநில சுவாந் தார்கள் இருக்கும் வட்டங்களிலும் தொகுதிகளிலும்தான் அது ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு நிலச் சுவாந்தாருக்கு ஆயிரம் வேலி நிலம் இருந் தால் அந்த இடத்தைப் பார்த்துத்தான் சமுதாய நல திட்டங்கள் அமைக்கப் படுகிறது. அணைக்கட்டுகள் கட்டுகிறார்கள் என்றால் தேசத்தின் நல னைக் கருதாமலும் நன்மையைக் கருதாமலும் தேசத்திலிருந்து வரும் வரிப் பணத்தை கரியாக்குவது போல் இருக்கிறது. எங்கு பெரிய நிலச் சுவாந்தார்கள் இருக்கிறார்களோ அங்குதான் அவர்கள் அதை அமைத்து அராஜகம் நடத்துகிறார்கள். அந்த இடங்களில்தான் அணைக்கட்டுகள் கட்டப்படுகின்றன. எங்கு பெரிய பணக்காரர்களும், பெரிய நிலச்சுவாந் தார்களும், ஜமீந்தார்களும், ராஜாக்களும் இருக்கிறார்களோ அங்கு தான் இந்த சமுதாய நலதிட்டம் பலனளிக்கிறது. ஆனால் எங்கு சிறு நிலச் சுவாந்தார்கள் இருக்கிறார்களோ, எங்கு பண்ணையாட்கள் இருக்கிறார்களோ எங்கு பிற்பட்டவர்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் இருக்கிறார்களோ, எங்கு ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் நல்ல தண்ணீர் வசதி கிடையாது, வாய்க்கால் வசதி இல்லவே இல்லை, ஆற்று வசதி இல்லை, இன்னும் பாசன வசதி இருந்தாலும் ஏரிகள் வசதி இருந்தாலும் கூட அந்த இடங்களில் சமுதாய நல திட்டத்தை அமுல் நடத்துவது கிடையாது. இந்த நிலைமையில், இந்த அரசாங்கம், இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் சென்று கொண்டிருந்தால் அது பணக்காரர்களுக்கும் ஜமீந்தார்களுக்கும் பெரு நில சுவாந்தார்களுக்கும் லாபம் செய்வதைப்போல் ஆகுமெய்யொழிய விவசாயிகளுக்கும் சிறு நில சுவாந்தார்களுக்கும் பண்ணையாட்களுக்கும் அல்லது நாட்டிற்கோ நலம் செய்வதாகாது. இந்த சமுதாய நல திட்டத் தின் கீழ் உதவி செய்வதாகாது என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அது மட்டுமல்ல. கம்யூனிட்டி ப்ராஜக்ட், நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளில் ஒரு ஹரிஜனுக்காவது குறைந்தது ஒரு உத்தியோகத்தையாவது கொடுத்திருக்கிறார்களாவென்றால் அதுவும் இல்லை. சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் 28 பேர்களும், கம்யூனிட்டி ப்ராஜக்ட் திட்டத்தின் கீழ் 12 பேரையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் 40 கெஜெப்ட் ஆபீசர்களையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தின் பிரகாரம் 15 சத விதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதாவது 6 கெஜெப்ட் ஆபீசர்களை நியமித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் ஒரு ஆபீசரையாவது நியமிக்கவில்லை. ஆனால் வேறு உத்தியோகத்திலிருந்து எடுத்திருந்தால் அந்த இடத்திற்காவது இவர்களை நியமித்து பிரமோஷன் கொடுத்திருக்கவேண்டும். அப்படியும் பிரமோஷன் கொடுக்கவில்லை.

“அது மட்டுமல்ல. சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் வில்லேஜ் கைட்ஸ் என்றும் டிரெயினிஸ் என்றும் நூற்றுக்கணக்கான பேர்களை அமர்த்தி இருக்கிறார்கள். அதை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அதிகப்படியான பிரதிநிதித்வம் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ என்பது எனக்கு



25th March 1954] [Sri A. Ratnam]

குத் தெரியவில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும், திண்டிப்பாதவர்களையும் வில்லேஜ் கைடுகளாக நியமித்தால் பயிர்கள் தீட்டுப்பட்டுவிடும் என்பதற்காக இவர்களை நியமிக்கவில்லையோ என்பதும் தெரியவில்லை. இது ஒரு ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. அதன் காரணம் எந்த விதத்தில் இருந்தாலும் கூட தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அந்த உத்தியோகங்களில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அது சம்மந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த அளவில் இந்த சமுதாய நல திட்டம் போய்க் கொண்டிருந்தால் விவசாயிகளால் உணவு பெருக்க முடியாது, விவசாயிகளுக்கு நலன் அளித்ததாகாது. நம்முடைய சர்க்கார் பிற்போக்கான நிலையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் செய்யும் காரியங்களைப் பார்த்தால் சமுதாய நல திட்டத்தின் மூலம் முன்னேற்றமடைவது என்பது முடியாது. இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் எப்படி வேலை செய்ய வேண்டுமென்றால், அதாவது விதைகள் கொடுப்பது கருவிகள் கொடுப்பது முதலியவைகள் எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்றால் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கும் தான் கொடுக்கவேண்டும். இந்த முறையில் போகாமல் இருந்தால் இந்த சமுதாய நல திட்டமானது உள்ளபடி உருப்படாது. நம்முடைய மக்கள் எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கு பலன் தராது என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். யார் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு உதவியாக இருப்பார்களோ, ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்து கிராக்கோ, அந்த மாதிரியான இடங்களைப் பார்த்து இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். எங்கு தண்ணீர் வசதி இருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட இடங்களைப் பார்த்து அரசாங்கம் அபிவிருத்தி செய்ய முற்படுமேயானால் அது நல்ல பலனைக் கொடுக்கும். இந்த சட்ட சபை மெம்பர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்டு செய்தால் இந்த சமுதாய நல திட்டம் உருப்படும், மேன்படும், உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். மற்ற மாகாணத்தை உணவுக்கு நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கு போகாமல் இருக்கலாம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“இந்த சமுதாய நல திட்டம் நன்றாக வேலை செய்யவேண்டுமானால் அங்கங்கே லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு லாயக்காக உள்ள புரம்போக்கு, தரிசு நிலங்கள் இருப்பதை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் விவசாயம் பெருக உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஜமீந்தார்களுடைய நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் அந்த நிலங்களில் 2,000 ஆடுமாடுகளை மேய்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகளை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியாமல் அவர்கள் அந்த நிலங்களை பாழ்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலங்களை யெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது தந்திக் கம்பிகளை அறுத்தவர்களுக்கும் தபால் ஆபீசை உடைத் தவர்களுக்கும் அவர்கள் தியாகிகள் என்று நிலங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரும்படியும் நிலமும் இருந்தும் கூட பல ஏக்கர் நிலங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அதை சிலர் அனுபவிக்கிறார்களா என்றால் அதை விற்று விட்டு பணமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் நிலம் கொடுப்பதும் போதாது. விவசாயிகள் விவசாயம் செய்வதற்கு கடன் கொடுத்து உதவி அளிக்கவேண்டும். இதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். கடன் கொடுத்தும் தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுத்தும் வந்தால் தான் அவர்களால் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும்.

“ஆகவே இந்த சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டம் நாம் எதிர்பார்த்தபடி நன்மை அடைய வேண்டும் என்றால் விவசாயிகளுக்கும் பண்ணையாட்களுக்கும் நிலம் கொடுப்பதோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் ஹரிஜனங்களையும் அதிகாரிகளாக எடுத்துக்கொண்டும் மற்றும் அவர்களை பல உத்தியோகங்களில் அமர்த்திக்கொண்டும் இந்த திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.”



[25th March 1954]

3-40  
p.m.

\* SRI A. SENAPATHI GOUNDER :—

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சமுதாய நல திட்டத்தின் ஒரு பகுதியில் குடியிருப்பவனாகிய நான் சில விஷயங்களை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது எங்கள் ஜில்லாவில், தாராபுரம், ஈரோடு, கோபிச் செட்டிப்பாளையம் ஆகிய மூன்று தாலுக்காக்களிலும் பெரும்பாலான கீழ் பவானி பாசனம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இந்த நிலப் பறப்பிற்கு இந்த சமுதாய நல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த திட்டத்தில் முக்கியமாக இந்த ஏரியாவில் உள்ள விவசாய மக்களின் புள்ளி விவரங்களை மறுபடியும் கணக்கெடுத்து விவசாயிகளுக்கு எந்த முறையில் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் பயன்படமுடியுமோ அந்த முறையில் அமைக்க வேண்டும். இப்போது 1½ வருஷ காலமாக இந்த சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் பல அதிகாரிகள் வருவதும் போவதும் இருந்தும் கூட நல்ல திட்டவட்டமான காரியங்கள் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஏரியாவில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு, விவசாய பூமிகள் மிகவும் சீர்கெடான நிலைமையிலும், மேடும் பள்ளமும் இருக்கின்றன. வாய்க்காலில் ஜலம் வந்தவுடன் அவர்கள் பழுதாப்பார்ப்பதற்கு முடியாத நிலைமையில், நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய வகை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இதற்கு முக்கியமாக இந்த சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் செலவழிக்கும்படியான ஒரு பெரும் தொகை விவசாயப் பூமிகளைச் சீர்திருத்தும்படியான வகையில் சில திட்டங்களை வகுத்து, அந்த விவசாயிகள் சௌகரியமாகவும், நல்ல முறையிலும் அவர்களுடைய பூமிகளைச் செப்பணிட்டு வாய்க்கால் ஜலத்தைப் பயன்படுத்தும்படியான நிலைக்குக் கொண்டுவர முக்கியமாக சமுதாய திட்டத்தின்கீழ் வகை செய்ய முன்வரவேண்டும்.

“மேலும், கிராமங்களுக்கு கல்வி வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி மற்ற விஷயங்களுக்கும் சமுதாய நலத் திட்டம் உதவி செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது, ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டிலும், கல்வி இலாகாவிலும் நடக்கக்கூடிய ஒரு காரியம்கூட தனிப்பட்ட சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் ஒன்றையும் செய்ய முடிவதில்லை. ஒரு ஊருக்குப் பள்ளிக்கூடம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டால், கல்வி இலாகா அதிகாரி, மற்றுமுள்ள அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் காசிதம் சென்றுவர குறைந்தது ஒரு வருஷத்திற்கு 3 மல் ஆகிறது. இந்த விதத்தில் 5 வருஷங்களுக்குள்ளாக எந்த விதமான காரியமும் நல்ல முறையில் செய்ய முடியாதது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கிணறு வெட்டவேண்டும் என்று கேட்டாலும்கூட கூடிய சீக்கிரம் கிணறு வெட்டி தருகிறார்கள். ஆனால் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டமானது பல பேருக்கு ஜவாப்தாரியாக இருப்பதால் சுதந்திரமாக ஒரு காரியத்தையும் உடனடியாகச் செய்து முடிக்கக்கூடிய முறையில் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய முறைகளை கனம் மந்திரி அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பலவிதமான சௌகரியங்கள் விவசாய டிபார்ட்மென்ட்டு மூலமாகவே செய்து வந்த காலத்திலும்கூட அதிகப் பலன் கிடைத்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலமாக கால்தாமதமும், வீண் விரயமும் காணப்படுகிறது. ஆகவே, நல்ல முறையில், விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும்படியான முறையில் இதை நடத்தித் தரவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் கால்நடை வளர்ச்சிக்காக சில திட்டங்களையும் வகுத்துத் தரவேண்டும். கூட்டுறவுப் பண்ணை, கால்நடை வளர்ப்பு இவைகளை நல்ல முறையில் செய்வதற்குத் தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் பயனளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். காங்கயம் என்ற ஏரியாவில் காங்கயம் காளைகள் வளர்க்கூடிய இடத்தில் லோயர் பவானி ஜலம் வந்தவுடன் அனேகமாக எல்லா இடங்களும் நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பண்ணைகளாக மாறிவிடும். அப்பொழுது கால்நடைகளுக்கு பிரயோசனமான கொளுக் கட்டைப் புல் வளரும் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு அந்த இடத்தில் நஞ்சை புஞ்சை பாசன பூமிகளாக மாறிவிடும். அந்த இடத்தில் கால்நடை வளர்ச்சிக்குத்தக்க தரிசுகளை விலக்கி அந்த தரிசுகளுக்கு குறைந்த தீர்வையை விதித்து, அந்த



25th March 1954] [Sri A. Senapathi Gounder]

முறையில் கால்நடைகளை அவர்கள் காப்பாற்றிக்கொள்ள வழிவகைகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த டிபார்ட்மெண்டு மூலம் ஆகும் செலவையும், அவர்கள் ஜனங்களுக்கு செய்யக்கூடிய நன்மையையும் கணக்கெடுத்து ஜனங்களுக்கு உதவும்படியான நல்ல முறையில் அந்தத் தொகையை செலவழிக்கும்படியாக கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

\* SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :--“ മിസ്റ്റർ സെക്രട്ടറി സിറ, സർ ഗ്രാമങ്ങളുടെ ബഹുമാനയെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോഗ്രാമുകൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്. ഇതുവരെയുള്ള ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനം പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് ജനങ്ങളുടെ സഹകരണം വേണ്ടുവോളം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിനാലാണ്. ഇത് പദ്ധതികൾ ജനങ്ങളുടെ സഹകരണം സമ്പാദിക്കാൻ വയർത്തിയെടുക്കുന്ന ചുമതല സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇത് ഈ പദ്ധതി പ്രവർത്തനത്തിലിരിക്കുന്ന മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും നല്ല കാരണങ്ങൾ കഴിയുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണ്. സർ, ഇതിനുള്ളിൽ ഹർക്കി സെക്ഷൻ സിറ സിറ പ്രവർത്തനം നടത്തിവന്നിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലും, ഇപ്പോൾ നാഷണൽ ഫുഡ് റെഗുലേഷൻ സർവീസിൽ പെട്ടതിനാൽ വേണ്ട. പേരു പറയുന്നതാണ് പ്രവർത്തനത്തിൽ വല്ല മാറ്റവും വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് പരിശോധിച്ചാൽ പറയുന്നതാണ്. അത് മാറ്റവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് കാണാം. ഹർക്കി സെക്ഷൻ സിറ സിറ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ഇന്ന് നാഷണൽ ഫുഡ് റെഗുലേഷൻ സർവീസിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് അതിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പക്ഷെ പുരോഗതി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അല്ലാതെ അതിനോ നല്ല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് സിറ സിറ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പക്ഷെ പുരോഗതി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അല്ലാതെ അതിനോ നല്ല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

“തെക്കൻ കണ്ണാടകജില്ലയിലെ നാകണ്ണൽ എക്സൈസ് ഓഫീസർ ഫിരികുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി ചില കാര്യങ്ങൾ പറയാനാണ്. സമീപ യുദ്ധകാലത്ത് നിലേശ്വരം ഫക്ടറിലെ എട്ടു ഗ്രാമങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം ഒരു ബ്ലോക്കായി കിട്ടിക്കയറ്റിയിട്ടുണ്ട്. നിലേശ്വരം ഫക്ടറിയിലായിരിക്കുന്നത് 5 മൈലിലധികം അകലെയാണ്. ഇങ്ങനെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന നിലേശ്വരം മുഖൻ ഒരു ബ്ലോക്കായി എടുക്കുന്നതിൽ എന്താണ് ഓടിക്കുന്നത്? മനസ്സിലാക്കുന്നു. കാസർഗോഡ് താലൂക്കിന്റെ തെക്കൻ ഭാഗങ്ങൾ വളരെക്കാലമായി അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. നാകണ്ണൽ എക്സൈസ് ഓഫീസർ ആ പ്രദേശങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് കാണുന്നത്. നിലേശ്വരം മുഖ്, അന്താര്യം ഫക്ടറി ഡെവലപ്പ്മെന്റ് പ്രവർത്തനം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, പത്തുനൂറ് ഫക്ടറികൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുകയായിരുന്ന അന്താര്യം ആദ്യം കൊല്ലത്തെ ഫക്ടറി ഡെവലപ്പ്മെന്റ് പ്രവർത്തനം കൊണ്ട് അവിടെ എത്തിച്ചിലും പ്രസ്തുതപ്രദേശം മുഖ് പുരോഗതി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ സാധ്യമല്ല. ഫക്ടറി ഡെവലപ്പ്മെന്റ് സ്കീം വരാനുമുന്പെന്ന് നിലേശ്വരം ഒരു ഖാദി സെന്ററാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്ത് മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആദ്യമായി ഇന്ത്യയിൽ ഖാദിപ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ച കാലം മുതൽക്കു നിലേശ്വരം ഒരു ഖാദി സെന്ററാണ്. തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിൽ ആദ്യമായി ഖാദി ഉൽപാദനം ആരംഭിച്ച ഒരു സ്ഥലം നിലേശ്വരമാണ്. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ശുശ്രൂഷയിൽനിന്നു ചോട്ടിലാൽ എന്ന മാനുഫാക്ചറർ പ്രസ്ഥാനത്തിന് അവിടെ നേതൃത്വം നൽകിയത്. അന്നാരുപതിയ്ക്ക് ഖാദിപ്രസ്ഥാനം ഫക്ടറി ഡെവലപ്പ്മെന്റ് സ്കീമിന്റെ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു കൂടും പുരോഗമിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതു പണ്ടത്തെപ്പോലെയാണ് ഇന്ന് നടക്കുന്നത്.”

“ഇത നാണത്തിന് എക്സ്പോസിഷൻ സീം വോൾഡ് ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതരഭാഗങ്ങളിലേക്കുകൂടി പ്രവേശിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു . . .”

\* **SRI K. T. RAJU** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வெடும்பிரேரணையை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். நானும் நண்பர் ஸ்ரீ சேனாபதி கவுண்டர் அவர்களும் கம்யூனிஸ்ட் பிராஜெக்ட் நிர்வாக கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் இதுவரை ஒரு கமிட்டிக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டிருக்கிறோம் : இப்பொழுது அதில் இருக்கக் கூடிய நிர்வாகச் சிக்கல்கள் சிலவற்றை கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத் திற்குக்கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டின்



[Sri K. T. Raju]

[25th March 1954]

மூலமாக விவசாயிகளுக்குத் தக்காவிக் கடன் போன்ற காரியங்கள் செய்யப் பட்டுவந்தன. இப்பொழுது கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் திட்டத்தின்கீழ் கடன்கள் கொடுக்கப்படும்போது, சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. காரண மென்னவென்றால், கடன் கொடுக்கக்கூடியவர்கள், கடன் வசூல் செய்யக் கூடியவர்களாக இருந்தால், எப்படிக் கொடுப்பது, யாருக்குக் கொடுப்பது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். கடன் கேட்கின்ற சிலருக்கு கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் திட்டத்தின் கீழ் கடன் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். வசூலிப்பதிலும் பெரிய கஷ்டமும், அதனால் நெருக்கடியும் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். எனவே, இப்பொழுது அந்த கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் பிரதேசங்களில் ஏதாவது கிணறு வேண்டும், பள்ளிக்கூடம் வேண்டும், சுகாதார வசதிகள் வேண்டும் என்றால் ஏற்கெனவே ரெவினியூ டிபார்ட்மென்டுக்கு எழுதியோ சம்பந்தப்பட்ட வேறு அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியோ சில சௌகரியங்களைப்பெற முடிந்தது.

“என்னுடைய தொகுதியில் 9 கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்று கேட்டு ஒன்றரை வருஷங்கள் ஆகியிருக்கின்றன. ரெவினியூ டிபார்ட்மென் டின் மூலமாக இருந்தால் சீக்கிரமாக முடிந்துவிட்டிருக்கும். கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் டிபார்ட்மென்ட் மூலம் இருப்பதால், அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாத ஒரு நிலைமையில் இன்றைக்கு இருப்பதால், அவர்கள் எதைச் செய்யவேண்டுமென்றாலும், மற்ற அதிகாரிகளுடைய உத்தரவையும் ஆதர வையும் எதிர்பார்த்துச் செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆரம்பக்கல்வி, இன்னும் பலவிதமான வசதிகளைல்லாம் கூட கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் மூலமாகச் செய்யவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு எல்லா அதி காரமும் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுது அதிகாரம் இல்லாத ஒரு டிபார்ட் மென்டாக அது இயங்குகிறது.

“மேலும், இன்றையதினம் சாதாரணமாக சர்க்கார் மக்களுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைகளாகிய குடிதண்ணீர் வசதி, கல்வி வசதி, சுகாதார வசதி இன்னும் எத்தனையோ வசதிகள் எல்லாம் கம்யூனிடி பிராஜெக்டின் மூலம் செய்யப்படுவதாக சொல்கிறது. அதில் இல்லாத அம்சமே கிடை யாது. ஆனால், ஆரம்பத்தில் ஜனங்களிடத்திலே அதிகாரிகள் பிரசாரம் செய்கின்ற காலத்தில் கம்யூனிடி பிராஜெக்ட் மூலமாக உங்களுக்கு இன் னென்ன நன்மைகள், இன்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்போகிறோம் என்று பிரசாரம் செய்தார்கள், அவர்களுக்கு கம்யூனிடி பிராஜெக்டின் மேல் சிரத்தை ஏற்படவேண்டுமென்று நினைத்து மக்களிடையே பிரசாரங் கள் செய்தார்கள். மக்களுக்குத் தேவை என்று வருகிறபோது பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. அந்தக் குறைபாடுகள் அந்த அதிகாரிகளிடத்தில் கண்டு பேசும்போது தெரிகிறது. பல காரியங்களை நேரடியாகச் செய்யவேண் டும். கிராமத்தில் ஆரம்பத்தில் இருந்த உற்சாகம் இப்பொழுது இல்லை. உண்மை நிலைமை இதுதான். ஆகையால், நாம் இந்த சமுதாய அபி விருத்தித் திட்டங்களுக்காக செலவழிக்கக்கூடிய பணத்தில் பெரும்பகுதி இந்த நிர்வாகத்திற்கு செலவழிக்கப்பட்டுவிடுகிறது என்று நான் கருது கின்றேன். அதிகாரிகள் அடிக்கடி போய் பார்ப்பதோடு சரியே தவிர, மக்களுக்குப் பணம் அதிகமாக நேரடியாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் நேராக திட்டங்களுக்கு செலவழிக்கப் படுமானால், சிறிது நன்மை ஏற்படும். இன்றைக்கு மற்ற டிபார்ட் மென்டுகளோடு இருக்கவேண்டிய உறவுகள் போதுமானதாக இல்லை. அந்த வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் காலதாமதம் ஏற்படும். ஆரம்பக் கல்விதிட்டத்திற்காக பள்ளிக்கூடம் தேவையென்றால் அவர்களுக்கு நாங்கள் எழுதி, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கல்வி இலாகா அதிகாரிகளுக்கு எழுதி, அவர்கள் உத்தரவு பெற்று பிறகு முடிவு செய்யப் படுகிறது. இப்படியெல்லாம் காலம் கடத்தப்படுகிறது. எனவே, கிராம ஜனங்களிடையே மிகப் பெரிய அளவு சோர்வு ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் இல்லாமலே சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்ட அதிகாரிகளுக்குச் சில பிரத்தியேகமான அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு டிபார்ட்மென்டையும் நம்பி அவர்கள் இருக்கக்கூடாது. அப்பொழுதுதான் அவர்கள் காரியத்தைச் செய்ய முடியும். இந்தச் சிக்கல்கள் இல்லாத முறையில் அவர்கள் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பிரசங்கத்தை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”



25th March 1954]

\* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to speak on this subject not elaborately but only to invite the attention of the Hon. Minister to a glaring injustice done to my constituency. The name of the place is Tali-paramba, Irikkur. The population of Irikkur firka will be about 7,000. There are no highways or roads connecting the villages there. The people living in villages here are very poor and their condition is very miserable. There is one neighbouring firka, called Mattanur firka, which is brought under the National Extension Scheme. I would request the Hon. Minister to see that this Irikkur firka also is brought under the National Extension Scheme. In 1948, there was a scheme to construct village roads under the security measures scheme, but it was dropped afterwards. Most of the roads which were constructed by the peasantry have worn out. So, I would once again request the Hon. Member to see that this firka is brought under the National Extension Scheme immediately.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The Hon. Minister for Agriculture will now reply to the debate.”

\* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Deputy Speaker, I am thankful to the hon. Members for their constructive suggestions. I am myself anxious to learn more as to how we can make the Community Projects Administration more effective and more popular among the people. Sir, I am particularly thankful to the hon. Member, who moved the cut motion, for the appreciative manner in which he referred to the community projects work that is being carried on in his own constituency. Some other hon. Members made their usual political speeches even under this Demand. The hon. Members Sri Senapathi Gounder and Sri K. T. Raju pointed out certain defects and made certain suggestions to remedy those defects. I assure them that I shall at once look into the matter and see that things move without delay so that this scheme caters better to the people, who expect many things under the Community Projects.

“ Sir, the hon. Member, Sri Ratnam, offered his usual criticism that the Community Projects Administration had been introduced only for the benefit of big landlords, but not at all for the benefit of Harijans. I do not know whether there is any area brought under the scheme which benefits solely non-Harijans or big landlords. Take for example the Tanjore district. Even the hon. Member opposite could at once admit that besides a few landlords, there are several petty landholders. The hon. Member referred to communal representation among officers whom we have selected for appointments under the scheme. He said there was not even one Harijan among the officers whom we have appointed for attending to the Community Projects work. I have already stated in answer to a question in the Assembly that communal representation even under the Constitution could be applied only to initial recruitment. We have selected only officers in service, taking into account their confidential records, their aptitude for

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[25th March 1954]

this kind of rural work. But still, without any communal consideration in the appointment of the twenty-eight Block Development Officers under the National Extension Scheme, various communities have been represented. The hon. Member particularly referred to this and therefore I would like to inform the House that among the four major Community Projects administrations in this State, one is managed by an honorary Projects Executive Officer. Among the other three, one Project Executive Officer happens to be a member belonging to the Harijan community. But, perhaps the hon. Member is guided by what appeared in a newspaper some time back. I do remember that when that appointment was announced, that newspaper criticised the Hon. the Chief Minister that he had again appointed one other Brahmin to that post.

4 p.m.

“Community Project areas have been chosen in certain districts. Harijan uplift is one of the items that are attended to by the Community Projects administration. The hon. Member, Sri Krishnan, said that if public contribution is insisted for providing certain amenities, poor people who are unable to make their contributions are at a disadvantage and they are deprived of such amenities. I would like to tell him that the participation of the people is the crux of the Community Project programme. We have insisted on voluntary contribution to the extent of 50 per cent of the cost of the work. Health and Maternity Centres have come up with the offer of free buildings and free house-sites. As pointed out by some hon. Members, in South Kanara district alone 180 miles length of roads have been constructed. In Malabar 60 miles length of roads have been formed. On the whole, about 306 miles length of roads have been formed. In these cases, the owners of lands who used to be generally obstructive have come forward to offer their lands free without any difficulty in the matter of acquisition.

“The main thing is contribution by the people. It has been estimated that the value of contribution by the people up to the end of February 1954 is Rs. 8,13,611. I would like to tell the hon. Gentleman Sri Krishnan that in this contribution of Rs. 8,13,611 as much as Rs. 5,62,562 worth of labour is included. If people cannot contribute in cash, they can, contribute by way of labour. The major portion of this voluntary contribution has come through labour. Therefore, there should be no difficulty even in the poor people contributing their mite in order to have certain amenities.

“Of course, we have been concentrating on agricultural development in the Community Project areas. The hon. Member again referred to a taluk outside the Community Project area and said that certain agricultural methods that were adopted would not suit that taluk. But so far as Palghat is concerned, I have no doubt that the methods that are recommended by the Agricultural department would suit it quite well. I have myself gone round the areas recently. I do not know whether the hon. Gentleman has gone round so intensively. Of course, he said that the advisory committee did not meet. I shall look into that matter. But so



25th March 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

far as agricultural methods are concerned, I have seen that the ryots in the Malampuzha area have been taking to them with faith and enthusiasm and that they are not sorry for it.

“The hon. Gentleman who moved the cut motion referred to extravagant expenditure on establishment. Certain other hon. Members also referred to it. I would like to tell the Mover of the Cut Motion—he pointed out very rightly from the figures that were available in the Budget—that only 18 per cent of the total expenditure goes towards establishment. But even that 18 per cent expenditure includes the pay and allowances of the technical staff that has been appointed. Technical staff is absolutely necessary. Even regarding the administrative staff, they are entrusted not merely with the duty of administering the area under the Community Projects but also with the onerous task of rousing the enthusiasm of the people. The hon. Gentleman did not have such complimentary remarks to offer last time when he had to refer to the Community Project works. Now he has himself said that 49 miles length of roads have been formed in these few months. Everything would depend on how we mobilise people's own efforts and create a sense of faith in these projects. It is this that these officers have to do. Of course, we are trying to reduce the expenditure on staff. As we go on progressing, expenditure on staff could be reduced and expenditure on amenities would go up. But it is not amenities alone that are provided by way of some grants from the Government but the aim is rousing the consciousness of the people. That is the essence of the Community Project Administration. It is to make the people feel that they must take up this work as their own and that they must come forward with their own labour, contribution and efforts. In that way, they must contribute to the raising of their own standards of living.

“One other hon. Member referred to the National Extension Service areas. I would like to tell the House that, whether it is Community Projects or National Extension Service, the idea is raising the standard of living of the people in the villages by securing for them certain necessary amenities and more than that, by helping them to earn more through agricultural development, cottage industries and the like. It is the aim of the National Planning Commission and of this Government that at least 25 per cent of the villages in the State should be covered in these two years, before the end of the present Five-year Plan period under the National Extension Service and Community Projects and that before the end of the second Five-Year Plan period, all the villages should be covered. It is the idea of the Community Project Administration that in the next year some of the National Extension Service areas should be taken up for intensive development under the Community Projects. Certain hon. Members pleaded for the inclusion of their own areas and villages in these schemes. If certain areas do not come under the National Extension Service or Community Projects, still hon. Members could contribute their mite, could secure the co-operation of the people and make the people come forward to contribute their own share. Under the local development works programme, Collectors have been autho-

[Sri M. Bhaktavatsalam] [25th March 1954]

rized to get schemes framed and approved and get the co-operation of the people so that they may have certain amenities.

4-10  
p.m.

"The hon. Member who moved the cut motion referred to certain aid which was got from the United States of America. There cannot, of course, be any political strings attached to it. The hon. Member himself is quite well aware of it. But he seemed to smell some political danger. I would like to tell the hon. Member that only expenditure that has to be incurred in foreign currencies would be met from out of the United States of America Fund under the Aid Agreement. The other expenses would be shared between the State Government and the Central Government. Sir, he pleaded for preferring local people for appointment as village guides. That is exactly our idea, but we must have proper type of workers who could give satisfaction in doing the work which is expected of them. Sir, the hon. Member referred to certain feelings of the people in the Community Project area in his constituency. He imagined that there was some propaganda going on in his place. In his usual way, he used words like nefarious, base, etc. I am unable to understand what exactly he was referring to. He said some people went about saying that the people should feel grateful to the Congress Party for the Community Project programme that has been introduced in that area. I do not know who is doing that propaganda. Surely, officers of the Government will not do that propaganda. They are not expected to do that. If, however, it is brought to the notice of the Government that any officer of the Government is indulging in politics, I would assure the hon. Member that we would take prompt action in the matter. Sir, the hon. Member who has referred to the matter should not forget that the Government is a party Government. This party Government always carries on the administration without any sense of party politics. But, at the same time, if people feel a sense of appreciation and gratitude to the Government which is a Congress Government and if therefore they should have a sense of appreciation for the Congress, the Government cannot help it and the hon. Members opposite also cannot help it.

"Sir, the hon. Member from South Kanara referred to National Extension areas. I would like to tell the House that although this Demand does not cover National Extension Services, we have been carrying on this programme also in the same way to rouse the people's effort and co-operation. I do appeal to the hon. Members met only on my side but also on the other side to study the needs of various areas and have first-hand information and knowledge of their areas and then give their fullest co-operation not to the Government but in those village development works. The objective behind this programme is bringing about a revolutionary change in the rural areas in our State within seven years, and we do look for the co-operation of the hon. Members of this House in this regard. I do hope that the hon. Member who has moved the cut motion will not mind withdrawing his cut motion."

(At this stage, the Speaker resumed the Chair.)



25th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, as a matter of policy, I decline to withdraw the cut motion that I have moved.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the allotment of Rs. 66,87,800 under Demand XXXII—Community Development Projects be reduced by Rs. 100.’ ”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ I am now going to put the main motion to the vote of the House. The question is—

‘ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,87,800 under Demand XXXII—Community Development Projects.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“ The House may remember that this morning the Hon. the Leader of the House moved a motion to take up Demand XLII—Loans and Advances by the State Government and that has been accepted by the House. The Hon. the Leader of the House may now move his Demand.”

(5) DEMAND XLII—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,49,39,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,49,39,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government.’ ”

I may also say that the House will rise today at 4-45 p.m. So, there is only half an hour for this Demand. I allot five minutes for each hon. Member. I shall call the Hon. the Minister for Finance to reply to the Demand 10 minutes before we rise for the day.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ Mr. Speaker, I move—

‘ That the allotment of Rs. 4,49,39,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government be reduced by Rs. 100.’ ”

“ இந்தத் தலைப்பின்கீழ் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டு பிரேரணையை பிரேரித்து பேசுகையில், கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் எல்லோரும் விவசாயிகள். நெடுநாட்களாக மழையின்மையால், பூமி வறண்டதின் காரணமாக சரியான விளைச்சல் இல்லாததினால் அவர்கள் கடன் வாங்கும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்க, இவர்களுக்கு ஓரளவு வசதி செய்ய இப்பொழுது தக்காவிக்கடன் ஜில்லாவாரியாக எடுத்துக் கொண்டு இதற்காக ரூ. 25,000 ஒதுக்கியிருக்கிறது. இப்படி ஒதுக்கப்பட்

[Sri M. Palaniyandi]

[25th March 1954]

ள்ள பணத்தில் பெரும்பாலும் வசதியுள்ளவர்களுக்குத்தான், இந்தத் தக்காவிக்கடன் கொடுக்கப்படுகிறதே யொழிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு சரிவர கொடுப்பதில்லை. சாதாரணமாக பத்து ஏக்கர் நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் கொடுப்பதில்லை. கொஞ்சம் நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். சர்க்கார் சென்ற ஆண்டில் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா கொண்டுவந்தபோது, விவசாயிகள் தனிப்பட்டவர்களிடம் வாங்கிய கடனை ஒத்திவைக்க ஏற்பாடுகள் செய்தார்களே தவிர கவர்ன்மெண்டிடம் வாங்கிய தக்காவிக்கடனை ஒத்திவைக்க ஒருவகையும் செய்யவில்லை. இதற்கும் அந்த சலுகை அளிக்கப்பட்டிருந்தால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டம் ஒருவாறு நீங்கியிருக்கும்.

“கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி மூலமாக விவசாயிகள் 8 பங்கு கடன் வாங்காமல், 5 பங்கு கடன் வாங்கும் முறை சரியல்ல. கிராமங்களில் கைத்தறி நெசவுத் தொழில்களுக்கு கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி மூலம் அதிகமாக கடன் வசதி ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

“பெரிய முனிசிபாலிட்டிகள், அனேக திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு சென்னை சர்க்கார் உடனடியாக கடன் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். பொதுவாக கிராமங்களில் கிணறு மான்யம் விவசாயிகளுக்கு அளிப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டில் உடனடியாக கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அதற்காக விவசாயிகள் அலைய வேண்டியிருக்கிறது. பணம் வேறு செலவு செய்யவேண்டி இருக்கிறது. ஆதலால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்தக்கடன் கொடுப்பதில் விவசாயிகளுக்கு எந்தவித அலைச்சலும் ஏற்படாமல், உடனடியாக அவர்களுக்கு பணத்தை பட்டுவாடா செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இந்த விஷயத்தில் சரியாக வேலை செய்வதில்லை. பொதுவாக பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டுகள் இதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய முன் வரவேண்டும்.

“கடைசியாக விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிற தக்காவிக்கடன்களை பாங்கிமூலமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

4-20  
p.m.

\* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Mr. Speaker, Sir, under this Demand a sum of Rs. 1,73,67,000 is set apart for advances of loans to agriculturists. Sir, in this connection I would like to say that for the new well subsidy scheme no amount has been provided. I do not know why it is so. I would like to draw the attention of the Hon. Minister to the sufferings of the people of Badagara Panchayat. There is no good water to drink in the coastal area. The Panchayat Board is prepared to collect money from the public and has requested the Government to grant some loan and subsidy. I understand that nothing has been done in that respect so far by Government. Again, Sir, under the Land Improvement Act and Agriculturists Loans Act a sum of Rupees 99,49,700 is allotted. In this connection also I would request the Hon. the Minister to see that substantial help is given to the agriculturists. I have my own experience in my constituency where agriculturists have approached several times the Tahsildars and Revenue Divisional Officers for loans during times of flood when the officers pleaded that there was no ‘finance.’ Therefore, I would request the Hon. Minister to see that under this scheme the agriculturists are actually benefited.

“Another important thing I have to state is with regard to the help given to poor people who come under the category of Harijans, that is people who are eligible for help under the Harijan



25th March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

Welfare Schemes. In Irukkur and Taliparamba, Vattuvay, Kuru-chiars, Paniyas, Mavilons, etc., are eligible for help under the scheme, but they have not been given that help."

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member should have spoken about this yesterday."

\* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Under the Five-Year Plan, I see a provision made that people should be given financial help as far as possible through Co-operative Societies, and in such of the places where there are no co-operative societies, through such organizations as can be merged with co-operative societies. I would inform the Hon. Minister that there are no societies but are there such other organizations for these poor classes of people? Some people live in huts and some of them have not even huts, and they live under trees or in caves and on trees. Therefore, it is high time that in a civilized country, under a Democratic Government such people are given some substantial financial help. Another thing is in connection with the proposed loans for the Koravas of Malabar, I think a sum of Rs. 11,000 is allotted. Here data will have to be collected, and as far as possible, the amount should be disbursed properly so that these poor people are actually benefited. Amounts are allotted for loans for Mulberry cultivation, etc., I have to say, in this connection, that in Malabar there is a sort of cultivation known as ' Nendrakai ' ( നെന്ദ്രക്കായ ), i.e., bananas and hon. Members may not know it."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member cannot say we do not know *nendrakai*."

\* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" No, Sir, you are thinking of plantains. But this is a peculiar variety of plantains which contains much vitamin and which is very good for health. Some people told us this afternoon that our bananas are also of a peculiar variety, as Malabar is supposed to be peculiar in other matters. The cultivators of this crop are suffering a lot for want of financial help. I would request the Hon. Minister to see that this *nendrakai* cultivators are also included in this scheme of financial help and that these people are also given substantial help.

" As the time at my disposal is short, though my desire is to deal with so many other subjects, I shall confine myself to one or two things only."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member has got only one more minute."

\* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I would draw the attention of the Hon. Finance Minister to the loans to be given to Government servants. In the district of Malabar, in my own taluk, I have many experiences. The Revenue Inspectors, the Tahsildar and Deputy Tahsildars are suffering a lot and they very

[Sri C. Subramaniam] [25th March 1954]

be given by the various departments are given in a consolidated list because they cannot be included in the Revenue expenditure of the various departments. So, they have come here under a separate Head—Loans and Advances. Therefore, as far as I am concerned, I am responsible only for providing the sums which have been demanded by the various departments for the purpose of advancing loans and only to that extent this Demand is relevant. As a matter of fact, I was surprised, why this Demand was selected for discussion here. For example, take the loan to agriculturists. That should have been discussed under the Agriculture Demand or the Land Revenue Demand when it came up for discussion here. So also the loans to be advanced to co-operative societies should have been discussed under the head, Co-operation. Similarly, the loans to be advanced to the Community Project areas, should have been discussed under the previous Demand, Community Projects. If you take item by item, hon. Members will find that they relate to various departments and not being a revenue expenditure, they are all consolidated here. Since it is a consolidated account relating to all the departments, I had to move the Demand. As the actual advancing of loans and receiving of collections are all made by the various departments, I am sorry it may not be possible for me to answer the various points raised, especially by the last speaker, Mr. Ramaswami. But one thing that I want to assure him is that there is no question of political discrimination being shown in the matter of advancing loans and we are taking care to see that no such discrimination is made. I can very well understand the charge that officers do not advance these loans properly or there are certain influences working there. I do agree that these influences work but certain persons belonging to certain political parties may get an advantage in one area and some other persons belonging to some other political parties may get an advantage in another area. But that has nothing to do with party politics. As far as the Government are concerned, I can assure hon. Members that we are taking care to see that no political discrimination is made in respect of loans advanced to agriculturists either in the co-operative sector or in the taccavi loan or for that matter, in any other sector. Therefore, let us not go under the impression that this Government are interested in granting loans only to persons belonging to a particular party to which this Government belong. There is absolutely no basis for that and if any specific instance where, on account of political affiliations, discrimination has been made, is brought to the notice of the Government we will take very strict action with regard to it.

“ As far as agriculturists are concerned, to whichever party they might belong, they are agriculturists. As far as the Government are concerned, they are treated as such. They are not treated according to the political party to which they may belong or their representatives may belong. After all, agriculturists have no party politics. If they are true agriculturists, they will be interested in food production and exploitation of the soil to the best advantage possible. It is only the politicians who try to



25th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

utilize these agriculturists for their own advantage. Even if certain political parties utilize them for their own political purposes and for their own ends as far as the Government are concerned, I can assure hon. Members that we will treat them fairly without any sort of discrimination.

“ Then, in that connection, the hon. Member, Sri T. C. Naranan Nambiar, stressed the need for advancing loans to Harijans and for mulberry cultivation. I would request him to address all those points to the concerned Ministers so that they may look into them. I am not in charge of those portfolios. Of course, since they have been mentioned here, I am sure, they will be passed on to the respective Ministers and they will look into all those things.

“ Then, reference was made to the Well Subsidy Scheme. Hon. Members might be well aware, by this time, that the scheme was started by the Central Government and they offered assistance to State Governments for the scheme. That scheme has been stopped and, therefore, the State Government also have to give up that scheme. That is why even last year no amount was provided for the scheme. Of course, representations have been made that this is a good scheme and it should be revived. Hon. Members are aware of the fact, how the money granted under the scheme was not utilized properly. Especially the hon. Member, Mr. Palaniyandi, has been making representations in respect of this matter. It is true they received the loans for purposes of digging wells. But later on what happened? Instead of digging wells they used that money for some other purpose. When the Government found that the money granted as well as the subsidy had not been used properly and when they now try to recover the loans from the ryots, the ryots plead inability. Therefore, it is not easy to recover those dues from the ryots. They find it impossible to pay back the loans because of their poor economic condition. Even though thousands of wells have sprung up, unfortunately in certain areas the money allotted under that head had been completely misused. So we had to stop the grant of subsidy for sinking wells. But I think the scheme would be revised and organized properly so that it may serve the ryots in a useful manner. I quite agree that irrigation plays a prominent part in our economy. We will examine the possibility of getting Central assistance for sinking more wells. Unfortunately, our resources are limited. With our limited resources, we are unable to take up that scheme. We expect Central assistance. We will explore all possibilities of getting that assistance. When the assistance comes, we will try to organize the scheme properly and put it into operation effectively.

4-40  
p.m.

“ I do not think, Sir, I need take the time of the House any more since I have already explained that this Loan Demand does not contain any policy behind it but it is only the policy of several departments consolidated together. I do hope hon. Members will

[Sri C. Subramaniam] [25th March 1954]

pass this Demand in view of what I have said and I do hope in view of the explanation I have given, the hon. Mover of the cut motion will withdraw it."

**SRI M. PALANIYANDI :—**" Sir, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் மற்ற மந்திரிகளைக் காட்டிலும் நாட்டின் கஷ்டத்தை அறிந்தவர். அதை அனுசரித்து அவர் மற்ற மந்திரிகள் அவரை அனுகாமலிருந்தாலும் வலிந்து ஒதுங்குவார் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்."

The cut motion was by leave of the House withdrawn.

**MR. SPEAKER :—**" I will now put the main motion to vote. The question is—

"That the Government be granted a sum of Rs. 4,49,39,000 under Demand XLII—Loans and Advances by the State Government."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

**MR. SPEAKER :—**" Before adjourning the House I wish to inform the House that the District Boards (Amendment) Bill should be passed before the 31st March 1954. Therefore we will have a night session on Saturday from 9 p.m. to 12 p.m. Hon. Members need not attend on Sunday."

**SRI S. DEIVASIGAMANY :—**" Sir, this night session is becoming a very regular feature. It is neither provided in the Constitution nor in our Assembly Rules."

**MR. SPEAKER :—**" But the House can regulate its business. The hon. Member is wrong. It can even decide to sit from 11 p.m. to 1 a.m."

**SRI K. VINAYAKAM :—**" Sir, I think we have no work on the 31st instant. The District Boards (Amendment) Bill may be taken up on the 31st instant."

**MR. SPEAKER :—**" I have no objection. What has the Hon. Leader of the House to say on this matter?"

**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**" The Bill has to receive the assent of the Governor. This should be done before the 31st instant. Suppose we pass the Bill on 31st and send it to the Governor the same day, I do not think we can hustle the Governor to give his assent in such a short time."

**SRI C. H. KANARAN :—**" The Governor might know the contents of the Bill beforehand."

**SRI S. DEIVASIGAMANY :—**" Taking into consideration the difficulties which hon. Members experience during a night session, I think we can have the session from 8 o'clock to 10 o'clock."

**MR. SPEAKER :—**" I have no objection. Is it to be from 8 p.m. to 10 p.m.?"



25th March 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ No, Sir. In the morning.”

MR. SPEAKER :—“ No, it is not possible.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ இரவில் சபையை வைத்துக்கொண்டால் குளுமையாக இருக்கும். மந்திரிகளும் குளுமையாக பதில் சொல்லுவார்கள். மெம்பர்களும் சூடாகப் பேசாமல் பார்லிமெண்டரி முறையைப் பின்பற்றி பேசுவார்கள். அதனால் இரவிலேயே சபையை வைத்துக் கொள்ளலாம்.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ இரவு செஷன் வைத்துக் கொண்டால் வெளியில் போய் வருவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. இங்கு படுத்துக்கொள்வதாக இருந்தாலும் விசிட்டர் என்று சார்ஜ் பண்ணி ரூ. 4 வாங்கிவிடுகிறார்கள். அதனால் விசிட்டர் என்று எடுத்துக்கொண்டு நாலு ரூபாய் வாங்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ On a matter of personal explanation I can recite my own personal experience during a previous night session. While I was going after the close of the session I was waylaid by some miscreants and my purse was demanded. Only on my saying that I was a local man they released me. Therefore it is better not to have night sessions but if we are going to have it, let the Government provide us with police escorts.” (Laughter.)

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ அவரும் சொல்லுகிறார், எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள் இரவு செஷன் வைத்துக்கொண்டால் வெளியில் போய் வருவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் என்னுடைய கஷ்டாக இருக்கலாம். அவர்களை என்னுடைய ரூமில் வைத்துக் கொள்வதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன்.”

SRI P. T. RAJAN :—“ I suggest Government will provide the conveyance for hon. Members to attend the night session.”

MR. SPEAKER :—“ Government provided for it last time.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Regarding what Mr. Vinayakam said with reference to hon. Members being molested when they leave after the close of the night session, I am really surprised how Mr. Vinayakam, who is such a popular person, should have been molested.” (Laughter.)

MR. SPEAKER :—“ We shall have a night session on Saturday from 8 p.m. to 10 p.m. I now adjourn the House till 10 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.